JUDITH SMITH

# Cabana albă

Traducerea şi adaptarea în limba română de ILEANA

JITARU

ALCRIS

Romance

## Capitolul 1

-Nu se poate să fi făcut asta! exclamă Katriane, fulgerând-o cu privirea pe Ada. Nu de Crăciun!

Prietena ei făcu o mutră spăsită.

- Ascultă, Kati... începu ea cu o voce slabă, apartamentul este imens. Noi două vom fi foarte ocupate, nu vom fi acolo prea des. Nici măcar nu-i vei remarca prezența, vei vedea...

-Mă îndoiesc, spuse Kati pe un ton abrupt.

Părul vaporos îi încadra ovalul perfect al feței, în timp ce ochii căprui îi străluceau de furie.

-Fratele meu si cu mine nu ne-am mai văzut de la moartea mamei, reluă Ada. Nu mai are pe nimeni în afară de mine.

- In cazul acesta, de ce nu te duci să petreci Crăciunul la fermă? îi sugeră Kati, regretându-si

imediat cuvintele.

- Pentru nimic în lume nu te-as lăsa singură aici! Sunt prietena ta cea mai bună, nu uita...

- Există momente când nu te porți ca atare, zise cu asprime Kati, plină de nervi. M-am grăbit să-mi termin ultimul roman ca să mă bucur în linişte de sărbători, si iată că îmi anunți sosirea fratelui tău! Cum voi putea să mă odihnesc cu Egan prin preajmă?

- Nu este chiar atât de îngrozitor, Kati...

- Glumeşti, sper! Ada, priveşte realitatea în față: Egan şi cu mine nu ne înțelegem deloc. Ai uitat cumva ce s-a întâmplat ultima oară când ne-am văzut? Oh, Doamne, nu voi putea niciodată să trăiesc cu el sub acelaşi acoperiş timp de o săptămână...

Kati îşi plecă privirea, copleşită.

- încearcă să vezi partea bună a lucrurilor, murmură Ada. Mi-ai spus că acțiunea viitorului tău roman se va petrece într-o fermă din Wyoming, nu-i aşa? Cine altul decât Egan te-ar putea informa mai bine asupra acestui subiect?

Urmă o tăcere apăsătoare.

- De fapt, reluă Ada, sunt sigură că voi doi vă iubiți mult. Dar refuzați să recunoaşteți, asta-i tot.

De data aceasta, chipul Katiei se însufleți.

- îl detest, mă înțelegi? îl urăsc, îl disprețuiesc...

Ada lăsă să-i scape un oftat resemnat. Părea atât de tristă, atât de vulnerabilă dintr-o dată, încât Kati preferă să schimbe subiectul.

- Cum decurg audițiile tale? întrebă ea.

Ada era o artistă de talent, dar acum traversa o perioadă dificilă, la fel ca cea mai mare parte a tinerilor actori la început de carieră.

- Oh, până la urmă o să găsesc eu ceva, spuse ea fără

convingere. Dar să revenim la Egan...

- Chiar suntem obligate să vorbim iarăşi despre el?

Kati îşi trecu o mână nervoasă prin părul castaniu.

- Te implor, Ada, spune-i să nu vină.

- Este prea târziu.

- Oh, nu! exclamă Kati.

- Este singur de Crăciun! N-are pe nimeni, nici măcar o prietenă.

Kati ridică mirată sprâncenele.

- Egan, fără prietenă? Nu-mi vine să cred.

- Totuşi, acesta este adevărul.

- Este cumva ruinat? întrebă Kati cu un zâmbet ironic.

- Egan n-are nevoie de bani ca să atragă femeile...

In această privință cel puțin, Ada avea dreptate. Kati nu uitase silueta înaltă altletică a lui Egan, nici aerul lui cuceritor, impresie susținută de profilul acvilin şi de maxilarul voluntar al acestui bărbat obişnuit să comande. Ochii lui acuzatori şi dispreţuitori.

Kati se înfioră gândindu-se la ultima ei întrevedere cu Egan. El se înşelase în privința ei, dar era mult prea orgolios ca să recunoască.

Oftă, îngândurată.

- Trebuie să recunosc că fratele tău este mai degrabă seducător... Şi nu ezită niciodată să abuzeze de farmecul lui.

Ada aținti asupra ei o privire intrigată.

- Egan nu este decât un biet cowboy care trăieşte singur în ferma sa din Wyoming. Nu-i vina lui că toate femeile sunt

nebune după el!

Kati făcu o grimasă amuzată.

- Egan Winthrop, biet cowboy singuratic? Sper că nu-ți închipui că o să-i plâng de milă!

- Egan are treizeci şi patru de ani, Kati. Şi este tot celibatar.

In picioare în fața ferestrei salonului, Kati îşi plimbă privirea peste zgârie-norii din Manhattan care se profilau pe cerul plumburiu.

-Treizeci şi patru de ani, murmură ea pe un ton absent. Il credeam mai tânăr. Poate că de aceea nu ne înțelegem...

Ada izbucni în râs.

-Nu este o chestiune de vârstă. Noi avem douăzeci şi cinci de ani, diferența nu este chiar atât de înspăimântătoare.

Kati îşi sprijini fruntea de geam. încetul cu încetul, o cuprindea o nelinişte inexplicabilă.

- Fratele tău mă detestă, Ada, articulă ea după o uşoară ezitare. Dacă rămâne aici, curând va izbucni o ceartă. Ii face o plăcere teribilă să mă scoată din sărite.

- Ştiu, recunoscu Ada apropiindu-se de prietena ei. N-am înțeles niciodată de ce îl aduci într-o asemenea stare. De obicei, este amabil, curtenitor, atent cu femeile.

-Eu l-am văzut deja în acțiune, zise Kati. Galanteria aceasta fermecătoare este doar o fațadă, Ada. Fratele tău stă mereu la pândă, se apără chiar înainte de a fi atacat.

-Pentru cineva care nu l-a văzut decât de două sau de trei ori, şi atunci obligată şi forțată, de altfel, pari să-l cunoşti destul de bine.

- Oh, am mai întâlnit astfel de indivizi. Este genul care ia dar nu dăruieşte niciodată.

Ada scrută chipul prietenei sale, surprinsă de tonul sec pe care aceasta îl folosise.

- în unele privințe, îți seamănă mult, remarcă ea. Oricum, trebuia să-l invit. Este singura mea „familie" şi țin mult la el. îmi pare rău că ideea aceasta te indispune atât de mult.

Kati fu cuprinsă de un val de vinovăție. Cu un oftat, îşi strecură brațul pe după umerii Adei.

- Mie îmi pare rău. Scuză-mă, n-am vrut să fiu atât de crudă. La urma urmei, eşti prietena mea cea mai bună. Şi în această calitate, ai tot dreptul să-l inviți pe oribilul tău frate de Crăciun! O să mă resemnez şi voi face în aşa fel încât să ies cât mai mult cu Jack şi să mă prefac că apreciez prezența lui Egan printre noi. De acord?

- Abia aştept s-o văd şi pe asta!...

Kati făcu o mutră indignată.

- îți promit că totul va fi bine.

- Bine, dacă zici tu... în cazul acesta, ce mai aşteptăm ca să ne ducem să ne cumpărăm bradul de Crăciun? adăugă Ada, cu un zâmbet radios pe buze.

Kati o trase după ea în vestibul.

- Este o idee excelentă!

îşi puse mantoul din păr de cămilă şi-i întinse şi Adei haina.

- Să încercăm să găsim unul destul de înalt pentru a-l putea spânzura pe Egan de picioare! adăugă ea încet în timp ce prietena ei ieşea din apartament.

Se plimbară îndelung până ce găsiră copacul ideal pentru salonul lor: era un brad înalt, stufos, ale cărui ace verzi străluceau în lumina felinarelor.

După ce-l aranjară în portbagaj, se opriră să mă cumpere ghirlande noi şi apoi porniră spre casă, emoţionate ca nişte copii în ajunul Crăciunului.

Kati se apucă imediat să împodobească bradul în timp ce Ada plecă să cumpere o pizza pentru cină.

Puse un disc de Crăciun pe platan, şi începu să agaţe globurile multicolore la capătul ramurilor. Apoi înconjură bradul cu ghirlande strălucitoare, străduindu-se să nu se gândească la Egan. Teribila lor ceartă încă îi mai dăinuia în minte...

*

*      *

Trecuseră cinci ani de când îl întâlnise pe Egan prima oară. Ada şi cu ea se cunoscuseră la universitate, unde studiau amândouă literatura anglo-saxonă. Mai târziu, Ada a făcut cursuri de actorie, în timp ce Kati îşi lua licenţa în limbi moderne. Se mutaseră împreună în urmă cu trei ani.

Egan şi Kati se înfruntaseră din priviri chiar din momentul când Ada le-a făcut prezentările. Tânăra îşi amintea scena aceea cu o precizie deconcertantă. Era cu ocazia unei petreceri dată de universitate, unde fuseseră invitate şi familiile studenţilor. De când părinţii ei îşi găsiseră sfârşitul într-un accident de maşină, cu câţiva ani în urmă, Kati trăia într-un fel de tristeţe latentă şi, în seara aceea tocmai, în compania familiei prietenei sale, găsise căldura şi afecţiunea care-i lipseau atât de dureros. Mama Adei, mai

ales, o cucerise cu dinamismul său.

Se revăzuseră apoi după un timp, la un dineu organizat de doamna Winthrop. Egan se purta distant față de Kati, profitând de orice ocazie care se ivea pentru a-i critica profesiunea de romancieră debutantă.

Făcea întotdeauna în aşa fel încât să lanseze observații usturătoare când Ada şi mama lui nu puteau să audă. Kati suporta în tăcere aceste afronturi, întrebându-se în sinea ei ce o fi făcut ca să merite un asemenea dispreț.

Şi apoi a venit acea faimoasă vară, de acum doi ani. Ada îşi invitase prietena să sărbătorească împreună ziua națională la ferma lor din Wyoming.

Doamna Winthrop era deja foarte bolnavă. Doctorii îi diagnosticaseră un cancer generalizat şi nu-i mai dădeau de trăit decât vreo câteva luni. Temându-se de prezența lui Egan, dar dorind s-o vadă pe doamna Wnthrop, Kati acceptase invitația.

Expresia de pe fața lui Egan când acesta o văzuse coborând din avion în urma surorii sale va rămâne pentru totdeauna gravată în memoria Katiei.

De data asta, el nu încercase să-şi mai ascundă disprețul. Egan avea o părere jalnică despre romanele istorice pe care ea le scria. In fața prejudecăților lui stupide, Kati nu încercase niciodată să se apere. El n-avea decât să creadă ce-o vrea, nu-i păsa! Şi totuşi, nu se putuse abține să se înfioare când Egan o țintuise cu o privire de gheață.

Din fericire, primirea entuziastă a vărului Adei îi mai încălzise inima. Richard era un tânăr frumos ai cărui ochi

negri scânteiau veseli. Avea aceeaşi vârstă cu Kati şi începuse o strălucită carieră de arhitect.

Kati îi acceptase cu bucurie prietenia, fericită de divertismentul pe care i-l oferea. Dar nu luase în calcul reacția lui Egan...

Intr-o zi, Richard o invitase să viziteze împreună minunatul parc național Grand Teton. Voiau să-i dea doamnei Winthrop ocazia de a rămâne singură cu copiii săi şi porniseră la drum dis-de-dimineață.

Petrecuseră o zi superbă, colindând potecile ce şerpuiau pe la poalele munților, încântați de frumusețile şi liniştea locurilor.

Priviseră îndelung cerul luminos, admirând noblețea vulturilor ce planau pe deasupra văilor. Apoi, Richard o invitase la cină într-un mic han rustic, pe drumul de întoarcere.

Se făcuse târziu când plecaseră de la restaurant. Din nenorocire, soarta se înverşunase împotriva lor: abia parcurseseră câțiva kilometri că făcuseră pană, le explodase un pneu. Se aflau în plin câmp, împrejur nu se zărea nici urmă de localitate şi, colac peste pupăză, Richard n-avea nici roată de rezervă. Fuseseră deci obligați să se întoarcă la fermă pe jos. Când ajunseseră, frânți de oboseală, era ora patru dimineața.

Egan îi aştepta în salon. Nu încercase să-l rețină pe Richard când acesta urcase direct în camera lui. Kati rămăsese singură cu el, uşor neliniştită, aşteptându-se la o scenă.

Egan se apropiase de ea, cu un zâmbet amenințător pe

buze.

- Se poate spune că nu-ți pasă de reputația ta. Ați fi putut să ne anunțați. Mama a fost cumplit de îngrijorată...

Uluită, Kati deschisese gura să protesteze dar el îi impusese tăcere printr-un gest autoritar.

- Nu începe să minți, te rog. Ştiu perfect ce gen de femeie eşti. Am răsfoit din întâmplare unul din romanele tale... Şi nu mi-au scăpat scenele fierbinți. Relația ta cu vărul meu nu mă interesează, dar n-am chef să strici atmosfera care domneşte aici. Nu-ți voi cere decât un singur lucru: găseşte o scuză oarecare şi pleacă de aici chiar mâine.

Cu aceste cuvinte categorice, îi întorsese spatele, lăsând-o pe Kati cu ochii în lacrimi.

A doua zi, după o noapte nedormită, tânăra îşi făcu valiza şi pretextă că are de semnat un contract important la New York. Richard se grăbise să pregătească o maşină ca s-o conducă la aeroport.

Erau amândoi în curte când Egan ieşi din casă, venind spre ei cu paşi mari. O expresie sumbră îi apăruse pe chipul de obicei atât de voluntar.

- Aş vrea să-ți vorbesc, îi spuse el lui Kati luând-o de braț şi îndepărtând-o fără menajamente de Richard.

Kati ridicase spre el o privire glacială.

- Te ascult.

- De ce nu mi-ai spus ce s-a întâmplat de fapt ieri?

- Asta ar fi schimbat ceva? Tu îți construiseşi deja propria versiune asupra poveştii, şi sunt sigură că nici un argument nu ți-ar fi schimbat părerea.

Egan rămăsese tăcut.

- Pentru ştiința ta, află că a trebuit să mergem pe jos vreo două ore ca să ajungem la fermă. Richard nu era beat, aşa cum te-ai mulțumit să presupui, era pur şi simplu istovit.

Kati se întrerupsese o clipă pentru a-şi stăpâni tremurul vocii.

- Nu te-am apreciat niciodată prea mult, Egan Winthrop, dar acum nici atât. Nu-ți face griji, pe viitor voi avea grijă să nu-ți mai ies în cale.

Fără să-i lase timp să-i răspundă, îşi luase valiza şi se îndreptase spre maşina unde o aştepta Richard.

Ada şi mama ei nu-şi ascunseseră dejamăgirea s-o vadă plecând atât de repede, dar Kati se ferise să le dezvăluie adevăratul motiv al plecării ei precipitate.

Episodul acesta marcase degradarea relației - şi aşa foarte încordată - dintre Kati şi Egan. De aceea, perspectiva de a petrece Crăciunul sub acelaşi acoperiş cu acest odios personaj

o scotea din sărite. Probabil că o va enerva cumplit, cum ştia atât de bine s-o facă, şi ea nu se va putea abține să-i dea replica. La fel ca anul trecut...

Venit să ia parte la o conferință în oraş, Egan se oprise la apartamentul Adei. In după-amiaza aceea, Kati avea o sesiune de autografe într-un mare magazin din Manhattan, la lansarea unui nou roman, o poveste care se petrecea în Carolina de Sud, în secolul XVIII.

Pentru această ocazie, se îmbrăcase într-un costum de epocă, o rochie din catifea bordo al cărei decolteu adânc îi dezvelea gâtul de un alb sidefiu. Semăna cu eroina care figura pe coperta romanului.

Când Egan o văzuse în acest veşmânt, practic o dezbrăcase cu privirea, cu sprâncenele ridicate, gata să izbucnească în râs.

- Unde naiba crezi că mergi îmbrăcată astfel? exclamase el pe un ton dispreţuitor. Sau poate ai pregătit un mic rol de seducție special pentru mine? Dacă nu mă înşel este chiar genul de scenariu pe care-l descrii în cărțile tale...

In loc de orice răspuns, Kati îl pălmuise. Dar îşi regretase imediat gestul impulsiv; privind cu un aer îngrozit urma roşie de pe obrazul lui Egan, începuse să tremure din tot corpul.

Pupilele lui Egan se îngustaseră amenințător.

- Să nu te gândeşti să mai repeți vreodată gestul acesta, domnişoară James, altfel o să regreți amarnic...

Tonul lui ridicat a alertat-o pe Ada care apăru dintr-o dată în încăpere.

Fără să spună un cuvânt, Kati îşi luă mantoul şi poşeta, apoi ieşi trântind uşa, cu lacrimi în ochi.

De la această scenă penibilă, nu-l mai revăzuse pe Egan Winthrop. Şi în sufletul ei nu se schimbase nimic, nu se simţea mai bine în ceea ce-l priveşte... Oh, de ce a trebuit ca Ada să-l invite de Crăciun?

Se pregătea să fixeze ultimul glob în brad când uşa de la intrare se deschise. Probabil că era Ada, care aducea de mâncare pentru cină.

Kati, cu zâmbetul pe buze, se întinse să prindă globul. Era îmbrăcată în nişte blugi strâmţi şi un pulovăr negru de caşmir; se simţea graţioasă în mişcările sale.

- Te-ai întors deja? strigă ea cu o voce veselă. Simt că mor de foame; am putea mânca aici lângă brad. O să-l vezi, este minunat!

Simţi însă ca o pişcătură în ceafă, şi se întoarse brusc... trezindu-se în faţa lui Egan Winthrop. Fără să-şi dea seama, mâna i se crispă pe globul pe care-l ţinea încă în mână. Doamne, cât era de impunător în costumul acesta închis la culoare, cu o croială impecabilă!

Kati nu-şi reveni decât în momentul când globul se sparse, rănindu-i degetele.

Egan se apropie de ea şi o forţă să deschidă mâna.

- Ei bine, ce-ai păţit? Ai văzut o fantomă?

Ca într-un vis, Kati privi mâna aceasta mare şi bronzată care nu se potrivea deloc cu a ei, palidă şi fină, din care se prelingea un firişor subţire de sânge.

- Nu... nu te aşteptam atât de repede, reuşi ea să bâiguie cu un imens efort.

- Se vede limpede treaba asta. Vino, trebuie să-ţi dezinfectezi rana.

O luă de braț cu un gest autoritar şi o conduse în baie.

-Unde este Ada? întrebă el în timp ce curăța cu grijă mâna rănită a Katiei.

- S-a dus să cumpere pizza.

Egan se îndreptă şi-şi aținti privirea cenuşie în ochii ei. Era atât de aproape de ea încât îi putea distinge paietele argintii ce-i străluceau în ochi. Bărbatul acesta este periculos, se gândi ea, pradă unei vii emoții. O stânjenea căldura trupului său viril aplect uşor asupra ei, parfumul discret al apei de toaletă...

Cu inima bătându-i nebuneşte, Kati îi susținu îndelung privirea. Apoi îşi plecă ochii spre mâinile puternice care le cuprinseseră pe ale ei. Ce naiba i se întâmpla? De ce se simțea amenințată de bărbatul acesta dur şi neîndurător?

-Eşti nervoasă, Katriane?

-Da, mărturisi ea fără să încerce să-şi ascundă tulburarea.

-De când ai aflat despre vizita mea?

Ea respiră adânc.

- De vreo oră. Şi cred că Ada a comis o eroare teribilă invitându-te aici.

Ii aruncă o privire provocatoare înainte să continue:

-Dar n-aş vrea să-i stric bucuria certându-mă cu tine.

Un zâmbet pluti o clipă pe buzele lui Egan, buze senzuale, bine conturate.

- In cazul acesta, trebuie să fii drăguță cu mine, fără remarce jignitoare, fără sarcasme deliberate...

-Dar ştiu că ai tupeu! De obicei, tu eşti acela care deschizi ostilitățile.

-Recunoaşte că nici tu nu eşti mai prejos...

Kati îşi muşcă buzele, descumpănită.

- Este adevărat, recunoscu ea în sfârşit. Dar acum este Crăciunul.

Ea făcu ochii mari, nedumerită.

- Vrei să spui că... ţi se oferă cadouri? Ţie?

- Da... Surioara mea dragă se gândeşte întotdeauna la mine!

- Dragostea - de orice fel - este oarbă, murmură Kati.

- Poţi să crezi sau nu, dar unele femei îmi apreciază mult farmecul.

- Doar dacă n-o fac din cauza banilor, poate.

Chipul lui Egan se aspri.

- N-am nevoie să le plătesc, fii sigură. Bineînţeles, o femeie care vinde dragoste cum faci tu îşi imaginează probabil că...

Scandalizată, Kati ridică mâna să-l pălmuiască, dar el o opri din elanul ei.

- Dă-mi drumul, mă doare, îl imploră ea încercând să scape, zadarnic, din încleştarea mâinilor lui de fier.

- De ce simţi mereu nevoia să mă pălmuieşti? Nu uita că suntem în preajma Crăciunului şi că pacea trebuie să domnească pe pământ...

Vorbise pe un ton ciudat de calm. Privirea lui implacabilă alunecă pe silueta Katiei, oprindu-se pe rotunjimile sânilor, a şoldurilor voluptuoase şi a gambelor fine.

- Eşti mai senzuală ca oricând atunci când te înfurii, murmură el privindu-i din nou chipul. O adevărată tigroaică... Bănuiesc că asta trebuie să le placă anumitor bărbaţi.

- Eşti un monstru de aroganţă! strigă ea, iritată.

Egan îi dădu brusc drumul şi-şi scoase o ţigară din buzunar. O licărire ironică strălucea în ochii lui cenuşii.

-Ai fi dezamăgită dacă ţi-aş spune că nu eşti genul meu de femeie?

- Oh nu, dimpotrivă!

Egan dădu din cap.

- Tare mă tem că armistiţiul nostru n-o să dureze prea mult timp dacă te porţi atât de dezagreabil.

Kati închise ochii cu speranţa că, atunci când îi va deschide, el va fi dispărut. Din păcate, era tot aici şi părea să-l amuze la nebunie situaţia.

Cu buzele strânse, Kati puse la loc antisepticul şi pansamentele în dulăpiorul de farmacie şi se îndreptă spre salon, evitând cu grijă să-i întâlnească privirea. El o urmă şi se aşeză într-un fotoliu privind cum ea adună de pe mocheta bej resturile globului spart.

Incapabilă să mai suporte tăcerea, ea spuse:

- Credeam că te-ai lăsat de fumat.

-Într-adevăr, m-am lăsat. Mai iau câte o ţigară când sunt nervos.

Trase un fum, fără să-şi ia ochii de la ea.

Ea preferă să nu ia în seamă remarca.

- Presupun că ar trebui să-ţi arăt camera ta, ca o gazdă amabilă ce sunt...

Egan râse plictisit.

- Nu te obosi, mă tem prea tare că m-aş trezi în lift, în direcţia parter! O voi aştepta pe Ada. Ea, măcar, va şti să mă întâmpine cu căldură.

Kati se apropie de fereastră şi privi străzile animate de

furnicarul de oameni. Brusc, simți un elan de compasiune: era Crăciunul, Egan își pierduse de curând mama... De ce n-ar face un efort pentru ca lucrurile să decurgă bine? Ada i-ar fi recunoscătoare.

Vocea gravă a musafirului ei o făcu să tresară.

- Am auzit, zilele trecute, vorbindu-se despre cartea ta, într-o emisiune de televiziune.

Kati se întoarse spre el, în defensivă.

- La librăria mea, nu mai rămăsese decât un exemplar, adăugă el.

- Probabil că le-ai cumpărat tu pe toate ca să-i împiedici pe vecini să nimerească peste o asemenea carte, spuse Kati cu ironie.

Egan făcu o mutră oarecum mirată.

- Ca să fiu sincer, am răsfoit această carte.

Kati roşi violent. *Uraganul pasiunii* era un roman istoric, dar cu tendințe nete de senzualitate. în el, Kati dăduse frâu liber imaginației şi descrisese nişte scene de dragoste pline de pasiune şi înflăcărare. Şi după modul în care Egan o privea acum, era limpede că nu se mulțumise să *răsfoiască* această carte...

- Apreciez genul istoric, zise el în sfârşit. Dacă n-ar exista totuşi atâtea scene fierbinți...

Roşind de ruşine, Kati se întoarse spre fereastră, prea confuză ca să riposteze.

-Apropo de „fierbinte” dacă îmi permiți jocul de cuvinte, o întrebare îmi „arde” buzele, reluă Egan. Munca aceasta de...

mă rog... de cercetare aprofundată, nu te epuizează prea tare?

Kati se întoarse spre el, înnebunită de furie.

- Ce înțelegi prin asta?

Egan îşi înăbuşi un râs ironic.

- Ştii foarte bine ce înțeleg. Romanele tale sunt inspirate din experiența personală, trăită, ceea ce înseamnă că...

Exact în clipa aceea, uşa se deschise, împiedicându-l pe Egan să-şi continue acuzațiile.

Ada intră în salon. Chipul i se lumină la vederea lui Egan. Işi aruncă poşeta pe un scaun şi se repezi în brațele fratelui său.

Transformarea acestuia era impresionantă: părea dintr-o dată mai tânăr, şi un zâmbt fericit îi lumina fața.

- Este fermecătoare, îi şopti el surorii lui sărutând-o de nenumărate ori.

- Mă bucur atât de mult că ai putut să-ți faci timp de Crăciun, Egan...

- Aşadar, prezența mea nu este indezirabilă chiar pentru toată lumea, spuse el aruncându-i o privire fugară lui Kati.

Aceasta se ținea de o parte, emoționată fără voia ei de întâlnirea mişcătoare dintre frate şi soră, dar tulburată, mai ales, de subiectul surorii lui. In fond, ce gândea el despre cărțile Katiei şi ce credea despre ea? Masca aceasta de aroganță şi ironie pe care părea s-o poarte pe față trebuie să ascundă ceva...

# Capitolul 2

- Aşadar, ce mai face fratele meu adorat? întrebă Ada în timp ce se aşezau în jurul mesei din bucătărie.

în timp ce prietena ei îi arătase lui Egan camera, Kati făcuse cafeaua şi aşezase farfurioarele şi ceştile pe o frumoasă faţă de masă. Se străduise să-şi domine furia împotriva lui Egan, pentru a nu-i strica bucuria Adei. Cel puţin nimeni n-o va putea acuza că le stricase întâlnirea.

- Foarte bine, răspunse el înainte să bea o gură de cafea. Afacerile sunt înfloritoare, eu mă simt minunat. Mă preocupă un pic doar iarna care se anunţă a fi aspră în Wyoming. Dar tu, ce mai faci?

- Oh, în ultima vreme am fost foarte ocupată. Am participat la o mulţime de audiţii. De altfel, este mai bine aşa, asta mă împiedică să mă gândesc prea mult la mama...

Scutură din cap, ca pentru a-şi alunga lacrimile care-i înceţoşau ochii şi mai luă o bucată de pizza.

-Mai ia şi tu, Kati, zise ea împingând farfuria către prietena ei.

Tânăra aruncă o privire fugară spre Egan.

- Ia tu ultima bucată, Kati, insistă el cu un zâmbet ciudat.

- Nu, haide, ia-o tu.

- Ca să fiu apoi acuzat că îţi iau pâinea de la gură? Nu, mulţumesc.

- Vai, dar cine ar îndrăzni să-ţi spună asta? întrebă Kati cu o voce mieroasă.

Ada îi reduse la tăcere cu un semn al mâinii.

- Voi, ăştia doi, ajunge! Aţi uitat cumva că este Crăciunul?

Zău că sunteți insuportabili... Mai bine să mergem să ne uităm la telejurnal, sugeră ea conducând-o pe Kati spre salon.

- Ține-i companie fratelui meu până fac eu curat în bucătărie, de acord?

-Ți-e teamă să rămâi pe câmpul de luptă, surioară? întrebă Egan în timp ce Ada bătea în retragere.

Se aşeză apoi nonşalant într-un fotoliu. își suflecase mânecile cămăşii de mătase dând la iveală brațele-i bronzate şi musculoase. Tulburată, Kati îşi întoarse repede privirea şi încercă să se concentreze asupra televizorului. Dar răgazul ei fu de scurtă durată.

- Cum merge cu scrisul? întrebă deodată Egan.

- Bine, mulțumesc.

- în momentul de față, la ce lucrezi?

Kati înghiți în sec, stânjenită. Oare Ada îi vorbise lui Egan despre viitorul ei roman? Nesigură în această privință, preferă să rămână evazivă.

-Am de gând să scriu un nou roman istoric.

- Unde se va desfăşura acțiunea?

Ea îşi drese glasul înainte să răspundă pe un ton detaşat:

- In Wyoming.

- Poftim?

- In Wyoming, repetă Kati.

- Oh, un roman istoric având ca loc de acțiune Wyoming. Foarte interesant... Ai făcut deja ceva cercetări în zonă?

Kati îl observă pe furiş, dar expresia lui rămase impenetrabilă.

- Ce vrei să spui?

- Mă refer la cercetări istorice, despre viața de cowboy de exemplu. Te vei cufunda într-un univers necruțător, „orăşeanco”!

- Am vizitat deja o fermă, după cum ştii.

- Bineînțeles, ferma mea. Chiar dacă n-ai stat prea mult acolo... Şi după ştirea mea, în Carolina de Sud nu sunt prea multe ferme. Parcă acolo ți-ai petrecut copilăria, nu-i aşa?

- Exact. M-am născut în Charleston.

- Interesant, bunica noastră era din Charleston. Era o bătrână doamnă adorabilă, la fel de roşcată ca şi tine.

- Eu nu sunt roşcată, protestă ea remarcând prea târziu licărirea malițioasă din ochii lui Egan.

- Părul tău mă face să mă gândesc la un amestec de miere şi scorțişoară, murmură el aplecându-se ca s-o observe mai bine.

Kati îşi simți obrajii îmbujorându-se. Oare chiar Egan Winthrop era cel care vorbea astfel? Bărbatul acesta avea deci un suflet mai poetic decât bănuise până acum? Stânjenită, aruncă o privire la ceas.

- Scuză-mă, trebuie să mă duc să mă pregătesc.

- Pleci undeva?

- Da, răspunse ea înainte de a se duce la Ada în bucătărie.

Prietena ei tocmai termina de pus farfuriile în maşina de spălat vase. O ajută să pună şi ultimele tacâmuri apoi se spălă pe mâini.

- Jack vine să mă ia la ora şapte, anunță ea. Mă duc să mă schimb.

Ada lăsă să-i scape un oftat nostalgic.

- Nici nu ştii ce norocoasă eşti că prietenul tău se află în oraş... Al meu este încă pe mare.

- Dar Marshall ți-a promis că vine curând. Până atunci, ai face mai bine să te duci la fratele tău înainte să adoarmă în fața televizorului!

Ada izbucni în râs.

- Nu este genul lui. Şi apoi, avem o mulțime de lucruri să ne povestim. Ador să-l aud povestindu-mi despre fermă. Entuziasmul lui este contagios. Şi întotdeauna reuşeşte să mă facă să râd!

Kati se duse în camera ei, gândindu-se la Egan glumind şi râzând. Hotărât lucru, bărbatul acesta avea multe fațete... pe care nu dorea să le descopere.

Işi puse o rochie neagră care-i punea în evidență silueta suplă. Işi completă apoi ținuta cu ciorapi de mătase şi pantofi eleganți de antilopă şi cercei de aur. Işi ridică părul într-un coc sobru din care scăpau câteva şuvițe arămii.

Jack Asher era cronicar politic la *New York Times.* Era un tânăr strălucit şi plin de umor pe care îl întâlnise cu câteva luni în urmă, în cursul unui vernisaj. Le plăcea să iasă împreună la teatru sau la restaurant, dar relația lor era pur platonică. Amândoi țineau prea mult la independența lor ca să se angajeze într-o relație mai serioasă.

In clipa când Kati îşi puse ultima tuşă de ruj pe buze, se auzi soneria. Se grăbi să-şi termine machiajul, apoi se duse să-l întâmpine pe Jack în vestibul.

Acesta era în plină conversație cu Ada când ea apăru. Ceva mai la o parte se afla Egan.

Jack o întâmpină pe Kati cu o evidentă uşurare.

- Bună seara, draga mea, murmură el cu un zâmbet forțat.

Kati îl sărută pe obraz. Intotdeauna i se păruse seducător, cu ochii lui albaştri vioi şi părul blond bogat. Dar în seara aceasta, frumusețea lui i se păru un pic cam fadă alături de farmecul sălbatic pe care-l degaja Egan.

Acesta observa scena cu atenție şi Kati tresări când îi întâlni privirea ațintită asupra ei. Era o privire clar dezaprobatoare.

- Pe mâine, spuse ea luându-şi mantoul.

Ada le ură o seară plăcută în timp ce fratele ei rămase impasibil. Stânjenit, Jack deschie uşa şi-şi luă apoi la revedere.

Ajuns în lift, oftă uşurat.

- Tipul ăsta m-a examinat pe toate părțile. Aveam impresia că tocmai apărusem de pe planeta Marte, spuse el regăsindu-şi vioiciunea obişnuită. întotdeauna este atât de... încuiat?

Kati pufni în râs.

- Se vede că nu-l cunoşti pe Egan! Cu mine este mult mai vorbăreț. Ada l-a invitat să-şi petreacă aici Crăciunul. Mama lor a murit acum câteva luni şi ea n-a vrut ca fratele ei să stea singur de Crăciun la ferma lor din Wyoming.

- Este de înțeles, remarcă Jack, surprins însă de tonul sarcastic al prietenei lui. S-ar zice că nu-l prea ai la suflet.

- Cum ai ghicit?

Jack făcu o grimasă amuzată.

- N-a fost greu. în orice caz, îmi este milă de el. Nu va avea parte de zâmbetele tale adorabile!

- De mine ar trebui să-ţi fie milă: va trebui să-i suport o săptămână întreagă atacurile lui permanente. Bun, am vorbit destul despre acest îngrozitor cowboy. în seara asta, unde mergem?

- Te las să alegi tu între Rainbow Grill şi Crawdaday Room...

- La ultimul, fără nici o ezitare!

- Din cauza faimoasei lor budinci, nu-i aşa? Lăcomia ta te va pierde, într-o zi!

Kati râse veselă în timp ce urca în maşina sport a lui Jack. îi veni în minte dintr-o dată imaginea lui Egan. Ah nu, n-o să-i strice iarăşi seara! Alungă această imagine şi-şi concentră toată atenţia asupra însoţitorului său.

Masa fu simplă şi delicioasă. Jack comandă desertul favorit al Katiei, o budincă savuroasă cu whisky, şi o privi devorând o porţie enormă cu o expresie prefăcut idignată pe faţă. Apoi luară câte o cafea.

Kati se lăsă pe speteaza scaunului, foarte relaxată. Işi plimbă privirea prin sală şi recunoscu un chelner care o mai servise şi altădată. Ii zâmbi amical.

Jack ridică sprâncenele mirat.

- Il cunoşti?

- Doar din vedere. Inainte să vin aici, credeam că New Yorkul este un îngrozitor oraş anonim locuit de oameni reci şi antipatici. Mă înşelam. Trebuie doar să le spargi carapacea, să faci primul pas. Ador New Yorkul, adăugă cu vocea ei melodioasă.

- Şi eu. Dar la mine este altceva: sunt născut aici.

Işi băură cafeaua în linişte, apoi Jack se aplecă spre ea.

- Am reuşit să obțin două locuri la un spectacol de dans contemporan, la doi paşi de aici. Ce zici?

- Bineînțeles că îmi place ideea! răspunse Kati cu entuziasm.

- In cazul acesta, să mergem.

Merseră până la o clădire impozantă care semăna mai degrabă cu un deposit dezafectat decât cu un teatru. Inăuntru, deasupra fosei orchestrei, scena era puternic luminată.

Incetul cu încetul, luminile se stinseră şi conversațiile încetară. Spectacolul fu de toată frumusețea.

Dansatoarele evoluau cu grație în costumele lor mulate, pe o muzică ritmată şi caldă în acelaşi timp, în timp ce partenerii lor masculini le ajutau să execute figuri aeriene periculoase.

La sfârşitul spectacolului, Kati aplaudă cu însuflețire trupa, într-atât o emoționase această strălucitoare reprezentație.

Hotărâră să-şi încheie seara într-un bar select la modă, unde băură cocteiluri şi dansară până-n zori, uniți printr-o tandră complicitate.

-Am petrecut clipe minunate, zise Kati în timp ce Jack oprea maşina în fața casei. Va trebui să repetăm curând figura asta.

- Da. Eu trebuie deocamdată să mă duc la Washington ca să liniştesc ultimul scandal politic. De îndată ce mă întorc, te sun, bine?

- De acord.

O sărută pe obraz înainte de a-i deschide portiera.

- Noapte bună, Kati.

Ea urcă treptele ce duceau la uşa de intrare, cu inima uşoară.

Se simțea bine în compania lui Jack. Era o prietenie fără obligații sau ambiguități... Era tot ceea ce-şi dorea, deocamdată.

Pierdută în astfel de gânduri, deschise uşa apartamentului şi intră în vestibul în vârful picioarelor. încă îi mai răsunau în cap ultimele acorduri ale baletului. Zâmbea cu un aer visător.

- întotdeauna te întorci acasă la ore atât de neobişnuite?

Kati tresări. Luptându-se cu impulsul de a-şi lua picioarele

la spinare, intră totuşi în salon. Egan se afla lângă fereastră, cu un pahar de whisky în mână.

- Trebuie să-ți amintesc că am douăzeci şi cinci de ani? Nu mai am nevoie de aprobare ca să ies în oraş!

El veni spre ea cu mersul lui felin.

- Te culci cu el?

Lui Kati i se tăie răsuflarea. Ce neobrăzare! Drept cine se credea individul acesta? Guvernanta ei?

- Asta nu te priveşte, îi replică ea sec.

Fără s-o piardă din ochi nici o clipă, Egan sorbi o gură de whisky, apoi puse puse paharul pe masă. După care se apropie de ea şi o trase spre el cu un gest lipsit de blândețe.

- Răspunde-mi! reluă el cu o voce aspră. Jack este amantul tău? Iți face tot ceea ce descrii atât de bine în cărțile tale?

Kati tresări, incapabilă să-i susțină privirea pătrunzătoare.

- Te „dezbracă încet cu mâinile lui fierbinți”, sau?...

- Egan!

Sufocată de indignare, Kati îşi puse degetele pe buzele tari ale lui Egan. Nu mai voia să audă asemenea cuvinte rostite pe un ton atât de senzual. Când le scrisese, nu răsunaseră astfel în urechile ei. Sau, mai bine zis, nu răsunaseră deloc. Se mulțumea doar să le scrie. In vreme ce acum...

Dar el îi prinse brusc mâna pe care ea i-o pusese pe buze.

- Este Jack genul de bărbat care-ți place, Katriane Desiree? întrebă el pe un ton apăsat.

Ea îi aruncă o privire descumpănită. De unde îi ştia întregul prenume? Şi apoi, întrebările acestea o cam hărțuiau.

- Imi plac... scriitorii, bâigui ea cu efort.

- Ah da? făcu el mângâindu-şi buzele calde cu vârful degetului ei.

Deodată, îl muşcă uşor senzual. Kati se înfioră puternic. Tulburarea ei nu-i scăpă lui Egan.

- Iți este cumva teamă să te laşi sedusă? şopti el.

Indignarea Katiei o ajută pe aceasta să-şi recapete stăpânirea de sine. Işi retrase mâna cu un gest furios.

- Nu există nici un risc în acest sens, încă n-am înnebunit.

Pupilele lui Egan se mişcară sub efectul furiei. Işi puse încet mâinile în buzunare.

- Nici eu, nu-ți face griji. Trebuie, totuşi să-mi mărturisesc slăbiciunea pentru femeile experimentate, de genul tău...

Kati, stânjenită la culme, se simți roşind până-n vârful degetelor. Nu-i lăsă timp să-i precizeze ce anume însemna pentru el, acest „gen”, şi ieşi din încăpere trântind uşa în urma ei. Dacă mai rămânea doar o secundă în prezența acestui individ nemernic, îşi va pierde cu totul capul!

Şi totuşi, ar fi fost curioasă să vadă expresia de pe chipul lui Egan dacă acesta ar fi aflat adevărul... Curioasă, dar şi teribil de jenată. Oricum, nu există nici un risc ca el să descopere vreodată ceea ce ea ascundea atât de bine...

# Capitolul 3

Imposibil să adoarmă... De fiecare dată când închidea ochii, Kati avea impresia că simte mâinile puternice ale lui Egan pe umerii ei, muşcătura uşoară a degetului, de o senzualitate diabolică. îl detesta deja pentru tot ceea ce-i făcuse. Şi iată că acum, n-o lăsa să doarmă!

Incapabilă să mai rămână în pat, se sculă devreme. îşi puse un capot mătăsos a cărui culoare aurie se potrivea atât de bine cu tenul ei de piersică, şi se duse la bucătărie. Părul încurcat îi cădea în valuri pe umeri, într-o grațioasă dezordine.

Reținându-şi un căscat, porni cafetiera şi prepară micul dejun. Tocmai scosese din frigider şunca şi ouăle când uşa se deschise încetişor. Era Egan.

Acesta încremeni în prag, vizibil surprins s-o vadă trează atât de devreme. N-avea pe el decât un pantalon de pânză bej.

Ca hipnotizată, Kati îi admiră bustul musculos.

Era atât de sexy! Când se întoarse să închidă uşa, muşchii spatelui jucară sub pielea bronzată şi Kati îşi simți inima bătând mai repede.

- Vreau să-mi fac o cafea, zise el apropiindu-se.

- Stai jos, o să te servesc eu... Tocmai am făcut-o, adăugă ea în loc de explicație, văzând expresia stupefiată de pe chipul lui Egan.

Se mai învârti puțin pe lângă aragaz, apoi scoase din bufet o ceaşcă pentru Egan. Privirile li se întâlniră. Mâna Katiei tremura atât de tare încât vărsă puțină cafea în farfurioară. Bărbatul acesta avea darul s-o facă să-şi piardă cumpătul... şi nu-i plăcea deloc acest lucru!

- Eşti cam matinală, astăzi...

- Oh, nu mă scol niciodată prea târziu. Cel mai bine mă simt dimineața devreme.

Un zâmbet provocator apăru pe buzele lui Egan.

- Şi eu...

Kati roşi sub privirea plină de subînțelesuri. Râsul ironic al lui Egan nu făcu decât să-i crească stânjeneala.

- încetează să te mai joci cu mine! izbucni ea deodată. De ce nu te-ai duce tu să-ți bei cafeaua în salon?

- Pentru că o delicioasă aromă de şuncă îmi gâdilă nările şi-mi este o foame de lup!

- Dumnezeule, şunca! strigă Kati repezindu-se spre tigaia în care sfârâiau feliile de şuncă.

- Eu pot să fac nişte friganele, dacă vrei, spuse el deodată, foarte aproape de urechea ei.

Luată pe neaşteptate, Kati se retrase un pas. Egan se ridicase şi se apropiase tiptil de ea, privind-o acum cu un aer amuzat.

- Ştii să găteşti? întrebă ea ca să se afle în treabă.

- Nu mă jigni. Am nevoie doar de zahăr şi scorțişoară.

Kati îl privi perplexă.

- Scorțişoară... repetă ea apăsând pe fiecare silabă. Ştii, este o mirodenie...

- Ştiu ce este, mormăi Kati. Poftim pâinea, untul, zhărul... scorțişoara. Acum, este treaba ta. Mor de nerăbdare să te văd la lucru.

- N-o să fii dezamăgită.

Intr-adevăr, Kati nu fu dezamăgită, ci mai degrabă uimită

să-l vadă mânuind spatula cu atâta îndemânare. Nu şi l-ar fi imaginat niciodată pe Egan Winthrop „la cratiță”... Dar aerul satisfăcut pe care-l arbora acesta o enervă la culme.

- Nu fi prea mândru de tine; la urma urmei, nu sunt decât nişte biete friganele. Aş fi mult mai impresionată dacă ar fi fost vorba despre rață cu portocale.

- Locul meu nu este în bucătărie. Sunt un bărbat, trebuie să-ți reamintesc?

Fără voia ei, Kati îşi plimba privirea peste pieptul gol al lui Egan. Oh desigur, era un bărbat... Atrăgător, seducător... dar şi mult prea sigur pe el.

Işi plecă privirea şi-şi îndreptă atenția spre omleta pe care o prepara.

- Pâinea prăjită este gata să se ardă, domnule „bărbat”! Şi apoi, ai face bine să te duci să te îmbraci înainte să te aşezi la masă.

Vorbise fără să se gândească, pentru a-şi ascunde confuzia. Egan râse ironic, senzual, făcând-o să se înfioare.

Veni spre ea încetişor, şi curând fu atât de aproape încât putu să-i simtă căldura trupului, parfumul pielii... Dorința de a atinge cu mâna pielea aceasta bronzată, părul brun de pe piept o cuprindea încetul cu încetul, obsedantă, agasantă, ca o furnicătură în vârful degetelor.

Mâinile lui Egan îi cuprinseră talia şi Kati se trezi lipită de acest corp atletic.

Egan oftă adânc, își alunecă mâinile peste şoldurile ei şi o atrase mai aproape de el. Kati închise ochii, abandonându-se unei dulci ameţeli, unui amestec rafinat de senzații noi pentru

ea: căldura care radia din trupul acesta viril, bătăile repezi ale inimii, şi mângâierile insistente ale acestor buze ce se plimbau peste fruntea ei, prin părul ei...

Se simțea atât de bine că abia îndrăznea să mai respire. Egan se aplecă spre ea şi Kati, ascultându-şi doar instinctul, îi oferi buzele.

Chiar în clipa aceea, un căscat zgomotos îi obligă să se despartă brutal.

Când Ada împinse uşa bucătăriei, Kati îşi reluase deja locul lângă aragaz, iar Egan se afla la o distanță respectabilă.

- Iată-vă pe amândoi! exclamă Ada cu bună dispoziție, indiferentă la tensiunea ce domnea în încăpere. Mor de foame!

- Ia loc, totul va fi gata într-o clipă, spuse Kati cu o voce pe care şi-ar fi dorit-o mai fermă.

Ce naiba i se întâmplase? Preț de o clipă, pierduse controlul asupra emoțiilor şi se abandonase în brațele unui bărbat pe care abia îl cunoştea... şi care, pe deasupra, o mai şi disprețuia. Şi ceea ce se întâmplase, cu siguranță că nu-i va îmbunătăți părerea despre ea! Pe viitor, va trebui să fie mai vigilentă, pentru că Egan Winthrop dispunea de arme redutabile: un fizic care aducea cu un zeu grec şi o senzualitate exacerbată.

Vocea celui care-i ocupa gândurile o făcu să tresară.

- Ar fi bine să mă duc să mă îmbrac. N-aş vrea să stânjenesc pe nimeni cu ținuta mea... un pic cam lejeră!

Ieşi din încăpere, nu înainte de a-i face ironic cu ochiul surorii sale. Kati îşi muşcă buzele ca să nu-i dea o replică. Din nou, el avusese ultimul cuvânt.

- Ei bine, văd că nu pierdeți timpul ca să vă ciondăniți, remarcă Ada cu un oftat resemnat.

- El a început, protestă Kati. Nu era nevoie să se plimbe pe aici pe jumătate gol.

Ada făcu ochii mari.

- Nu exagera, Kati, avea pantalonii pe el!

Kati îi aruncă prietenei sale o privire disperată.

- Fratele tău este mult prea frumos, ştii asta....

- Cam aşa este, zise Ada râzând, nu fără oarecare mândrie. Dar ca tu să recunoşti asta...

- Mi-a scăpat, uită imediat ce am spus, bine?

Prietena ei râse în hohote şi Kati plecă să se îmbrace la rândul ei.

In fine, o clipă de răgaz ca să-şi recapete stăpânirea de sine... După un duş rapid, îşi puse nişte pantaloni de antilopă, un tricou roz şi o pereche de cizme.

In ritmul acesta, se întreba dacă va rezista o săptămână sub acelaşi acoperiş cu Egan. Era pentru prima oară când îşi dădea seama de atracţia pe care o exercita asupra ei... din punct de vedere fizic, fireşte. Niciodată un bărbat nu reuşise să-i provoace un asemenea tumult de emoţii, nici o asemenea dorinţă de a fi îmbrăţişată.

Dacă n-ar fi apărut Ada pe neaşteptate, Egan ar fi sărutat-o. Kati se înfioră, revăzând în minte buzele senzuale care se apropiau de ale ei. Doamne, cât regreta că ratase acest sărut; era ca şi cum i s-ar fi cuvenit, ca un cadou care i-ar fi fost promis, şi furat în ultimul moment... Oare se va mai ivi vreodată ocazia? Dar aceea de a-şi încolăci braţele pe după gâtul lui Egan, de a se ghemui la pieptul lui?

Dar nu, ce naiba! Ce nebunii îi treceau prin minte? Bărbatul acesta nu era decât un Casanova fără scrupule, şi ea nu va ceda avansurilor lui. La urma urmei, drept cine o lua? Drept o femeie uşoară, după spusele lui de aseară. Ei bine, îi va arăta că se înşală profund. Dacă el avea chef să se joace de-a şoarecele şi picica, n-avea decât să-şi găsească o altă pradă.

Mai liniştită, Kati se îndreptă spre bucătărie cu un pas hotărât. Egan era acolo, aşezat în faţa unei farfurii pline. Ras proaspăt, cu părul negru încă umed în care străluceau câteva picături de apă, era mai seducător ca niciodată.

Kati se aşeză lângă el.

- Ti-am păstrat un pic de şuncă, omletă şi două friganele, spuse el turnându-i cafeaua.

- Eşti prea drăguț.

- Ce este logodnicul tău în viața de toate zilele? întrebă el pe neaşteptate.

- Jack nu este logodnicul meu, răspunse Kati pe un ton aspru. Este un prieten la care țin foarte mult şi lucrează la *New York Times,* cronicar politic.

Egan se sprijini de speteaza scaunului şi o învălui cu o privire pătrunzătoare.

- Nu mă miră; probabil că îşi petrece timpul închis într-un birou, legat de lumea exterioară printr-o mulțime de computere. Este palid, bietul de el.

Kati se redresă, ochii ei aruncând fulgere de mânie.

- Jack este un ziarist de talent, apreciat de colegii lui şi de cititori. Restul nu te priveşte.

O văzu pe Ada făcându-se mică în scaunul ei. Cu atât mai rău, dar fratele ei merita să fie pus la punct o dată pentru totdeauna. Totuşi zâmbetul care plutea pe buzele lui Egan nu prevestea nimic bun.

- Fără îndoială, ai dreptate. Dar o întrebare tot îmi stă pe buze: „prietenul" tău ştie cum îți câştigi pâinea? Nu-l deranjează faptul că intimitatea voastră este etalată într-o carte pe care o devorează cu aviditate mii de cititori?

Ada îşi fulgeră fratele cu privirea.

- Egan... murmură ea, cumplit de stânjenită.

Kati se ridică brusc. De data asta, mersese prea departe!

- Nu eşti decât un monstru de aroganță, Egan Winthrop!

Autoritar, egoist, necruțător...

Işi aruncă şervetul pe masă cu un gest furios. Egan o privea cu un aer dezinvolt.

- Te-ai trezit cu fața la cearşaf, draga mea? Nu-i deloc un mod civilizat de a-ți trata un oaspete.

- Nu eşti oaspetele *meu,* în cazul în care n-ai remarcat asta! ripostă Kati, exasperată.

Fără să-i lase timp să răspundă, ieşi în fugă din încăpere, îşi luă mantoul şi poşeta şi plecă din apartament. Simțea nevoia să fie singură o vreme.

Hoinări mult timp prin cartier, încercând să-şi pună ordine în gânduri. Din păcate, situația era fără ieşire. Va trebui să-l suporte pe acest bădăran încă o săptămână. Va fi cea mai lungă săptămână din viața ei...

Aerul rece o ajută să-şi recapete calmul. Magazinele îşi deschideau uşile, şi Kati admiră câteva vitrine superb decorate de sărbători.

După vreo oră, se hotărî să se întoarcă acasă, decisă să se poarte cuviincios pentru a nu-şi supăra prietena.

Ada o întâmpină cu o expresie de vinovăție pe frumosul ei chip.

- Imi pare rău, Kati. Nu-i înțeleg purtarea. Imi reproşez teribil că l-am invitat. Dacă aş fi putut prevedea că nu vă veți înțelege deloc...

Kati îi zâmbi cu indulgență Adei. Nu era momentul pentru reproşuri. Cu un oftat prelung, se lăsă să cadă pe sofa.

- Voi supraviețui, nu-ți face griji. El unde este?

- Avea întâlnire cu o prietenă. M-a prevenit că s-ar putea

să vină târziu acasă.

în loc să se simtă uşurată, Kati se simţi şi mai dezamăgită. Contrar aşteptărilor, îi era insuprotabil să şi-l imagineze pe Egan cu o altă femeie...

- Trebuie să-i fi oferit un cadou somptuos pentru ca să accepte să iasă cu el, spuse Kati, lăsându-se pradă unui brusc acces de răutate.

Ada se întunecă la faţă şi Kati îşi regretă imediat cuvintele. Dar de ce naiba trebuia ca Egan să se comporte atât de odios? Dacă vreodată Kati şi Ada se vor certa din cauza lui, măcar îşi va da seama că îi face rău surorii lui, chiar dacă nu-i pasă de Kati?

Dornică să alunge încordarea ce se instalase între ele, Kati îi propuse Adei să iasă să se plimbe.

îşi petrecură o bună parte din zi prin magazine. Pe străzile New Yorkului era o atmosferă de sărbătoare, iar pe patinoarul din Rockfeller Center o mulţime de siluete înfofolite evoluau, unele cu graţie, altele stângaci şi greoi, dar în ansamblu spectacolul era fermecător.

Kati şi Ada cinară într-un mic restaurant italienesc, nu departe de apartamentul lor, râzând şi pălăvrăgind de parcă scena de azi-dimineaţă n-avusese loc niciodată.

Trecuse puţin de miezul nopţii când se hotărâră să se întoarcă acasă. Apartamentul era cufundat într-o linişte deplină. Egan nu se întorsese încă.

*

*  *

A doua zi dimineaţă, Kati se aşeză pe mocheta groasă din

salon şi începu să-şi corecteze fragmente din ultimul său roman. Tocmai i le adusese un curier şi editorul ei le aştepta cu nerăbdare.

Cât despre Ada, aceasta avea audiție la un teatru de pe Broadway. Spera să se întoarcă pentru prânz, dar Kati ştia sigur că audiția se poate prelungi mai mult. Ca întotdeauna.

Tânăra scriitoare se plimba cu stiloul peste pagina scrisă pe care o examina când un gând fugar o îngrozi.

Dumnezeule, asta însemna că va trebui să stea singură cu Egan! Dacă acesta va catadicsi să vină azi acasă... Se simți cuprinsă de un val de furie la gândul că o femeie era în stare să-l rețină pe acest bărbat alături de ea, să-l seducă, să-l facă să râdă...

Ei, fir-ar să fie! Toate aceste gânduri erau ridicole; Egan putea să-şi facă de cap cât pofteşte, nu era problema ei. Atunci, de ce avea acest sentiment de amărăciune?

După vreo oră, cineva bătu la uşă. Intrigată, Kati se ridică să se ducă să deschidă.

Egan era în prag, cu un zâmbet amuzat pe buze. La fel de frumos. Văzându-i hainele cu care plecase în ajun, Kati avu o strângere de inimă. Da, într-adevăr, îşi petrecuse noaptea la prietena lui.

îl privi cu o prefăcută dezinvoltură.

- Ti-ai pierdut cheile?

- Nu, dar am preferat să bat, în cazul că ai fi fost... ocupată.

Kati ignoră insinuarea. Trânti uşa în urma lui şi-şi reluă locul în salon.

- Mulțumesc, dar n-aş putea rămâne prea mult timp în compania ta. Am o întâlnire la prânz, aşa că mă grăbesc să fac un duş. Pe curând.

Kati îl privi îndepărtându-se. De ce reacționa oare aşa? Era de neînțeles... Dacă nu l-ar fi detestat pe Egan din tot sufletul, aproape că ar fi crezut că amărăciunea care o rodea semăna cu gelozia...

„Nu fi idioată!" îşi zise ea străduindu-se să-şi reia lectura manuscrisului.

Abia reuşise să se concentreze din nou asupra muncii că Egan apăru în fața ei, superb în costumul său bleumarin şi cămaşa de mătase albă. O cravată cu motive mici bordo îi completa eleganța ținutei.

Kati îl privi pe furiş. Nu putea să nege, frumusețea acestui bărbat o tulbura. Dar nu exercita asupra ei decât o atracție pur fizică...

O întrebare totuşi nu-i dădea pace: cu cine avea întâlnire la prânz? Cu prietena de care abia se despărțise?

- Sper că Ada nu şi-a făcut griji din cauza mea? întrebă Egan.

- Oh nu, este obişnuită! Eu însămi obişnuiesc să ies adeseori seara în oraş, minți Kati din spirit de bravadă.

Ochii cenuşii ai lui Egan căpătară o strălucire metalică, aproape amenințătoare. Kati îşi regretă imediat reacția puerilă.

El nu spuse nimic, dar ea simți că se topeşte sub privirea lui arzătoare. Suportă cu greu examenul atent la care el o supusese, şi-şi reproşă cumplit faptul că, în ziua aceea, îşi

pusese fustiţa mini, foarte strâmtă, care avea mereu tendinţa să se ridice. Era însă prea târziu ca să mai tragă de ea pentru a-şi mai acoperi picioarele cu câţiva centimetri. Egan i-ar fi remarcat gestul şi ar fi râs în hohote.

Cum el nu părea dispus să-şi întrerupă examinarea, Kati se prefăcu absorbită de manuscrisul său.

Când se va hotărî o dată să plece?

Dintr-o dată, în câmpul ei vizual apăru o mână. Cu un gest rapid, Egan luă o pagină de manuscris şi începu s-o citească. Curând, sprâncenele i se arcuiră şi un zâmbet ironic îi pluti pe buze.

- Te implici total în ceea ce scrii, nu-i aşa?

Kati sări în picioare şi-i smulse foaia din mâini. Aruncând o privire peste rândurile scrise, se simţi roşind până la rădăcina părului.

Hotărât lucru, era urmărită de ghinion. De ce trebuise să aleagă tocmai *această* pagină? Parcă însăşi soarta se înverşuna împotriva ei.

Ridică ochii de pe foaie şi-i întâlni privirea pătrunzătoare.

- Te foloseşti de fantomele tale ca să-ţi scrii cărţile? spuse el cu o voce suavă. Eu n-am făcut niciodată *asta* pe plajă, dar mărturisesc că...

- Taci! strigă Kati, furioasă. Nu-mi pasă ce faci în viaţa privată. Du-te mai degrabă unde eşti aşteptat şi lasă-mă să lucrez.

- într-adevăr, aşa ar fi mult mai înţelept. Dacă întârzii, consultanţii aceia n-or să mă aştepte.

- Consultanţii? repetă Kati, neîncrezătoare.

- Da, am semnat câteva contracte financiare cât timp sunt aici. Sunt un om de afaceri ca oricare altul, ştii bine.

- Fireşte, dar credeam că...

Kati îşi muşcă buzele; o luase gura pe dinainte. Prea târziu însă. în ochii lui Egan sclipi o licărire ironică.

- Oh, ştiu ce credeai. Nu mi-am petrecut noaptea acasă, aşa că ai tras concluzia că mi-am petrecut-o cu o femeie. Şi că acum, mă voi întâlni cu ea la prânz, aşa-i?

Ea îşi plecă privirea, prefăcându-se că nu-i ia în seamă tonul ameninţător. Cum făcea de-i ghicea toate gândurile?

înainte să continue, Egan făcu o pauză.

-Ai fi surprinsă dacă ai şti adevăratele motive ale escapadei mele nocturne, fetiţo.

- Mă îndoiesc că aş fi surprinsă, mormăi Kati, cu privirea aţintită pe foaie.

-Am preferat să mă ţin la distanţă de tine...

Kati tresări, nedumerită. Auzise oare bine? Ochii ei întâlniră privirea lui Egan. Nu regăsi în ea nici o urmă de ironie. Se simţi străbătută de un fior.

- Nu mă aşteptam să reacţionezi cu atâta înflăcărare, ieri, când te-am cuprins în braţe, îi explică el cu o voce ciudat de scăzută. Nu şi după toţi aceşti ani de făţişă ostilitate.

Kati simţi un nod în gât şi făcu un efort să-şi stăpânească tremuratul nervos care-i scutura tot corpul. Totuşi, când începu să vorbească, vocea ei nu trăda nimic din tulburarea care pusese stăpânire pe ea.

- Relaţia dintre noi nu s-a schimbat, mi se pare.

Egan se întunecă.

-Ai dreptate. Şi nu se va schimba. N-am nici un chef să-

mi complic existența.

-Nici eu, fii sigur. Şi încetează să mai afişezi acest aer satisfăcut, adăugă ea pe un ton tăios, ieri eram aproape adormită!

Ochii lui Egan scânteiau de furie. O privea cu o intensitate incredibilă, căutând poate să descopere ce se ascunde sub masca rece pe care ea şi-o compusese.

Slavă Domnului că el habar n-avea ce emoții contradictorii îi răvăşeau inima şi mintea. Nici ea nu mai ştia ce era, dragoste sau ură, tandrețe sau ciudă... Era în contradicție cu ea însăşi... şi în timp ce se întreba astfel, descumpănită, nu se putea abține să-l privească. El o domina cu toată ființa lui, şi frumusețea lui felină o tulbura.

Până la urmă, Egan fu acela care rupse încordarea care se instalase între ei.

- Nu încerca să-ți menajezi mândria, Kati, şi priveşte adevărul în față...

O țintui cu privirea şi continuă pe un ton implacabil:

-Tu şi cu mine, suntem ca apa şi focul. în aparență opuşi, dar în fond ne completăm de minune. Un singur sărut ar fi de-ajuns ca să ne înflăcăreze, să ne dezlănțuie emoțiile. Am ştiut întotdeauna asta...

Egan fusese primul ei iubit... La gândul acesta, sângele îi năvăli în obraji. Cu răsuflarea tăiată, încă sub şocul cuvintelor lui, îşi încrucişă instinctiv brațele pe piept.

- Oh, nu face mutra asta speriată! zise el pe un ton dur. N-am obiceiul să iau ce nu mi se oferă. Când vei vrea să mi te dăruieşti, o vei face din proprie dorință. Şi presimt că ziua

aceasta nu-i prea departe, dacă vei continua să mă provoci astfel.

Kati se simţi ca biciuită de violenţa acestei predicţii... Era însă cu adevărat o predicţie? Viitorul i-o va spune, un viitor care-i apărea ca un destin înspăimântător. Incapabilă să rostească vreun cuvânt, se întoarse cu faţa spre fereastră şi, cu un aer absent, fixă un punct la orizont.

Oare ea era cea care-l provoca pe Egan? O cuprinse o ciudată îndoială... Era oare posibil ca, în mod inconştient, ea să...? Nu, ea n-avea nici un motiv să-l *provoace* pe Egan. De la prima lor întâlnire, relaţia se construise pe o animozitate declarată. Şi lucrul acesta nu se va schimba prea curând, aşa cum prevăzuse Egan.

Atunci, de ce nu şi-l putea alunga din minte - şi din vise - de când venise?

- Kati, murmură el dintr-o dată în spatele ei.

Ea se crispă auzindu-i vocea caldă şi profundă.

- Vei întârzia la întâlnire, reuşi ea să spună cu preţul unui mare efort.

- De ce această răceală subită? insistă el.

- Mă ameninţi că, în curând, mă vei aduce în patul tău şi tot tu ai tupeul să te miri de purtarea mea, de ceea ce scriu? strigă Kati, enervată.

Se întoarse spre el ca să-i vadă reacţia. Dar el rămăsese neclintit.

- Nu era o ameninţare, o corectă el. Şi încetează să-mi joci rolul „Domnişoară Inocenţă", te rog.

Simţind că devine stacojie de furie, Kati ieşi din încăpere

şi se duse să se încuie în camera ei. După plecarea ei se lăsă tăcerea. Ascultă atentă. Curând auzi un zgomot de paşi, apoi uşa de la intrare se trânti cu putere.

Abia atunci, cu un oftat de uşurare, Kati se aruncă pe pat. Simțea nevoia să se gândească.

Situația aceasta durase prea mult. Nu mai puteau să continue să se agreseze verbal tot timpul. Ea avea nervii întinşi la maximum şi această încordare o va cuprinde curând şi pe biata Ada, care nu va mai şti ce să facă şi cum să acționeze ca să calmeze spiritele.

Ascunzându-şi fața în pernă, Kati se gândi iarăşi la atingerea mâinilor lui Egan pe trupul ei, la fiorul de plăcere care o străbătuse... Nu exista decât o soluție ca să pună capăt acestei torturi, atât morală cât şi fizică: să se mute din apartament până când Egan va pleca acasă la el.

Exista însă o problemă: cum să-i comunice Adei ce hotărâre luase fără să rişte s-o supere?

# Capitolul 4

Kati era încă în camera ei când Ada se întoarse de la audiție. îşi îngrămădise deja câteva lucruri într-o geantă de voiaj, foarte hotărâtă să-şi ia o cameră la hotel până la plecarea lui Egan.

Se auzi o bătaie uşoară în uşă şi Ada intră.

- Ce naiba faci? întrebă ea făcând ochii mari.

- Golesc câteva sertare, răspunse Kati pe un ton morocănos.

Ada îşi drese glasul.

- Şi unde ai de gând să duci lucrurile care se aflau în sertare?

- La hotel.

Urmă o tăcere încordată.

- Presupun că a venit Egan... spuse Ada cu o grimasă stânjenită.

Kati închise fermoarul genții cu un gest brusc.

- Câtă perspicacitate!

Vizibil tulburată de hotărârea prietenei sale, Ada veni şi se aşeză pe pat.

- Kati, doar nu mai sunteți copii! De ce nu încercați să lăsați de la voi doar pentru câteva zile? Nu vă cer luna de pe cer! Şi apoi, este Crăciunul, momentul ideal al împăcării...

- Fratele tău nu cunoaşte semnificația acestui cuvânt, zise Kati pe un ton vehement.

îşi îndepărtă o şuviță ce-i căzuse pe frunte şi-şi privi prietena drept în ochi.

- Tocmai mă întrebam cum de-l suportă oamenii. Egan este o ființă exasperantă, care se înverşunează să profite de slăbiciunile oamenilor. îmi pare rău că trebuie să-ți spun asta.

Ada oftă.

- Eşti cam singura care se plânge. La fermă, toți angajații au o încredere oarbă în el. Este foarte apropiat de oameni, şi unii vin chiar să-i mărturisească problemele lor personale.

Avu o clipă de ezitare, apoi continuă:

- Iar în ceea ce priveşte femeile, zise ea în sfârşit, nu întâmpină nici o animozitate din partea lor, ba dimpotrivă. Pur şi simplu îi cad în brațe, şi chiar după ce le dă papucii, nu mai contenesc cu laudele la adresa lui! După ele, Egan este un bărbat „fermecător, curtenitor, atent”...

- Zău, Ada, oare vorbim despre acelaşi bărbat? nu se putu abține să întrebe Kati.

Ada scutură din cap.

- La urma urmei, poate că nu. Avem de-a face probabil cu un impostor! exclamă ea pe un ton vesel.

în fața atitudinii impasibile a prietenei ei, adăugă:

- Ai câştigat, Kati. Acordă-mi cinci minute să-mi adun şi eu câteva lucruri şi vin cu tine la hotel. Egan va putea astfel să dispună de apartament după bunul său plac.

- Nu, aşteaptă, protestă Kati. L-ai invitat pe fratele tău aici de Crăciun pentru că...

- Pentru că nu voiam să-l las singur la New York, completă Ada. Tu ştii că eşti cea mai bună prietenă a mea. Eşti

într-un fel sora pe care n-am avut-o...

Kati îşi privi geanta de voiaj închisă. Se simți dintr-o dată ca o laşă, ca o persoană care-şi pusese în gând să fugă pe furiş. Acum, ce trebuia să facă?

- Ce-ar fi să încerci să-l ignori complet, îi sugeră Ada. Imaginează-ți că Egan este omul invizibil, nu-i atât de complicat. Ei, ce zici de ideea mea genială?

Kati râse la rândul său.

- Imposibil. Egan este mult prea vorbăreț pentru ca să nu-l bagi în seamă.

„Şi prea seducător, de asemenea", se gândi ea, dar se mustră imediat pentru acest gând nepotrivit.

- Mă scoate din sărite cu remarcele lui perfide. Zice că... Cuvintele i se stinseră pe buze. Stânjenită la culme, întâlni privirea interesată a prietenei ei. Era prea târziu ca să dea înapoi.

- Crede că eu îmi scriu cărțile pornind de la experiențe personale...

- Poate că aş putea să vorbes cu el în privința asta. Să pun lucrurile la punct pentru ca s-o puteți lua de la capăt.

Kati îşi stăpâni cu greu o exclamație îngrozită.

- în nici un caz! Ar fi şi mai rău.

îşi puse jos geanta de voiaj şi se aşeză pe pat, alături de prietena sa.

- Fie ce-o fi, rămân. O să am răbdare. Aş fi foarte nefericită dacă v-ați certa din cauza mea.

Ada o îmbrățişă cu tandrețe.

- Eşti o comoară! Poartă-te cu el ca şi cum ar fi prima oară

când îl întâlneşti, va fi mai uşor aşa.

- Bună idee. La urma urmei, cine nu riscă, nu câştigă.

Ada râse de tonul ei prea puțin convingător şi plecară amândouă în salon.

Era deja destul de târziu când Egan veni acasă. Părea epuizat. Cu părul ciufulit, cu cravata desfăcută, o privi pe Kati cu un aer ursuz.

- Ti-am păstrat cina la cuptor, spuse Ada.

- Mulțumesc, dar nu mi-e foame, răspunse el morocănos fără să-şi ia ochii de la Kati.

Ca să-şi facă de lucru, aceasta se ridică şi spuse cu un zâmbet larg:

- îți aduc eu o ceaşcă de cafea.

El făcu ochii mari, surprins de această schimbare de atitudine.

- A făcut vreo comoție cerebrală? se adresă el în şoaptă surorii sale.

Ada îşi înăbuşi un chicotit apoi plecă şi ea la bucătărie s-o ajute pe Kati.

- Planul nostru funcționează, murmură ea când se apropie de Kati. Crede că nu eşti într-o stare normală.

- Nu-i o noutate, bombăni Kati.

Puse pe o tavă nişte prăjituri, adăugă trei farfurioare, ceştile de cafea şi duse totul în salon.

Egan se instalase într-un fotoliu, cu picioarele lui lungi întinse în față. La apariția Katiei ridică privirea.

- Nu mi-e foame, declară el aruncând o privire spre tavă.

- Oh, prăjitura nu este pentru tine. Este pentru mine şi

Ada, zise ea fără să-şi piardă cumpătul.

Egan nu-i răspunse. Luă o ceaşcă de cafea şi se aşeză mai bine în fotoliu.

Kati începu să mănânce prăjitura cu un aer absent. Televizorul era aprins şi pe ecran se derula serialul preferat al Adei.

- Detectivul mi se pare teribil de sexy, oftă aceasta, captivată.

- Da, este drăgălaş, spuse Kati observându-l pe Egan cu coada ochiului.

Acesta nu spuse nimic, dar avu satisfacția să-l vadă încruntându-se. Poate că astfel îşi va lua şi ea revanşa...

Când filmul fu întrerupt de publicitate, Ada se întoarse spre fratele ei.

- întâlnirea ta a decurs bine?

- Foarte bine, mulțumesc.

Răspunsese pe un ton repezit. Sorbi o gură de cafea, apoi se ridică.

- Mă duc să mă culc. Am avut o zi istovitoare. Noapte bună.

Şi fără să-i arunce Katiei o privire, dispăru.

- Este abia ora nouă, murmură Ada după plecarea lui. Egan nu se culcă niciodată atât de devreme.

- Şi dacă cumva regretă purtarea lui necuviincioasă? Poate că-l macină remuşcările...

- Draga mea, poți să visezi în continuare!

Sună telefonul şi Ada se duse să răspundă. Fața i se lumină când recunoscu vocea interlocutorului.

- Este Marshal! şopti ea acoperind receptorul.

Kati zâmbi. Logodnicul Adei fusese plecat vreo câteva săptămâni şi bucuria prietenei ei îi făcea plăcere.

- Sărbătorim sosirea lui mâine seară, la Rainbow Grill. Vrei să vii şi tu cu Jack? o întrebă Ada pe Kati după ce închise telefonul.

- Jack este la Washington, se întoarce vineri.

- în cazul acest, să amânăm pe vineri.

- Ce să amânăm pe vineri? se auzi o voce în spatele lor.

Egan apăru în pragul uşii. Cămaşa descheiată îi dezvăluia, o dată în plus, torsul viril. Părea o lipsă de pudoare care era poate, la urma urmei, neintenţionată... îi aruncă Katiei o privire întrebătoare.

Luată prin surprindere, aceasta se întoarse spre Ada.

- Mergem la restaurant vineri seara. Vrei să vii şi tu? Am o prietenă fermecătoare care...

- Mă pot descurca şi singur când este vorba de femei, spuse el cu ironie. Jennie va fi încântată să mă însoţească.

Kati îşi simţi inima tresărind. Expresia îi trăda fără îndoială dezamăgire pentru că Egan îi zâmbi zeflemitor.

- Ce este, Kati? Prezenţa mea este indezirabilă?

Pe punctul de a-i răspunde verde-n faţă, Kati îşi aminti în ultimă instanţă rolul pe care promisese să-l joace. Acela al unei gazde amabile şi fermecătoare. Doar era Crăciunul. Asta însemna bucurie, bună dispoziţie şi pace pe pământ!

Ascunzându-şi cu greutate iritarea, îşi compuse un zâmbet de circumstanţă.

- Dimpotrivă, Egan, vei fi binevenit, spuse ea pe un ton

politicos.

El ridică mirat o sprânceană.

- Ada, cheamă doctorul!

Zâmbetul lui Kati se întinse şi mai mult. Oare de data asta, va avea şi ea ultimul cuvânt? încântată de provocarea pe care şi-o lansa, se ridică şi se îndreptă spre uşă cu un pas sigur.

- Nu-i nevoie, mă duc la culcare. Poate că somnul va veni de hac acestei migrene îngrozitorare care mă chinuie de două zile...

- Dar este foarte devreme, remarcă Ada pe un ton tânguitor. N-o să mă lăsaţi singură aici!

îi privi pe rând pe cei doi. Dar nici unul dintre ei nu reacţionă la rugămintea ei, ocupaţi amândoi să se măsoare din priviri. Se ridică şi ea, cu un oftat de resemnare.

- Foarte bine, mă duc şi eu la culcare, zise ea trecând pe lângă Kati. Noapte bună!

Plecarea ei fu urmată de o tăcere încordată între Egan şi Kati. El o privi îndelung înainte să spună cu o voce surdă:

- De ce am oare sentimentul că mori de dorinţa de a te săruta?

Kati nu se clintise, hipnotizată de privirea lui arzătoare. Egan se apropiase uşor. Inima ei bătea să-i spargă pieptul.

Cu răsuflarea tăiată, îşi umezi buzele uscate. Azi-dimineaţă se înşelase: el n-o ameninţase. Pur şi simplu, o dorea. Şi această revelaţie o tulbură.

- Sunt... sunt obosită ca să-ţi mai răspund, bâigui ea.

Se îndreptă spre uşă, dar un braţ puternic îi bară trecerea.

- Mă doreşti la fel cum te doresc şi eu, Kati. încetează să mai negi asta.

Kati încercă să-şi croiască drum, dar o mână fermă îi prinse braţul. Cuprinsă de panică, ridică privirea spre Egan.

- Află că... am un prieten pe care-l iubesc mult, spuse ea dintr-o suflare.

El o îmbrăţişă brusc, şi Kati îi simţi trupul robust lipit de al ei. Parfumul lui masculin cu nuanţe proaspete o învăluia, o îmbăta.

- „A iubi mult” nu înseamnă nimic, îi şopti el cu buzele lipite de părul ei.

îi atinse gâtul cu degetele lui calde, îi mângâie senzual pielea fină şi catifelată.

- Miroşi bine, zise el cu o voce răguşită de emoţie. Ca un buchet de trandafiri...

Kati îi prinse mâna, luptându-se cu emoţia care o cuprinsese, care-i înfierbântase sângele. îşi promisese să-i reziste, să...

Dar când Egan îi luă mâna şi o puse pe pieptul lui musculos, orice gând coerent dispăru din mintea tinerei femei. El îi conduse degetele sub pânza cămăşii şi Kati se înfioră la atingerea pufului care-i acoperea pieptul lat.

- Ti-ai pierdut cumva memoria? o întrebă el învăluind-o într-o privire lacomă.

Kati încremeni. Ce voia să spună?

Egan se aplecă spre ea cu un zâmbet în colţul gurii.

- „Ea îşi plimbă degetele fierbinţi pe torsul viril al iubitului ei, iremediabil atrasă de el, ca hipnotizată...”

Kati se crispă şi-şi retrase mâna, ca arsă.

- încetează! urlă ea.

O cuprinse un val de furie. îşi bătea joc pe faţă de ea şi de cărţile ei. Cum putuse să cadă iarăşi în această capcană? Pentru el, nu era decât o femeie uşoară care se folosea de experienţele cu bărbaţii pentru a-şi scrie romanele. Iar slăbiciunea pe care şi-o arăta de fiecare dată când el o lua în braţe nu făcea decât să-i confirme părerile.

Egan râse zeflemitor, dar ochii îi erau încă umbriţi de dorinţă.

- Preferi să-ţi păstrezi favorurile pentru prietenul tău ziarist, aşa-i? întrebă el cu o voce abia auzită.

Umilită, Kati ieşi din salon şi se pregătea să trântească uşa în urma ei. Dar el o opri cu un gest ferm.

- Te detest! îi aruncă ea fierbând de furie.

- Mi-ai mai spus-o, dragă. îţi este cumva ruşine de adevărata ta natură?

- Nu sunt aceea pe care o crezi! strigă Kati, exasperată.

- îmi este foarte greu să te cred.

O învălui într-o privire insolentă, ca pentru a-şi întări spusele.

Kati fierbea de furie. Era inutil să-i mai aducă argumente acestui bădăran. Cu un ultim elan provocator, îi aruncă o privire plină de dispreţ.

- Du-te naibii, Egan Winthrop!

El o prinse de mână.

- Scorpie mică... îți ascunzi bine jocul. Te-aş fi crezut total neprihănită dacă nu ți-aş fi citit cărțile.

Ochii cenuşii căpătaseră o strălucire metalică, amenințătoare.

- Dar, oricum, această situație nu-mi displace deloc. întotdeauna m-au fascinat femeile cu experiență...

- în cazul acesta, de ce nu te duci iarăşi la prietena cu care ți-ai petrecut noaptea trecută?

Kati îşi muşcă buzele. Prea târziu însă. Vorbise fără să se gândească şi atacul ei nu avusese efectul scontat.

Pe buzele lui Egan pluti un zâmbet provocator.

- Eşti cumva geloasă?

Discuția aceasta dura deja prea mult. Cu o mişcare bruscă, se eliberă şi-i trânti uşa în nas lui Egan. Apoi alergă în camera ei şi se încuie.

Sprijinită cu spatele de uşă, gâfâind, îl auzi pe Egan trântind o înjurătură. O uşă se închise violent. Aceea de la camera de oaspeți, fără îndoială.

Pradă unei profunde confuzii, Kati încercă să uite evenimentele ultimelor zile intrând în cada cu apă fierbinte.

Eforturile ei erau însă zadarnice. Fără să vrea, gândurile îi zburau neîncetat către o ființă arogantă, enervantă... şi teribil de atrăgătoare: Egan Winthrop.

# Capitolul 5

A doua zi dimineaţa, Kati se trezi mai târziu decât de obicei. Avusese o noapte agitată. Spre marea ei uşurare, Egan părăsise deja apartamentul.

Jack sună mai târziu. Tocmai se întorsese de la Washington şi o invita diseară la cină. Kati profită de ocazie, bucuroasă să fugă de atmosfera încordată din casă, fie şi numai pentru câteva ore.

îi povestise Adei cearta pe care o avusese aseară cu fratele acesteia. Dar avusese grijă să evite să intre în amănunte pentru a nu-şi tulbura prietena, care urma să aibă noi audiţii peste zi. Era mai bine ca Ada să aibă mintea limpede, fără griji.

Jack veni s-o ia la şase fix. Cinară într-un fermecător restaurant italienesc.

- Tu ai cumva impresia că romanele mele degajă un oarecare parfum de scandal? întrebă Kati în vreme ce degustau un delicios capucino pentru a încheia masa.

Jack făcu ochii mari.

- Cărţile tale? Parfum de scandal? Nici vorbă! răspunse el cu sinceritate. Eşti o scriitoare plină de talent. Romanele tale au meritul de a fi interesante şi cititorii urmăresc cu plăcere intriga, ştii foarte bine.

- Atunci... citindu-le, n-ai impresia că duc o viaţă desfrânată? Vreau să spun, pe plan sexual...?

Jack râse.

- în nici un caz. Dar de ce îmi pui toate aceste întrebări ciudate?

Kati oftă adânc.

- Din cauza lui Egan, fratele Adei.

Jack se întunecă.

- Te rog, nu-mi strica această seară delicioasă... Când acest Egan m-a țintuit cu privirea, am avut impresia că o să mă transform într-o stană de piatră!

Kati nu se putu abține să zâmbească. După o pauză, reluă, cu o expresie gravă:

- îmi critică neîncetat romanele, şi felul meu de viață, cu aceeaşi ocazie. Mă acuză că mă inspir din experiențele cu bărbații! Nu-i mai suport sarcasmele, vorbele cu subînțeles...

- Dar el nu este în stare să facă o distincție între ficțiune şi realitate?

- Cred mai degrabă că nu vrea. O face special ca să mă scoată din sărite. Ca să-mi testeze rezistența, probabil. Am încercat să-i explic că se înşală amarnic, dar a refuzat să mă asculte. Sau poate că-i face plăcere să-şi bată joc de argumentele mele.

Vocea îi tremura de furie şi de frustrare. Era foarte important pentru ea să se reabiliteze în ochii lui Egan...

„De ce îți faci atâția nervi pentru un om pe care-l disprețuieşti?" îi murmură o voce interioară.

în clipa aceea, Jack se aplecă spre ea şi-i luă mâna.

- încearcă să nu mai iei în seamă toate astea, o sfătui el cu un zâmbet binevoitor. Mai sunt câteva zile, şi va pleca departe.

După cină, se duseră să danseze într-un club din Manhattan. Priviri admirative se ațintiră asupra Katiei când

aceasta începu să danseze în ritmul muzicii.

Era îmbrăcată într-o rochie lungă din jerse de mătase neagră, despicată într-o parte şi susținută de breteluțe fine care-i lăsau goi umerii cu pielea lor satinată. Părul îi era ridicat într-un coc şi fața, foarte discret machiată, radia prospețime.

Se simțea înfloritoare, sigură pe ea... Dar când, ceva mai târziu, se regăsi față-n față cu Egan când deschise uşa apartamentului, această impresie de siguranță de sine dispăru imediat.

- Prietenul tău n-a urcat să mai bea „un ultim pahar”? întrebă el insistând pe ultimele cuvinte.

Purta o cămaşă în dungi şi un pantalon gri care se potrivea perfect siluetei lui zvelte. Era evident că nici el nu-şi petrecuse seara acasă. Aerul lui de stăpân o irită cumplit pe Kati.

- Nu-l invit niciodată să urce când avem musafiri, ripostă ea pe un ton provocator.

îl văzu că-şi încleştează maxilarele. O măsura din cap până-n picioare. Privirea i se opri îndelung pe umerii ei goi.

Kati se înfiora sub această privire fierbinte. Stânjenită, îşi ridică breteaua care-i alunecase pe braț.

- îți este cumva frică de mine? întrebă el făcând un pas spre ea.

Kati rezistă tentației de a-şi lua picioarele la spinare. Dar, pentru numele lui Dumnezeu, unde o fi Ada? Ca şi cum i-ar fi citit gândurile, el spuse:

- Ada este în camera ei, vorbeşte la telefon cu Marshall.

Suntem singuri pe lume, îngeraşule, încheie el cu o notă de cinism în glas.

Kati inspiră profund ca să-şi stăpânească tremuratul care-i cuprindea tot corpul. Abia reuşise să-şi revină cât de cât când Egan o înlănţui şi o atrase spre el.

- Egan... murmură ea încercând să se elibereze.

- Nu spune nimic, Kati.

Vocea lui Egan era doar o şoaptă, încărcată de emoţie şi de senzualitate. Kati îi simţi buzele mângâindu-i umerii cu sărutări delicioase, rafinate.

Când îi muşcă uşor pielea fierbinte, ea scoase un geamăt discret de plăcere.

- Egan, te rog... îl imploră ea cu o voce înăbuşită.

Trupul ei însă o trăda. Curând, nu se mai putu controla şi se cambră spre Egan, oferindu-şi gâtul sărutărilor lui lacome.

- Mă doreşti şi tu, Kati, murmură el cu buzele lipite de gâtul ei. Eu te doresc ca un nebun.

O lipi şi mai strâns de el şi o privi fierbinte, ispititor.

- Pielea ta are savoarea unui fruct exotic, draga mea...

Kati simţea că, încetul cu încetul, cedează. Se abandona îmbrăţişării lui, implorând parcă alte mângâieri, alte sărutări.

Degetele lui Egan se rătăciră în părul ei, în timp ce buzele urcau inexorabil spre buze.

- Te doresc, Kati, gemu el.

îi cuprinse faţa în mâini şi se pregătea s-o sărute când zgomotul unei uşi ce se deschidea le întrerupse brutal îmbrăţişarea.

Cu un bombănit de ciudă, Egan se depărtă de ea. îşi trecu o mână nervoasă prin păr. Ochii îi erau încă tulburi de dorinţă.

Kati se clătină. Aşteptase mult, râvnise acest sărut... şi dorinţa ei nepotolită o lăsa acum răvăşită de o furtună prea violentă.

Ada se apropie de ei cu un aer nepăsător. Se putea oare să nu fi remarcat nimic?

- Marshall s-a săturat să mai nevigheze. Va cere să i se dea un serviciu pe uscat, îi anunţă ea pe un ton entuziast.

Se întoarse spre Kati cu o expresie radioasă.

- Ai petrecut bine în seara asta, Kati?

- Foarte bine, răspunse tânăra cu un zâmbet forţat.

Privirea ei o întâlni pe cea a lui Egan, mai intensă ca niciodată. Mânată parcă de o forţă irezistibilă, îi privi buzele ferme şi senzuale în acelaşi timp, care fuseseră atât de aproape de ale ei şi care, din nou, se depărtaseră.

Cu o expresie întunecată, Egan se răsuci şi ieşi brusc din încăpere.

- Ce l-a apucat? întrebă Ada, uluită.

- Habar n-am, minţi Kati.

Făcu o pauză, apoi continuă cu o voce mai sigură:

- Sunt frântă de oboseală! Jack m-a dus să dansăm şi nu-mi mai simt picioarele.

- Du-te şi te culcă. Trebuie să fii în formă pentru petrecerea de mâine! exclamă prietena ei râzând. Noapte bună...

Kati se grăbi să se ducă în camera ei. Ce uşurare să fie din nou singură după o asemenea emoţie! Abia se mai ţinea pe

picioare, într-atât era de înfierbântată.

Dumnezeule, nici măcar n-o sărutase şi era deja atât de tulburată! Ce se va întâmpla dacă o va îmbrăţişa iarăşi şi buzele lui calde vor pune stăpânire pe ale ei? Nu va rezista niciodată la...

Nu! Kati scutură din cap ca pentru a alunga aceste gânduri nebuneşti care începeau s-o obsedeze. Nu, nu era cu putinţă să cedeze în faţa lui Egan...

Şi totuşi, cu ochii întredeschişi, continua să inventeze tot felul de scene erotice care se terminau în mod inevitabil cu un sărut al lui Egan, cu o îmbrăţişare pătimaşă, cu mângâieri din ce în ce mai fierbinţi. Era ceva ce ar putea fi introdus în următorul ei roman? Nu, cu siguranţă, n-avea acest obicei, nu se inspirase niciodată din experienţe trăite, în ciuda a ceea ce gândea Egan. Dar el, el „o inspira”, fără îndoială.

Curând, mintea ei începu să plutească între ficţiune şi realitate, se rătăci, apoi se cufundă, pentru mai multă uşurinţă, într-un somn dulce... visând că doarme în braţele lui Egan, simţindu-l atât de aproape de ea, atât de tandru şi în sfârşit, accesibil...

*

* *

A doua zi după-amiază, Egan se învârtea prin apartament ca un leu în cuşcă. Se părea că-i lipsesc teribil munţii, natura, câmpiile întinse din Wyoming. Pe Kati o cuprinse un val de compasiune.

- O să toceşti mocheta tot învârtindu-te aşa, spuse ea pe un ton ironic.

Abia terminaseră masa de prânz şi Ada se apucase să facă ordine în bucătărie, lăsându-i pe amândoi în salon.

Cu mâinile înfundate în buzunarele blugilor, Egan veni şi se plantă în fața ei, fixând-o îndelung, fără să scoată un cuvânt. Tulburată, Kati se îndepărtă uşor.

- Nu-ți plac oraşele mari, nu-i aşa? întrebă ea ca să rupă tăcerea apăsătoare.

- Detest mai ales să fiu închis într-un apartament. N-aş putea trăi aici.

- Dar sunt o mulțime de lucruri pe care le poți descoperi la New York, îi sugeră ea cu blândețe. Există Central Park, Empire State Building, Greenwich Village...

- Am văzut deja totul! Mi-am petrecut zile întregi plimbându-mă pe străzi.

Urmă o pauză, apoi el reluă cu o voce plată:

- Ceea ce vreau eu nu se găseşte pe străzi.

Se priviră insistent.

într-o clipă, se apropie de ea şi acum o domina cu toată înălțimea lui.

- Pe tine te vreau, Kati, murmură el cu o voce catifelată de această dată. Nu pot să mă mai prefac că nu te văd.

încremenită, Kati îi scrută expresia feței. Nu găsi nici o urmă de ironie, nici o licărire malițioasă în ochii lui...

- Am... Am un prieten, bâigui ea, incapabilă să formuleze o frază coerentă.

Chipul lui Egan se întunecă. Dar îşi reveni repede.

- Nu-mi juca rolul amantei fidele, te rog.

Kati deveni stacojie.

- Preferam vremurile când mă detestai, zise ea.

Ochii cenuşii ca oțelul ai lui Egan o țintuiră de parcă ar fi vrut s-o străpungă.

- Te-am detestat eu vreodată, Kati?

Ea încremeni. Ce încerca să-i spună?

Sosirea Adei o smulse pe Kati reflexiilor tulburătoare şi făcu în aşa fel încât să nu se desprindă de Ada până seara.

Marshall era deja aici când sosi şi Jack la apartament. Acesta din urmă fluieră admirativ când o văzu apărând pe Kati.

Aceasta alesese o rochie din muselină de mătase verde smarald, cu un delcolteu adânc şi strânsă în talie.

- Eşti superbă, şopti Jack sărutând-o pe obraz. îmi place când îți laşi părul liber.

- Mulțumesc. Nici tu nu eşti de lepădat, zise ea pe un ton glumeț. îl cunoşti deja pe Marshall... adăugă ea arătându-l pe tânărul înalt şi brunet ce stătea lângă Ada.

îşi strânseră mâna amical. Apoi Jack se întoarse spre Ada.

- Nu trebuia parcă să ni se alăture şi fratele tău, astă seară?

- Ne întâlnim cu el la Rainbow Grill. Am rezervat o masă.

- în cazul acesta, să mergem, spuse Jack făcându-i complice cu ochiul lui Kati.

- Dacă vine cumva gata amețit, o să-i turnăm un pahar de vin în cap, murmură tânăra stăpânindu-şi un chicotit.

Văzând aerul îngrozit al prietenului ei, se grăbi să-l

liniştească.

- Nu-ți face griji, totul o să fie bine.

Când, ceva mai târziu, Egan li se alătură, cuvintele acestea încă mai răsunau ciudat în mintea ei. Se aşezară la o masă de la care se puteau vedea scânteind luminile oraşului, cu şaizeci şi cinci de etaje mai jos.

Atârnată de brațul lui Egan, o superbă creatură blondă îl sorbea din ochi. Era îmbrăcată într-o splendidă rochie-furou roşie care se mula perfect pe corpul ei sculptural. Afişa însă un zâmbet de gheață pe fața-i frumoasă.

Se îndreptă mai întâi spre Kati, care o observa, moartă de gelozie.

- Dumneata trebuie să fii Ada, susură blonda.

- Nicidecum, eu sunt prietena ei, Kati.

Ridicând cu indiferență din umeri, tânăra se întoarse spre Ada, care-şi stăpânea cu greu un zâmbet amuzat.

- Sunt atât de fericită să te cunosc, Ada. Egan mi-a vorbit atât de mult despre dumneata! Noi doi ne cunoaştem de câteva luni deja şi de câte ori se află în oraş vine să mă vadă... Eu sunt manechin, adăugă ea cu o mutră prețioasă.

îşi rostise discursul dintr-o răsuflare, cu siguranța unei femei care se ştie admirată de toată lumea.

Când se aşeză alături de Kati, parfumul ei puternic aproape că-i făcu greață.

- Restaurantul acesta este minunat, nu-i aşa? continuă blonda cu entuziasm. Ador această ambianță discretă. Şi orchestra este extraordinară.

„Este o adevărată moară stricată”, se gândi Kati afişând un surâs forțat. Dar surprizele nu se terminau aici: o clipă mai târziu, Egan se aşeză alături aruncându-i o privire provocatoare.

Ce joc juca el astă seară?

- Jennie, ți-o prezint pe Katriane James şi pe prietenul ei...

- Jack Asher, completă Kati, exasperată de tonul dezinvolt pe care-l adoptase Egan ca să facă prezentările.

Ochii albaştri ai lui Jennie scânteiară plini de interes.

- Sunt încântată să te cunosc, Jack. Cu ce te ocupi? întrebă ea bătând din gene.

Jack prinse mingea din zbor, fără nici o ezitare. „Trădătorul!” îşi zise Kati, furioasă, observând expresia de-a dreptul fericită a prietenului său.

- Sunt cornicar politic la *New York Times.*

Chipul lui Jennie se lumină.

- Adevărat? Oh, ador jurnaliştii...

Dar ce oare nu adora ea? Ascultând-o pe această toantă, se gândi Kati fără indulgență, ai zice că lumea întreagă este minunată, extraordinară... paradisul nerozilor! Kati abia îşi stăpâni un hohot de râs. Femeia aceasta era incredibilă: flirta deschis cu Jack în prezența lui Egan! Ei bine, seara se anunța plină de surprize...

Tonul rece al lui Egan îi întrerupse buna dispoziție.

- Am putea să împărtăşim şi noi veselia ta, Katriane?

Kati se controlă instantaneu.

- Oh... nu-i nimic. Doar că m-am înecat puțin, minți ea susținându-i privirea.

- Cu ce?

Spre uşurarea lui Kati, Jennie interveni chiar atunci.

- Relaxează-te, dragule. De o vreme încoace, mi se pare că eşti foarte stresat.

Kati trebui să-şi muşte buzele ca să-şi înăbuşe râsul care o cuprindea din nou. Conştientă de privirea lui Egan aţintită în continuare asupra ei, se prefăcu absorbită de lectura meniului.

Chelnerul, foarte şic în vesta lui imaculată, veni imediat să le ia comanda.

- Pentru mine, începu Jennie îndepărtându-şi cu un gest nonşalant o şuviţă aurie de pe frunte, un biftec cu piper. Şi să fie în sânge...

- în sfârşit, o femeie care ştie ce să ceară, comentă Egan. Eu voi lua acelaşi lucru.

Cât despre Kati, aceasta optă pentru raţă cu portocale, resemnându-se cu gândul că *nu este* o femeie care ştie ce să comande...

Curând se aduseră farfuriile şi Kati se hotărî să-şi savureze liniştită mâncarea, fără să mai fie agresivă, dar să nici nu se expună vreunui atac.

Conversaţia se purtă la început pe subiecte de o banalitate decorcentantă. Dar, încetul cu încetul, ambianţa se mai destinse şi toţi păreau să se simtă bine.

Când sosi cafeaua, Egan se întoarse spre Jack.

- Ti-am citit ultimul articol despre scandalul de la Washington, spuse el.

Jack zâmbi politicos.

- Şi ce părere ai?

- Este o relatare interesantă. Ai analizat foarte bine acest fenomen al corupției care pare să invadeze lumea politică. îndrăzneala unor personaje publice mă va surprinde întotdeauna. Iar apatia publicului mă înfurie îngrozitor.

Jack își îndreptă spatele, interesat de discuție.

- Şi pe mine. Aş vrea ca oamenii să reacționeze citindu-mi articolele, să organizeze manifestații ca să-şi arate nemulțumirile față de aleşii poporului.

Curând, cei doi bărbați discutau cu însuflețire. împărtăşeau aceleaşi păreri şi îşi expuneau argumentele cu o convingere captivantă.

Fascinați, ceilalți urmăreau cu interes dialogul. Cu toții, în afară de Jennie care afişa o expresie agasată.

- Ei bine, se pare că te preocupă îndeaproape politica, pentru un cowboy! spuse Jack râzând.

- Am obținut o diplomă în științe politice înainte de a prelua ferma familiei la decesul tatălui meu, explică Egan. La început, mai mult din obligație decât din plăcere.

Ridică din umeri, şi continuă:

- încetul cu încetul, m-am lăsat prins în joc, şi am încercat să răspund provocării...

- Egan, mă plictisesc de moarte, zise dintr-o dată Jennie, cu o grimasă copilărească. Şi apoi, mi-ai promis că vom merge să vedem comedia aceea muzicală de pe Broadway...

Privirea glacială pe care i-o aruncă Egan o făcu să tacă instantaneu. Mai întâi roşi, apoi îşi drese glasul, stânjenită.

- Când vei fi de acord, bineînțeles, dragule, adăugă ea cu jumătate de gură.

Lui Kati nu-i venea să-şi creadă urechilor. Cum putea o femeie atât de sigură pe ea să se lase tratată cu atâta dispreț?

întâlni privirea lui Egan. El părea să-i fi ghicit gândurile pentru că un zâmbet ironic îi apăru pe buze.

Tulburată, Kati îşi plecă privirea.

- Bun, spuse el ridicându-se. Acum, vă doresc tuturor petrecere frumoasă în continuare.

Plăti discret nota de plată pe care i-o adusese chelnerul.

-Mi-a făcut plăcere să discut cu dumneata, Jack, adăugă el.

Şi înainte ca Jack, Kati, Marshall şi Ada să aibă timp să-i răspundă, Egan dispăru împreună cu Jennie, atârnată de brațul lui.

Jack dădu din cap cu un aer neîncrezător.

-Şi eu care credeam că mă detestă. De ce naiba îşi risipeşte talentele într-un colț pierdut din Wyoming?

Ada zâmbi.

- La terminarea facultății, i s-a oferit un post de ambasador, zise ea cu mândrie. Dar a trebuit să refuze pentru a putea avea grijă de mama şi de mine. După aceea, s-a consacrat în întregime fermei.

- în orice caz, prietena lui este cumplit de agasantă, remarcă Marshall.

- Eu, de altfel, a trebuit să rezist impulsului de a-i trage una... mai spuse şi Kati.

Ada îi aruncă o privire furioasă şi Kati completă:

- Parcă ar fi căzut într-o găleată cu parfum, explică ea pe un ton încurcat. Abia de mai puteam respira.

Prietena ei îi zâmbi cu subînțeles. Kati roşi. Da, era geloasă, şi ce dacă?

Constatarea aceasta îi opri respirația. Geloasă, ea? Ce idee absurdă!

Cu un gest nervos, luă paharul de vin şi trase o duşcă zdravănă.

Micul grup încheie seara într-un bar unde se cânta jazz, nu departe de restaurant, unde dansară o bună parte a nopții.

*

* *

Când cele două prietene se întoarseră acasă, Egan încă nu ajunsese. Gândul că ținea în brațe acea superbă creatură, că o mângâia, şi o săruta, o făcu pe Kati să se înfioare.

Ca să se destindă, făcu un duş apoi se pregăti de culcare. Nefiind în stare să adoarmă, începu să măsoare încăperea în lung şi-n lat.

- S-a întâmplat ceva? întrebă Ada vârând capul pe uşa întredeschisă.

Kati ridică din umeri.

- Nu reuşesc să adorm.

Ada examină fața tulburată a prietenei sale. N-o mai recunoştea pe Kati, de obicei atât de calmă, de cumpătată.

- Egan este bărbat, ştii... spuse ea cu blândețe.

Confuză, Kati îşi feri repede privirea. Ada se apropie de ea

şi-şi trecu braţul peste umerii ei.

- îmi pare rău, n-ar fi trebuit să spun asta, începu ea, şovăitoare. Dar am remarcat cum vă măsuraţi din priviri amândoi. Kati, între voi se petrece ceva, nu poţi să negi. Se petrece ceva foarte puternic.

- îl detest. Este un sentiment destul de puternic, nu-i aşa?

- Dar eşti atrasă de el, Kati.

Aceasta îşi strânse pleoapele.

- Ascultă, Ada, poimâine este Crăciunul. Peste trei zile, fratele tău va pleca în Wyoming, iar eu mă voi apuca din nou de scris. Va ieşi aşadar din viaţa mea, şi eu din viaţa lui, şi vom uita repede atracţia trecătoare pe care am simţit-o unul pentru altul în acest scurt sejur.

Pe chipul ei se aşternu o expresie dureroasă. Măcar de n-ar remarca Ada nimic...

- Fratele tău nu este genul de bărbat care să vrea să se angajeze într-o relaţie durabilă.

- Aşa zice el... Dar încă nu şi-a găsit femeia visurilor.

Kati lăsă să-i scape un râs zeflemitor.

- Ai uitat-o pe Jennie? Poate că ea este femeia visurilor lui.

Ada scutură din cap.

- Nu vorbi prostii. Jennie nu-i decât o aventură. Egan este o fiinţă foarte secretoasă. Singuratic şi independent.

- O femeie l-a făcut să sufere odată şi acum se păzeşte, nu-i aşa?

- Nimeni n-a avut ocazia să-l facă să sufere, pentru simplul motiv că nu lasă pe nimeni să se apropie de el. Chiar şi mie

îmi este greu să-i ghicesc adevărata personalitate. Am însă impresia că tu însemni foarte mult pentru el. De aceea te provoacă neîncetat. Este modul lui de a arăta că nu-i eşti indiferentă.

- Te înşeli, Ada. Fratele tău încearcă doar să mă ducă în patul lui, declară Kati cu o voce plată. Mi-a mărturisit asta.

- Nu i-ai spus că eşti...?

- Bineînțeles că nu! Nu-i datorez nici o explicație privind viața mea intimă. Şi apoi, prefer să-l las să creadă că sunt o femeie desfrânată, gata la orice pentru a cunoaşte noi experiențe.

Ada se încruntă.

- Problema cu Egan este că merge întotdeauna până la capăt cu dorințele lui. Ai face mai bine să te fereşti, Kati. Dacă vrei să fii liniştită, n-ai decât să-i spui adevărul...

- Nici gând! exclamă Kati. Peste trei zile va fi departe, şi vom uita repede acest episod, fiecare la rândul lui.

- Kati...

- încetează să-ți mai faci griji pentru mine, Ada. Mai bine du-te la culcare. Să ştii că sunt în stare să-i țin piept!

îşi îmbrățişă prietena cu afecțiune.

- Noapte bună.

Vizibil uşurată de vorbele lui Kati, Ada consimți să se ducă în camera ei.

- Somn uşor, spuse ea înainte de a închide uşa.

Kati rămase multă vreme trează, cu privirea ațintită în

tavan, pândind răsucirea unei chei în broască. Zadarnic. Probabil că Egan era mult prea ocupat cu acea blondă descreierată ca să se mai gândească să vină şi acasă...

Până la urmă, cu inima strânsă, Kati adormi.

*
*    *

O trezi o senzaţie ciudată. Prin pleoapele închise, ghicea lumina zilei filtrată printre jaluzele. O adiere proaspătă îi mângâie pielea. Se înfioră uşor, apoi deschise încet ochii.

încremeni. Egan se afla lângă pat, cu o ceaşcă de cafea în mână. N-avea pe el decât nişte blugi vechi, şi Kati îi văzu umerii puternici.

Ochii i se obişnuiau încetul cu încetul cu semiobscuritatea, şi-i întâlni privirea. O privire întunecată de dorinţă, care-i mângâia trupul.

O străbătu un fior violent. îşi plecă privirea şi observă că bretelele subţiri ale cămăşii de noapte îi alunecaseră de pe umeri în somn, dezvelind destul din sânii ei rotunzi şi tari.

Ruşinată, vru să şi le tragă la loc, dar o mână fermă o împiedică.

- Nu, Kati, murmură Egan. Lasă-ţi şi tu în voie dorinţa...

Puse pe noptieră ceaşca de cafea şi se apropie de ea, mai senzual ca niciodată. Kati simţi cum o cuprind flăcările pasiunii.

Nu se mai gândi să lupte. Ceea ce urma să se întâmple era inexorabil.

Cu ochii scânteind de dorinţă, îşi dădu capul pe spate. Buclele arămii i se împrăştiaseră pe pernă, ca o aură de

lumină.

Cu răsuflarea precipitată, Egan îşi strecură o mână pe sub capul ei şi se întinse alături. Kati tremură uşor când pieptul lui puternic îi atinse sânii.

Cât de repede le bătea inima! Cu oarecare teamă, Kati se oferea splendorii dragostei. O îndemna parcă o forță primitivă care-i răspândea prin vene flăcări neştiute până acum.

-Vreau să te iubesc până îmi pierd răsuflarea...

Cu un geamăt tânguitor, Kati închise ochii. Buzele moi şi calde ale lui Egan puseră stăpânire pe ale ei. Le simți ca pe o arsură, ca pe un foc de artificii.

îmbătată de fericire, îşi plimbă degetele pe spatele gol al lui Egan, şi-l simți tresărind.

Sărutul lui deveni mai blând, mai voluptuos. Ea reacționă cu o înflăcărare care o sperie, căutându-i cu lăcomie buzele.

Nu, nu simțise niciodată acest vârtej al simțurilor pe care-l descria totuşi cu precizie în romanele sale. Acum abia îl descoperea cu încântare.

Dacă inspirația ei venea din cărți, din filme, din discuțiile pe care le avea cu prietenii mai experimentați, nu-şi imaginase totuşi niciodată că dorința poate să-ți invadeze astfel trupul şi sufletul, să te devasteze, să te lase pradă celuilalt, fără putința de a rezista. Şi iată că Egan o iniția în dragoste cu atâta tandrețe şi generozitate încât uită de orice pudoare.

- Te doresc, Kati, gemu el ridicându-şi capul pentru a o privi mai bine.

Cu o mână tremurătoare, îi mângâie faţa, apoi de-a lungul gâtului şi se opri pe sânii fremătători. Kati lăsă să-i scape un mic ţipăt de plăcere şi se cambră, cu ochii rugători, chinuită de o dorinţă la fel de intensă ca a lui.

Deodată Egan rămase nemişcat şi ridică spre ea o privire înceţoşată.

- Vrei să renunţ câtă vreme se mai poate? întrebă el cu o voce tremurată.

Kati se crispă, încordată ca un arc. Deşi trupul ei cerea o armonizare totală cu cel al lui Egan, mintea în schimb îi plutea într-o profundă confuzie.

Ce-i oferea acest bărbat? Un moment de plăcere intensă pe care-l va uita a doua zi? Şi care o va lăsa rănită, cu sufletul sfâşiat?

Ca şi cum i-ar fi ghicit reticenţele, Egan o întrebă cu blândeţe:

- îţi este cumva teamă că Ada ar putea bănui ce este între noi?

Kati îl fixă, pradă unei crude dezamăgiri. Aşadar, îi atribuia ezitarea faptului că Ada era prezentă în apartament... Nu încercă să-l contrazică. Rezultatul ar fi fost acelaşi.

Degetele fierbinţi ale lui Egan care-i mângâiau sânii o făcură să se înfioare. Trebuia să se hotărască, să-i spună să înceteze, dar va avea puterea?

- încetează, murmură ea în sfârşit închizând ochii.

Iată că o spusese, făcuse ce se putuse, şi totuşi întreaga ei atitudine arăta aşteptare şi consimţire. De altfel, Egan nu luă

în seamă slaba ei opoziție. Reveni cu un sărut fierbinte şi Kati renunță la orice rezistență. Era o dorință care o copleşea, o istovea, aşteptând mângâierile.

Cu un geamăt răguşit, îşi rătăci degetele în claia de păr a lui Egan şi-l trase spre ea.

Trupurile li se contopiră într-o îmbrățişare înflăcărată. Kati avu impresia că ia foc. Fiecare bucățică a trupului ei reacționa la atingerea lui Egan, se aprindea sub degetele lui pricepute... Sosise momentul....

Deodată, fără să înțeleagă ce se întâmplă, Kati se trezi singură, tulburată, tremurând. Egan se ridicase dintr-un salt şi luase ceaşca de cafea, ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat.

-Ada... îi explică el pe un ton posac.

îi întinse ceaşca şi Kati se înfioră la atingerea degetelor lui. în clipa următoare, Ada intră în cameră căscând.

- Bună dimineața, spuse ea cu un zâmbet adormit. Micul dejun este gata. Oh, îți mulțumesc că i-ai adus tu cafeaua lui Kati, adăugă ea adresându-i-se fratelui său.

- Plăcerea a fost a mea, zise acesta înainte să plece fără a mai spune vreun cuvânt.

Pe chipul Adei se citea stupoarea.

- Şi eu care credeam că va fi bine dispus după ce a venit să te trezească, oftă ea. M-am înşelat, o dată în plus. Dar haide, reluă ea pe un ton mai vesel, am o surpriză la micul dejun, grăbeşte-te şi te îmbracă!

* * *

După plecarea Adei din încăpere, Kati rămase mult timp uluită în pat. Lacrimile îi şiroiau pe obraji şi nici nu se gândi să le oprească. Ar fi trebuit să ia în serios avertismentul Adei: când Egan îşi dorea ceva, nimic nu părea să-l oprească.

Şi o dorea pe ea. îi veni în minte o întrebare tulburătoare: dacă şi ea îl dorea, de ce se străduia atât să-l respingă? Din datorie? De teama de a nu fi părăsită de Egan după ce i-ar fi cedat? Sau pentru că o dispreţuia? Dar oricare ar fi fost „bunele ei motive”, Kati simţea că nu va mai putea rezista multă vreme...

# Capitolul 6

Ada cumpărase cornuri calde, aurii şi crocante. Aroma cafelei plutea în bucătărie. Prietenul ei fredona vesel o melodie.

„Cel puţin mai este şi cineva fericit", se gândi Kati cu amărăciune. Făcuse un duş, încercând astfel să-şi recapete calmul, dar încă se simţea teribil de înfierbântată.

începu să ronţăie un corn, fără poftă, cu privirea aţintită spre ceaşca de cafea. îndrăznise să arunce o privire spre Egan, aşezat în faţa ei, şi regretă imediat.

Doamne, cât era de frumos în tricoul lui negru care-i scotea în evidenţă şi mai mult, dacă era posibil, constituţia atletică. Şi pieptul acesta musculos, cel lângă care Kati se ghemuise adineauri... îi mai simţea încă răsuflarea fierbinte lângă buze, pe gâtul ei...

- Ai petrecut bine aseară? întrebă Ada turnându-i cafea fratelui său. Nici măcar nu te-am auzit când te-ai întors acasă.

Egan ridică din umeri.

- Oh, Jennie m-a convins s-o însoţesc la o petrecere dată de nişte prieteni de-ai ei, după ce am plecat de la spectacol. Erau nişte oameni din show-business, pretenţioşi şi superficiali. M-am plictisit de moarte...

- Aşa că ai plecat, afirmă Ada privindu-şi cu afecţiune fratele.

- Exact. Am lăsat-o pe Jennie cu cei de teapa ei. A fost furioasă, fireşte. Mi-a făcut o scenă în faţa tuturor acelor oameni care ne priveau captivaţi, întrebându-se cum se va sfârşi cearta noastră.

- Şi cum s-a sfârşit? întrebă Kati. Ţi-a tras o palmă zdravănă sau ţi s-a aruncat la picioare implorându-te s-o ierţi?

întrebarea, rostită pe un ton provocator, îi scăpase fără voie lui Kati. Pândi reacţia lui Egan, conştientă că mersese prea departe.

Spre uşurarea ei, el izbucni într-un hohot de râs. Trăsăturile feţei i se relaxară şi în jurul ochilor îi apărură mici riduri, făcându-l şi mai atrăgător. Mai accesibil, mai vulnerabil...

- Cât umor ai, Kati! zise el pe un ton ironic.

Ea se înroşi.

- Mâncatul mă face să am umor.

- Eu ştiu un mijloc şi mai eficient... începu el în timp ce ea sorbea o gură de cafea.

îndrăzneala lui o făcu să se sufoce, şi vărsă puţină cafea fierbinte pe genunchi.

- Nu te mişca! strigă Ada, îngrijorată. Mă duc să aduc un şervet ud.

Şi iute ca fulgerul, dispăru. Egan luă o cârpă aflată la îndemână şi se aplecă spre Kati ca să repare stricăciunile. îi atinse cu un gest senzual picioarele.

- îmi pare rău, n-ar fi trebuit să spun asta. Momentul n-a fost bine ales!

Kati îl privi cu stupoare.

- Ţie, îţi pare rău? Este o mare premieră...

Ochii lui Egan licăriră maliţios. Rămase nemişcat, cu mâna pe coapsa ei.

- Ți-am mai spus cât eşti de adorabilă? murmură el dintr-o răsuflare. Şi dezirabilă... Mă înnebuneşti, Kati.

Pradă unei teribile stânjeneli, Kati se auzi spunând:

- Apropo de ceea ce s-a întâmplat adineauri, în dormitor...

- A fost minunat, nu-i aşa? zise el apropiindu-se de buzele ei. Vreau s-o luăm de la capăt, vreau să-ți simt trupul vibrând lângă al meu, să-ți aud bătăile repezi ale inimii...

- Nu înțelegi, Egan, protestă Kati cu o voce alterată.

- Tot ce înțeleg este că şi tu mă doreşti la fel de mult.

Avea dreptate. Dar din păcate, nu era chiar aşa de simplu. Deschisese gura să-i explice totul, când apăru Ada.

Vraja clipei se risipi. înciudată, Kati făcu un efort ca să pară în largul ei.

* * *

Din fericire, ziua se anunța încărcată şi Kati n-avu timp să-şi mai rumege întrebările. Cele două prietene se hotărâseră să-i invite pe Jack şi pe Marshall a doua zi la masă şi-şi petrecură dimineața preparând mâncăruri, una mai apetisantă decât alta.

Când Egan plecă în oraş, Kati oftă uşurată. Nu mai suporta să-i simtă privirea pătrunzătoare ațintită asupra ei.

Când, spre sfârşitul după-amiezii reapăru, Ada şi Kati erau aşezate în salon, în fața televizorului care transmitea o operă de Mozart. El îşi puse haina pe speteaza unui scaun şi se apropie de ele.

- Oh, suntem la ora de cultură, zise el aruncând o privire

distrată spre ecran.

- Lasă-ne, domnule Winthrop, nu vrem să-ți ascultăm sarcasmele, lansă Kati pe un ton vioi.

Se simțea dintr-o dată veselă şi dispusă la ironii. Ar fi fost de rea-credință dacă n-ar fi recunoscut că tocmai sosirea lui Egan îi dădea această stare.

El îi zâmbi complice, încălzindu-i inima.

- Crezi sau nu, să ştii că ador opera.

Kati făcu ochii mari.

- Adevărat?

- Da. De altfel, am văzut recent la televizor un reportaj în care se afirma că vacile produc mai mult lapte atunci când li se difuzează muzică clasică în grajduri!

Se aşeză confortabil într-un fotoliu în fața lui Kati.

- Trebuie să coste o avere ca să aduci o orchestră într-un grajd! exclamă ea râzând.

El făcu o mutră prefăcut severă şi, aplecându-se spre ea, o trase de o şuviță castanie care-i căzuse pe față.

- Scorpie mică!

Aşezată pe canapea, Ada observa scena cu un aer uluit.

- S-a întâmplat ceva? o întrebă fratele ei.

Ada se mulțumi să ridice din umeri.

- Nu, totul este perfect, dragul meu frate mai mare...

- Foarte bine. Ce face logodnicul tău, astă seară?

- Ei bine, trebuie să sosească în curând, îl anunță Ada cu un zâmbet larg.

- Şi al tău? o întrebă el pe Kati pe un ton detaşat.

- îşi petrece seara la părinții lui. Vine mâine.

Egan nu făcu nici un comentariu, dar se aşeză mai bine în fotoliu, cu un aer satisfăcut.

Marshall nu întârzie să apară. Seara se scurse într-o atmosferă veselă şi familiară. Băură şampanie, mâncară fursecuri, flecăriră cu însufleţire şi cântară colinde de Crăciun.

Kati era fericită. Toate îngrijorările i se risipiseră şi schimba priviri lungi, complice, cu Egan. „Doar nu este în fiecare zi Crăciunul", îi şoptea o voce interioară ispititoare.

Puţin după miezul nopţii, Marshall îşi luă la revedere de la gazdele sale, nu fără s-o fi sărutat mai întâi pe Ada sub vâscul din vestibul.

- Il conduc pe Marshall până jos! strigă ea către Egan şi Kati, rămaşi în salon.

- Nu uita să te şi întorci!

Uşa se închise în urma chicotelor Adei. Kati şi Egan se treziră singuri şi imediat tensiunea din încăpere crescu.

El se ridică şi-i întinse mâna. Fără să şovăie, Kati i-o întinse pe a ei şi-l urmă până în vestibul, sub vâsc. Mâinile lui îi cuprinseră talia şi o strânse lângă trupul lui musculos.

- Am aşteptat toată ziua clipa aceasta, îi şopti el, cu privirea înfierbântată.

Kati nu putu să articuleze nici un cuvânt. Inima îi bătea nebuneşte, nimic nu mai conta pentru ea decât buzele lui Egan care se apropiau inexorabil de ale ei. Incet, senzual.

Fu un sărut tandru şi blând. Kati îi răspunse mângâierilor cu ardoare. Parfumul înţepător al lui Egan o înflăcăra şi mai mult. Se aventură iarăşi în regatul pe care-l întrezărise

dimineață, când Egan venise în camera ei: regatul simțurilor.

- Te doresc, Kati, zise Egan dintr-o răsuflare.

Kati se îndepărtă uşor. Creierul ei încețoşat îi dicta să fie sinceră cu Egan. Dar cum ar fi putut să-i explice?

El îşi sprijini fruntea de a ei. Respira precipitat şi ochii îi scânteiau. Lipit de ea, trupul lui îi trăda intensitatea dorinței. Stânjenită, Kati se retrase şi mai mult.

- Chinul acesta, oricât ar fi de delicios, este insuportabil, reluă el cu o voce profundă. Nu trebuie să afişezi față de mine o pudoare virginală, Kati...

- Trebuie să mă asculți, Egan, bâigui Kati, stânjenită la culme.

Din păcate, el nu-i lăsă timp să se explice.

- Am un prieten, la doi paşi de aici, care îmi împrumută adeseori apartamentul. Ada nu va afla nimic, dacă asta te deranjează.

Kati se crispă. îi întâlni privirea plină de pasiune şi fu gata să cedeze. Preț de o clipă, se văzu ghemuită la pieptul lui, goală, vibrând de plăcere în timp ce mâinile lui calde şi pricepute îi explorau trupul...

O cuprinse amețeala, mai puternică decât simțurile ei exacerbate. „Nu sunt pregătită!” striga în ea o voce pe care n-o mai recunoscu.

- Nu... nu pot, spuse ea punându-şi capul pe pieptul lui lat.

Degetele lui Egan i se încleştară pe coapse.

- Te amuză să mă faci să sufăr?

Kati închise ochii. Nu, n-o amuza deloc. I-ar fi plăcut atât

de mult ca el să fie acela care o inițiază plăcerilor dragostei. Dar nu voia să fie doar o aventură fără viitor, clădită doar pe dorința fizică.

- îmi pare rău, murmură ea. Nu pot.

Ridică privirea spre el, temându-se de reacția lui. Ea era singura vinovată, n-ar fi trebuit să-l încurajeze pe acest drum.

Nu îndrăznea să se mişte, paralizată de expresia de amărăciune şi de ciudă pe care o citea pe fața lui.

Dar explozia de furie la care se aşteptase nu avu loc. El o înlănțui cu brațele şi o strânse îndelung la piept, fără să rostească vreun cuvânt.

Cu ochii închişi, Kati savura acest moment de fericire, lăsându-se năpădită de gânduri nebuneşti. Şi dacă totuşi Egan era îndrăgostit de ea? Dar vocea lui gravă o readuse la realitate.

- Dorința care ne uneşte este extraordinară, Kati. Cred că ar ieşi scântei între noi doi...

- Ştiu, dar nu pot... se auzi ea răspunzând.

El îi mângâie cu tandrețe părul.

- Din cauza lui Jack?

Kati îşi ținu răsuflarea. Venise momentul să-i mărturisească...

Adunându-şi tot curajul, ridică privirea şi se pregătea să vorbească în momentul când uşa se deschise şi apăru Ada.

Văzând expresia uluită de pe fața surorii lui, Egan îşi slăbi strânsoarea.

- Ştii, vâscul... îi explică el trecându-şi o mână nervoasă

prin păr.

Ada zâmbi cu subînțeles.

- Oh, o clipă am crezut că vă bateți!

Kati pufni în râs.

- N-am fi îndrăznit în ziua de Crăciun.

- Apropo, când desfacem cadourile? întrebă Egan, vizibil nerăbdător să schimbe subiectul.

- Mâine dimineață, răspunse sora lui pe un ton care nu admitea replică.

- Nu putem înainte? insistă el cu o mutră copilăroasă. Ador cadourile. Ce ai găsit pentru mine? adăugă el adresându-i-se lui Kati.

Ea se prefăcu şocată.

- Vei vedea mâine.

- Răbdarea nu-i calitatea mea de bază, murmură el cu un zâmbet ambiguu.

- „Cine ştie să aştepte, va avea ce-şi doreşte”, declară Ada pe tonul cel mai serios, fără să bănuiască impactul cuvintelor ei.

Kati se îmbujoră în timp ce Egan izbucni în râs. Ada îi privi perplexă apoi, renunțând să le mai ceară vreo explicație, râse şi ea.

Mai discutară o vreme înainte să se ducă la culcare.

în patul ei, Kati nu-şi găsea astâmpăr, prea agitată ca să adoarmă. Gândurile i se îndreptau fără încetare spre Egan. îl dorea, nu putea să mai nege. Dar un sentiment mai profund - şi mai confuz, de altfel - simțea că se naşte în ea.

Avu o strângere de inimă la gândul că, în curând, el va pleca din New York. Mai erau doar două zile, şi nu-l va mai vedea.

Se ridică dintr-o dată, sfâşiată de durere. Abia îl cunoştea pe Egan, şi totuşi... Era primul bărbat care trezise în ea o

pasiune fulgerătoare. Dar parcă era ceva mai mult...

Cu obrajii în flăcări, Kati îşi puse întrebarea care o tulbura: se putea oare să se fi îndrăgostit de Egan?

Se înfioră. „Il iubesc pe Egan”, rosti ea cu voce tare. Fu ca o undă de şoc care i se răspândi în tot corpul şi înfiorarea se transformă într-un tremurat nervos.

Da, îl iubea. Din păcate, acest sentiment nu va fi niciodată împărtăşit, pentru că Egan nu vedea în ea decât obiectul dorinţelor lui. Nu va căuta decât să-şi potolească simţurile. Dacă îi va ceda, nu va întârzia să se plictisească şi va porni în căutarea altor cuceriri.

Kati simţi lacrimile umezindu-i ochii. Se întinse iarăşi în pat, neputincioasă, şi rămase mult timp trează, rumegându-şi gândurile amare.

# Capitolul 1

A doua zi dimineaţă, când Kati se trezi, o profundă amărăciune îi strângea inima. în lumina palidă a dimineţii, situaţia ei părea disperată.

Egan n-o va iubi niciodată. O dorea, desigur, dar se va consola repede în braţele alteia dacă îi va rezista. Prefăcându-se că nu ia în seamă iubirea care o consuma, Kati se hotărî să adopte o atitudine distantă.

Dar hotărârile ei se topiră ca zăpada la soare când, o clipă mai târziu, intră în bucătărie. Egan era deja acolo şi o întâmpină cu un fluierat admirativ.

Privirea îi întârzie pe silueta ei voluptuoasă, mulată într-un taior roşu pe care-l purta peste o bluză de mătase albă. El zâmbi cu un aer apreciativ.

- Eşti încântătoare, Kati.

Ea făcu un efort ca să-şi controleze bătăile precipitate ale inimii.

- Mulţumesc, răspunse ea pe un ton detaşat.

El o invită să se aşeze până ce Ada termina de pregătit micul dejun. Apoi se aşeză lângă ea, atât de aproape încât picioarele li se atinseră.

- Vin să te ajut, propuse Kati, dornică să scape de atingerea tulburătoare a lui Egan.

- Nu-i nevoie, totul este gata. Rămâi acolo şi încearcă să prinzi puteri pentru dimineaţa încărcată care ne aşteaptă.

Kati începu să mănânce, încercând să uite de apropierea lui Egan, şi mai ales de privirea lui care o învăluia. Avea neplăcuta impresie că o urmărea ca pe o pradă. Şi nu se va da înapoi de la nimic ca să obţină ce-şi doreşte.

Conştientă de tensiunea ce domnea între ei, Ada îi făcu, complice, cu ochiul Katiei. Ceea ce nu făcu decât să sporească stânjeneala acesteia. Ce şi-o fi imaginând prietena ei?

- îţi este cumva teamă să rămâi singură cu mine? întrebă ironic Egan după ce uşa se închise în urma surorii lui.

- Da, mărturisi ea întorcându-se spre el.

îmbrăcat într-un costum de culoare închisă, cu o cravată impecabilă, emana din toată fiinţa lui o impresie de mister, pe care probabil că şi-o cultiva, jucând rolul „prinţului întunecat”. Dar departe de a fi agasată, Kati se simţi dintr-o dată gata să-i ierte totul acestui bărbat atât de misterios. El îi zâmbi, ca şi cum i-ar fi ghicit gândurile.

- Din cauza a ceea ce s-a întâmplat aseară?

Involuntar, ea îşi plecă privirea spre buzele lui senzuale şi ferme totodată. Egan îşi slăbi strânsoarea.

- Nu ocoli răspunsul, Kati, reluă el ridicându-i bărbia cu un deget. Voi şti să fiu răbdător. Voi aştepta până ce vei rupe relația cu Jack Asher.

Kati se crispă. Aşadar, el credea că are o relație cu Jack şi că va fi de-ajuns să-i pună capăt pentru a începe alta cu el!

- Nu pot... începu ea cu o voce tremurată.

- Cuvintele acestea le rosteşti cam des... Dar fireşte că poți! exclamă el brusc. Poți! Spune-i pur şi simplu ce se întâmplă. Oricum, mie nu mi se pare îndrăgostit de tine. Când două persoane sunt îndrăgostite, există anumite semne de tandrețe care nu înşală: o privire plină de duioşie, două mâini care se ating nerăbdătoare, un zâmbet complice.

Ca pentru a-i dovedi spusele lui, Egan se aplecă şi-i atinse buzele cu o mângâiere uşoară ca o adiere.

- Ada se va întoarce curând. Nu vom mai fi singuri şi nu te voi mai putea săruta aşa...

îi prinse în palmă ceafa şi forță bariera buzelor ei cu o pasiune care o copleşi. Ca vrăjită, răspunse cu înflăcărare acestui sărut aproape brutal.

Când el se îndepărtă, Kati lăsă să-i scape un geamăt ca un protest. Egan zâmbi.

- Este mai bine aşa, murmură el cu o voce răguşită. N-am prea dormit din cauza ta, Kati. Nu mai suport acest joc...

Tânăra deschise încet ochii, surprinsă de gravitatea tonului său. îi susținu privirea strălucitoare, ca hipnotizată.

- Nu este un joc, zise ea cu blândețe.

- Ştiu, Kati. Circumstanțele ne sunt potrivnice. îmi doresc intimitate. Să fim în sfârşit doar noi doi, singuri.

El ezită o clipă, ca şi cum îi era greu să continue. Apoi, declară pe un ton calm:

- Vino cu mine în Wyoming, Kati.

Ea făcu ochii mari, buimăcită.

- Vorbeşti serios?

- N-am fost niciodată mai serios. Parcă trebuia să faci nişte documentări despre Wyoming pentru următoarea ta carte, nu-i aşa?

Făcu o pauză, apoi continuă:

- Te voi ajuta eu. îți voi arăta cum funcționează o fermă, îți voi vorbi despre istoria statului...

Kati îi scrută chipul, dar nu găsi nici urmă de ironie. Ştia totuşi că ea va fi răsplata ofertei lui.

- Nu face mutra asta atât de speriată! reluă el sărutând-o tandru pe buzele întredeschise. Voi aştepta să vii cu mine şi te asigur că voi fi un amant delicat şi atent. La fel ca în romanele tale.

Kati roşi. Dacă ar şti că n-a gustat încă din plăcerile fizice, în ciuda scenelor fierbinți presărate în romanele ei istorice!

Pe hârtie, era cu totul altceva. Era atât de simplu. Dădea frâu liber imaginației, se inspira din cărțile pe care le citise, din întâmplările care-i fuseseră povestite.

Vocea lui Egan o trezi din visare.

- în orice caz, n-aş aprecia deloc dacă m-aş regăsi într-una

din scrierile tale toride...

Cuvintele lui avură efectul unui duş rece. El încă îşi imagina că îşi multiplica aventurile pentru a avea material de inspirație? După toată tandrețea pe care i-o arătase, tot n-avea mai multă stimă pentru ea? Indignată, Kati se ridică brusc.

- Nu eşti decât un monstru, Egan Winthrop! strigă ea luptându-se cu lacrimile. Drept cine mă iei? Drept o nimfomană în căutarea de noi experiențe? Ceea ce scriu n-are nimic de-a face cu viața mea privată!

Egan se ridică încet, surprins de vehemența reacției ei.

- Calmează-te, Kati...

- Nu, dă-mi voie să termin ce am de spus! Poți continua să crezi ce vrei, nu-mi pasă, la urma urmei! N-am nevoie de părerile tale, de tine...

Ieşi din încăpere, fierbând de furie, nu înainte de a-i arunca o ultimă privire acuzatoare. Pe coridor, se întâlni cu Ada, care o prinse de braț, mirată:

- Ce se întâmplă, Kati?

- întrebă-l mai degrabă pe fratele tău! îi replică ea cu o voce tremurată. Ah, îl detest...!

Trânti violent uşa camerei ei.

Ziua aceasta de Crăciun începuse rău... Kati se prăbuși pe pat şi dădu frâu liber plânsului care o sufoca. începu să-şi pună ordine în gânduri.

Aşadar, Egan continua s-o considere o femeie uşoară, avidă de noi aventuri. Părerea aceasta jalnică o rănea teribil. Dar măcar avea răspunsul la întrebarea pe care şi-o pusese, inutil, de altfel: Egan n-o iubea. într-adevăr, cum ar fi putut s-

o bănuiască de o viață destrăbălată dacă ar fi iubit-o? Dragostea adevărată iartă totul şi, în plus, nu este bănuitoare. începea să afle toate astea pentru că nu era iubită!

Totuşi, o întrebare nu-i dădea pace. Care ar fi reacția lui Egan dacă ar afla adevărul? se întrebă ea, oarecum ruşinată că nu putuse să-i explice calm situația.

Dar hotărâtă să nu-şi mai plângă de milă, toată ziua îşi făcu ordine prin dulapuri. Apoi se îmbrăcă şi ieşi din cameră înarmată cu curaj.

O găsi pe Ada singură, în bucătărie. Egan plecase în oraş, o anunță prietena ei, vizibil contrariată.

- Ştii cumva dacă ia masa cu noi? nu se putu abține să întrebe Kati.

Ada ridică din umeri.

- Nu ştiu. O să-mi spui în sfârşit ce s-a întâmplat între voi?

- Mereu aceeaşi poveste. El nu mă vede decât ca pe o seducătoare fără scrupule, care adună aventuri pentru a le putea povesti în cărțile sale.

Disperată, îşi ascunse fața în mâini.

- Nici nu-ți poți imagina cât mă afectează asta...

- în cazul acesta, de ce nu-i spui adevărul, pur şi simplu? Cum ai vrea să ghicească?

Kati se ridică şi-şi agită mâinile într-un gest de neputință.

- Pentru că... pentru că mi-a mărturisit că-i plac femeile „cu experiență”, murmură ea.

Ada, cu gura căscată, îşi privea prietena.

- Dumnezeule, Kati, nu-mi spune că... Eşti îndrăgostită de

Egan!

Kati se strădui să zâmbească.

-Aşadar, se observă atât de uşor? Oh, Ada, îl iubesc, să ştii...

- Dar abia acum o jumătate de oră mi-ai spus că-l deteşti!

- îl detest pentru răul pe care mi l-a făcut văzând în mine o femeie dornică de amoruri pătimaşe. Şi-mi este teamă, pentru că nu-i voi mai rezista mult timp!

- Te-am avertizat, remarcă prietena ei. Egan obține întotdeauna ceea ce-şi doreşte.

- Mi-a cerut să plec cu el în Wyoming, mărturisi Kati.

Chipul Adei se lumină.

- Şi ai acceptat?

- Nu fi ridicolă! *Nu pot* să accept. Dacă plec cu el, nu va întârzia să afle adevărul şi mă va trimite înapoi la New York, fără discuție.

- Poate că nu...

- Nu sunt pregătită pentru această experiență. Prefer să rămân aici şi să-mi revin încet din toate emoțiile astea. Cu timpul, voi reuşi să-l uit, conchise ea fără convingere.

- Priveşte adevărul în față, spuse Ada. Acest gen de sentimente nu se îngroapă uşor.

- Dar nu există altă soluție, gemu Kati. Tu mă cunoşti, ştii că nu sunt genul să mă arunc într-o relație fără viitor. Şi tocmai acest lucru caută fratele tău: o relație efemeră pe care s-o uite repede.

- Nu sunt atât de sigură, Kati. Am văzut cum te sorbea din ochi azi-dimineață.

- Asta nu înseamnă nimic, protestă Kati.

- Ştii, bărbaţii sunt adesea fermecaţi de aspectul fizic înainte de a începe să nutrească sentimente mai profunde. Uite, Marshall, de exemplu. S-a îndrăgostit mai întâi de picioarele mele şi abia după aceea de mine. Şi uite unde am ajuns: suntem logodiţi...

Kati îşi plecă privirea, descurajată.

- în orice caz, s-a ales praful de ziua aceasta de Crăciun...

- Nu-ţi face griji, Egan se va întoarce de îndată ce se va calma. Probabil că este furios pe el însuşi, nu pe tine.

Zâmbi binevoitor, încălzind inima lui Kati.

- Sunt sigură că nu şi-a pus în gând să te facă să suferi...

Continuară apoi amândouă să trebăluiască prin bucătărie pentru a termina mâncarea de prânz. Totul era gata când sosiră Jack şi Marshall.

Luară un aperitiv în salon şi flecăriră veseli. în clipa când Ada le propuse să treacă la masă fără să-l mai aştepte pe fratele său, uşa se deschise.

- Am întârziat, scuzaţi-mă, spuse el alăturându-li-se în salon. Am fost reţinut la Jennie.

Aruncă o privire ironică spre Kati, dar ea reuşi să rămână nepăsătoare.

în timp ce se aşezau la masă, Kati se duse la bucătărie să aducă antreurile. Fierbea de furie. Ce-şi imagina el? Că i se va arunca la picioare ca să-şi mărturisească dragostea?

înnebunită de gelozie, Kati se întoarse în salon, stăpânindu-şi cu greu tremuratul mâinilor.

Ceva mai târziu, Egan tăie felii din curcanul auriu, fript

exact cât trebuie. Prânzul decurse într-o atmosferă agreabilă.

- Prăjitura aceasta de ciocolată este o minune, declară Jack terminându-şi porţia.

- Pe Kati trebuie s-o felicitaţi, zise Ada zâmbindu-i prietenei sale. Este o specialistă în patiserie.

Kati aduse cafeaua şi alte prăjituri pe care le făcuse. Ca şi ea, Egan mânca doar cu vârful buzelor. Când îi întâlni privirea intensă de cealaltă parte a mesei, simţi fiori care-i cuprindeau tot corpul. Dorinţa pe care o simţea pentru el izbucnea cu o forţă nebănuită. Era de-ajuns o privire, şi lua foc...

- îmi pare rău că trebuie să vă părăsesc atât de repede, anunţă Jack după ce-şi bău cafeaua, dar i-am promis vărului meu că trec să-l văd azi după-amiază.

Ada zâmbi.

- Sunt bucuroasă că ai putut veni, Jack. Crăciun fericit.

- Te conduc, zise Kati ridicându-se.

Jack îşi luă la revedere de la ceilalţi şi apoi o urmă. în faţa liftului, o privi cu un zâmbet ciudat.

- Ai remarcat modul în care Egan te soarbe cu privirea? întrebă el fără ocolişuri.

Kati păli.

- Nu te-a pierdut din ochi nici o clipă în timpul mesei. Şi am crezut că o să-mi dea una-n cap când ţi-am zâmbit!

Se întrerupse o clipă, apoi continuă pe un ton vesel:

- De ce nu i-ai spus că între noi nu este nimic? Află că vreau să mai rămân în viaţă!

Kati nu-şi putu reţine râsul.

- Ai dreptate... O să mă mai gândesc!

- Perfect. îți voi telefona curând, de acord?

Făcându-i poznaş cu ochiul, o sărută pe obraz. Tocmai îşi îndepărta capul când Egan apăru în prag. O expresie amenințătoare îi întuneca fața.

- La revedere, Kati. Egan...

Şi iute ca fulgerul, intră în lift, lăsându-i lui Kati grija de a-l înfrunta pe Egan.

Ea n-avu timp să reacționeze. Cu un gest aproape brutal, o trase în vestibul. Din salon se auzeau vocile lui Marshall şi Adei, dar ei doi parcă erau singuri pe lume.

El îşi lăsă mâinile calde să alunece peste brațele ei şi o ținu strâns.

- O să mă înnebuneşti, Kati, murmură el cu o voce răguşită de emoție.

Ea se crispă, simțindu-i palmele fierbinți pe mătasea bluzei.

- îmi pare rău pentru azi-dimineață. N-am vrut să te rănesc.

-Dar te-ai dus la Jennie, zise ea cu jumătate de gură, pe un ton de reproş.

Egan se întunecă.

- Da, ca să-i spun că între noi totul s-a sfârşit. Oh, Kati, te doresc cu disperare...

Se apleca şi-i atinse buzele cu o mângâiere voluptuoasă. Respirația îi deveni precipitată.

- Nu-mi mai rezista, Kati. Sărută-mă şi tu...

Amețită, îşi oferi buzele şi el puse stăpânire pe ele cu o pasiune ce le tăie amândurora respirația. Inimile lor băteau la

unison şi nimic nu mai conta decât acest sărut pătimaş care-i purta pe un val de plăcere.

Ea îl auzi şoptindu-i numele, şi el o lipi şi mai mult de el, ca pentru a-i trezi şi mai tare dorința. O avalanşă de senzații o invadă pe Kati şi gemu uşor, de nerăbdare şi de frustrare.

- Kati?

Vocea Adei rupse vraja clipei. Slavă Domnului, rămăsese în salon!

Incapabilă să răspundă, Kati se desprinse de Egan. El îşi reveni primul,

- Kati şi cu mine suntem într-o conversație interesantă, răspunse el cu o voce care nu-i trăda deloc emoția.

- Oh, scuzați-mă...

El îşi cufundă privirea înflăcărată în ochii Katiei, şi-i văzu încețoşați de lacrimi.

- S-a întâmplat ceva, Kati?

- Nu. Doar... doar că sunt un pic tulburată, reuşi ea să articuleze.

Cu un gest de caldă duioşie, îi luă mâinile şi le lipi de torsul lui puternic.

- Şi eu, mărturisi el zâmbind. M-ai vrăjit, Kati...

- Cred că multe femei au efectul acesta asupra ta, zise ea pândindu-i reacția.

El scutură din cap.

- Te înşeli. Tu eşti o femeie excepțională.

Kati se simți măgulită. Totuşi, reputația pe care el i-o atribuise până acum nu se potrivea cu această declarație. Simți

dintr-o dată nevoia să-i mărturisească totul.

-Egan, în legătură cu romanele mele, voiam să-ți spun că...

El îi puse un deget pe buze, obligând-o să tacă.

-Nu vreau să ştiu nimic. De acum încolo, trecutul nu mai contează. Să pornim de pe baze noi. Vino cu mine la fermă.

Descumpănită, Kati încercă să-şi pună ordine în mintea tulburată. întâlni privirea fierbinte a lui Egan, şi orice gând coerent o abandonă.

-Nu eşti... nu eşti cumva prea exigent? întrebă ea cu voce tremurată.

-Ascultă, Kati, începu el mângâindu-i uşor obrazul, dacă te hotărăşti să vii cu mine, o faci înainte de toate ca să-ți completezi cercetările despre Wyoming. N-o să-ți cer nimic în schimb. Voi aştepta să vii la mine de bunăvoie.

Insistă pe ultimele cuvinte şi Kati îşi plecă privirea, roşind. Ce se va întâmpla după ce i se va dărui?

- Vino cu mine, lasă-te ispitită, Kati. N-o să regreți, vei vedea. Acolo, zăpada seamănă cu o imensă mantie strălucitoare aruncată peste munții Tetons pe care râul Snake îi străbate ca un fir argintiu. Este un ținut la fel de frumos ca într-un basm pentru o femeie atât de frumoasă ca tine... îți voi arăta câmpiile pe care, odinioară, păşteau bizonii. Te voi duce să vizitezi vechile tabere de cowboy.

Vorbea despre ținutul lui cu atâta pasiune... Iar privirea lui promitea încă multe alte minuni.

- Vin cu tine, murmură Kati fără să se mai gândească.

Egan îşi ţinu respiraţia. O privi o clipă în tăcere. Apoi îi sărută cu tandreţe buzele, sărut care se transformă repede într-o îmbrăţişare pătimaşă, plină de voluptate.

- Hm, hm... făcu cineva în spatele lor.

Egan îi dădu drumul imediat în timp ce Kati, clătinându-se, întâlni privirea amuzată a Adei.

- Marshall şi cu mine mergem să ne plimbăm. Vreţi să veniţi şi voi cu noi?

- Cu plăcere, răspunse Egan cu un zâmbet fermecător. Ce zici, Kati?

- Este o idee bună.

- Ada, sper că nu te deranjează că vei rămâne singură la New York timp de cincisprezece zile, adăugă Egan în timp ce-şi îmbrăca haina matlasată. Kati vine cu mine în Wyoming.

Un zâmbet radios lumină chipul Adei.

- Adevărat? exclamă ea, încântată.

- Da. Vrea să se documenteze pentru viitorul ei roman.

Egan vorbise pe un ton ferm, ca pentru a elimina orice ambiguitate.

- Bineînţeles, murmură Ada stăpânindu-şi un chicot.

Kati evită cu grijă să întâlnească privirea prietenei sale. între timp, veni şi Marshall şi plecară cu toţii la plimbare.

Când Egan o luă de mână, Kati crezu că o să-i explodeze inima de fericire. Străbătură oraşul cu degetele înlănţuite, admirând vitrinele viu luminate şi bulevardele pline de lume.

Se opriră la o cafenea de pe Fifth Avenue ca să bea o cană de vin fiert înainte de a se întoarce acasă.

Când ajunseră la apartament, îşi schimbară cadourile. Foarte emoționată, Kati îl deschise pe cel de la Egan şi descoperi cu o bucurie imensă o splendidă brățară de argint încrustată cu turcoaze.

Ridică spre el o privire luminosă.

- îți place? întrebă el zâmbind. Mie îmi place mult cadoul tău, adăugă el răsfoind o carte, de fapt un album cu cele mai frumoase oraşe americane pe care i-l oferise.

Cucerită de frumusețea fotografiilor, Kati se gândise imediat să-l cumpere pentru Egan. Nu regreta că făcuse astfel: plăcerea pe care o citea pe fața lui era de-ajuns ca s-o mulțumească.

După emoțiile care însoțeau întotdeauna deschiderea cadourilor, Marshall trebui să plece şi Ada îl conduse până la lift. Kati şi Egan rămaseră singuri, cu ochii scânteind de bucurie, uniți de un sentiment de complicitate.

- Mâine dimineață, va trebui să te trezeşti devreme, zise el conducând-o în camera ei. Plecăm la ora opt.

Kati încuviință din cap, încântată.

- O să-mi pregătesc valiza înainte să mă culc. O să-mi iau şi computerul...

- Ai unul portabil cu modem integrat? întrebă el cu un aer de cunoscător.

- Da. Nu pot să mă lipsesc de el, prin el țin legătura şi cu casa de editură. Este ca un cordon ombilical!

- Nici eu nu călătoresc niciodată fără al meu, declară Egan cu un zâmbet înțelegător. Să ştii că şi fermele au adoptat

repede noua tehnologie...

- în cazul acesta, n-am să mă simt dezrădăcinată, spuse Kati râzând.

- Nu, o să te simți ca acasă.

O privi cu gravitate înainte de a adăuga:

- Dar nu-ți face griji, nu-ți voi cere nimic.

Kati se tulbură.

- Noapte bună, Egan.

- îmi va fi greu să adorm, răspunse el cu o voce caldă.

Se aplecă spre ea şi o sărută tandru. Când Kati deschise ochii, el dispăruse.

Pierdută în gânduri, începu să-şi facă valiza cu gesturi automate. Bucuria intensă că va pleca împreună cu Egan era estompată de o teribilă teamă.

Ce se va întâmpla când va afla adevărul despre ea? Când va descoperi că femeia senzuală şi experimentată pe care o dusese la el nu era de fapt decât o tânără temătoare şi inocentă?

O scutură un frison puternic. Fără îndoială, o va trimite înapoi cu primul avion, şi nu va mai dori să audă vreodată despre ea.

Cu sufletul greu, Kati se îndreptă spre uşă. Şi dacă i-ar mărturisi acum totul?

Nu! Perspectiva de a se afla singură cu Egan în Wyoming o încânta prea mult încât să strice totul sub un impuls nebunesc. „Doar o zi să fiu cu el, şi apoi îi voi mărturisi adevărul", îşi promise ea. Doar o zi de fericire înainte s-o alunge din paradis...

# Capitolul 8

Aplecându-se spre hublou, Kati exclamă, încântată:

- Este minunat!

Egan zâmbi. Avionul particular care-i conducea la fermă survola peisajul de o frumusețe extraordinară. Munții dispăreau sub o mantie de catifea albă, străpunsă ici-colo de crestele stâncoase ce se înălțau spre cerul de un albastru intens.

- N-ai fost niciodată iarna în Wyoming?

Kati scutură din cap, cu privirea ațintită prin hublou.

- încă n-ai văzut nimic. De la fermă, priveliştea este mult mai impresionantă. Munții Teton ne zdrobesc cu înălțimea lor. în vale, sunt păşunile şi râul Snake care se pierde şerpuind în zare.

- Vara trebuie să fie superb, spuse Kati cu un oftat, dar acum, este aproape feeric.

Egan o privi cu un aer visător.

- Aşa este. Chiar dacă sunt născut aici, emoția rămâne intactă de fiecare dată când mă întorc după o absență. Pământul acesta a fost rănit în numeroase bătălii... Aceea a indienilor împotriva „invadatorului alb" mai întâi. Apoi bătăliile dintre cowboy şi hoții de vite.

Kati îi aruncă o privire intrigată.

- încă mai fac ravagii hoții şi în zilele noastre?

- Bineînțeles. Dar acum, fermele sunt echipate cu sisteme de securitate ultrasofisticate, ceea ce îi mai descurajează pe temerari. Ne preocupă însă o problemă mult mai gravă: când iarna este aspră, nu reuşim să ne hrănim vitele. Dacă

dezghețul se lasă așteptat, proviziile de fân se epuizează iar vacile se lasă mai degrabă să moară decât să scormonească în stratul de zăpadă ca să ajungă la iarbă.

- Nu ştiam asta.

- Mai ai încă multe lucruri de învățat, mica mea orăşeancă! zise el cu un râs uşor. Din fericire, sunt aici ca să-ți completez cunoştințele.

Cuvintele lui sunară ciudat în urechile Katiei... Nu ca o amenințare, ci mai degrabă ca o promisiune.

Stânjenită, se strădui să-şi îndrepte atenția spre hublou. Curând, impunătoarea clădire albă apăru, cuibărită în valea înzăpezită.

Câteva minute mai târziu, avionul ateriză.

- în ce perioadă a fost construită casa? îl întrebă ea pe Egan în timp ce coborau din avion.

- Pe la începutul secolului. Chiar bunicul a desenat planurile înainte de a supraveghea înălțarea construcției.

O conduse spre un Land Rover care-i aştepta la capătul pistei.

- El a fost cel care a botezat ferma *White Lodge?*

Kati îşi simți inima topindu-se. Sub înfățişarea lui autoritară, Egan părea să ascundă o fire sensibilă, aproape vulnerabilă. Era o latură a personalității lui care o întriga şi o cucerea totodată. Cât îl iubea...

- Mă bucur să vă revăd, patroane! strigă tânărul de la volan sărind jos din maşină. Vă las să conduceți, ca de obicei.

Egan se întoarse spre Kati.

- Cred că-l cunoşti deja pe Ramey...

Ea încuviinţă şi-i strânse mâna tânărului cu privire vioaie.

Egan o invită să se aşeze lângă el în timp ce Ramey se instală în spate.

- Aţi avut cumva buna idee de a strecura în valiza dumneavoastră şi un *chinook*, domnişoară? întrebă tânărul pe un ton vesel.

Kati întoarse spre el o privire nedumerită. Egan îi veni în ajutor.

- *Chinook* este un vânt cald care suflă uneori iarna şi topeşte zăpada, ceea ce este o adevărată binecuvântare pentru noi.

Aruncă apoi o privire peste umăr.

- Cum stăm cu stocul de fân, Ramey?

- Gig zice că vom face faţă. Este vătaful nostru, îi explică el lui Kati. Lucrează la fermă de o veşnicie. Nimeni nu ştie câţi ani are... şi nimeni nu îndrăzneşte să-l întrebe!

Egan râse.

- Preferăm să nu ştim... pentru cazul în care ne-ar dezvălui că este născut în secolul trecut!

înveselită şi ea, Kati îşi concentră atenţia pe drumul desfundat, brăzdat de făgaşe adânci şi încadrat de troiene uriaşe.

înaintarea era dificilă şi Egan manevra maşina cu îndemânare, cu privirea aţintită spre drum.

- Ar fi trebuit să venim pe jos, spuse Ramey.

- Sau călare, completă Egan.

Aruncă o privire ironică spre Kati. îmbrăcată într-un

costum taior şi încălţată cu pantofi cu toc, aceasta se simţi dintr-o dată îngrozitor de deplasată.

- Mi te imaginez perfect călare în ţinuta asta! adăugă el.

Oh, nu! Abia ajunseseră, şi Egan îşi regăsise tonul sarcastic.
Dar dacă se hotăra să nu intre în jocul lui, poate că se va lăsa păgubaş s-o mai tachineze...

- Nu-mi răspunzi tăios? întrebă el, evident uimit. Nu faci nici o remarcă asupra personalităţii mele tiranice?

Kati îl privi prefăcut nepăsătoare.

- Domnule Winthrop, eu ştiu să fiu diplomată atunci când situaţia o cere.

îl văzu încruntându-se, cu un aer dubitativ.

- Scuză-mă, dar n-am avut încă ocazia să-mi dau seama.
Ramey se aplecă înainte, interesat de tonul însufleţit al conversaţiei. Kati roşi şi-şi drese glasul.

- Ni se întâmplă să avem uneori câteva... neînţelegeri, îi explică ea tânărului.

- îmi amintesc perfect, domnişoară, murmură Ramey.

Spre necazul ei, Kati îşi aminti că băiatul fusese martor la plecarea ei precipitată, la ultima ei vizită aici. Aşa că schimbă brusc subiectul.

- Munţii sunt practic în grădina ta, nu-i aşa? zise ea pe un ton ce se voia nepăsător.

Fără să renunţe la zâmbetul ironic, Egan urmări privirea lui Kati.

- Da, şi se zăreşte de asemenea şi râul.

Arătă cu degetul spre torentul învolburat care ocolea

proprietatea.

- Iarna, antilopele şi elanii vin să pască pe malul râului. Odinioară, pe vremea cuceririi Vestului, regiunea era populată de turme de bizoni. Vei găsi în biblioteca mea o mulțime de cărți despre această epocă. îți vor fi fără îndoială de folos.

Kati încuviință din cap.

Când ajunseră în curte, în fața casei, în prag apăru silueta bătrânei menajere.

Egan ocoli maşina ca să-i deschidă portiera Katiei. N-avu timp să reacționeze, că într-o clipă, el o luă în brațe şi o strânse la piept.

- N-aş vrea să-ți strici frumusețe de pantofi în zăpadă, îi explică el pe un ton ironic. Sper că te-ai gândit să-ți iei şi o pereche de cizme...

- Mi-am luat şi cizme, şi blugi şi pulovere groase, completă Kati cu o grimasă agasată.

- Bravo!

Inima îi bătea nebuneşte. îşi încolăci brațele pe după gâtul lui Egan în timp ce acesta înainta cu o uşurință deconcertantă prin stratul gros de zăpadă care acoperea drumul. Urcă treptele de lemn cu aceeaşi uşurință şi o lăsă uşurel jos.

Dessie Teal observase scena cu o plăcere evidentă.

- Nu-mi vine să-mi cred ochilor, mormăi ea pe un ton morocănos care dezmințea sclipirea malițioasă din ochii căprui. Ați semnat cumva un tratat de pace?

- Kati a venit în Wyoming ca să se documenteze pentru

viitoarea ei carte, explică Egan fără să ia în seamă remarca menajerei.

Bătrâna se mulțumi să ridice din umeri, vizibil neconvinsă de această explicație. O invită pe Kati să intre în casă.

- Viitorul dumneavoastră roman va fi despre cucerirea Vestului, domnişoară James? întrebă Dessie.

Kati zâmbi.

- Da. Dar te rog să-mi spui Kati, pur şi simplu.

Chipul rotofei al menajerei se lumină.

- Mulțumesc. Poți să i te adresezi lui Gig pentru detaliile istorice, reluă ea cu însuflețire. îți va povesti o mulțime de întâmplări petrecute pe aici. Tatăl lui a luat parte la bătălia de la Johnson County.

Stimulată de curiozitate, Kati puse întrebări despre această bătălie de care n-auzise niciodată... şi i se oferi un curs amănunțit de istorie care nu dură mai puțin de o jumătate de oră!

După ce termină, Dessie o conduse în camera ei şi se eclipsă discret. Bătrâna nu se schimbase, se gândi Kati cu un zâmbet amuzat, era la fel de volubilă şi de caldă!

Dacă lucrurile vor decurge rău între ea şi Egan, va avea măcar către cine să se întoarcă... Dar Kati alungă repede acest gând neplăcut.

Trecu repede la o ținută mai comodă: nişte blugi mai groşi, un pulovăr pe gât şi cizme, şi se duse la Dessie în bucătărie. Aceasta îi turnă o cană de cafea fierbinte în timp ce-i descria iernile aspre din Wyoming.

- Ținutul acesta nu este făcut pentru firile sensibile, crede-mă, conchise ea pe un ton atotştiutor.

Puse o tavă la cuptor, apoi o privi intrigată pe Kati.

- Relația ta cu Egan pare să nu mai fie atât de furtunoasă... Cum de s-a produs un asemenea miracol?

- El încearcă să mă atragă în patul lui, răspunse Kati pe un ton neutru.

în loc să fie şocată, aşa cum se aşteptase Kati, bătrâna izbucni în râs.

-Aşa-mi trebuie, zise ea între două sughiţuri. Curiozitatea este un defect nesuferit. Dar dacă tot am ajuns aici, pot să-mi permit să-ţi mai pun o întrebare: va reuşi?

Kati scutură încet din cap.

-în materie de dragoste, eu sunt foarte demodată...

- Şi ai perfectă dreptate, declară Dessie cu o vehemenţă care o făcu pe Kati să zâmbească. Astăzi, tinerii nu mai ştiu ce înseamnă verbul a iubi, este dezgustător!

-Ar fi trebuit să trăim în secolul trecut, Dessie.

Izbucniră amândouă în râs. Kati sorbi o gură de cafea şi apoi o privi pe menajeră, îngândurată brusc.

Probabil că Dessie îl cunoştea pe Egan ca pe propriul ei fiu... Nu se mai putu abţine şi cedă dorinţei de a afla mai multe despre el.

- Egan a preluat conducerea fermei datorită împrejurărilor, nu-i aşa? Ce voia să facă înainte de a prelua afacerea de familie?

Dessie ezită.

- Cred că nu prea era hotărât în privinţa viitorului său. îl fascina atât mediul politic cât şi cel al afacerilor. în fond, a conduce ferma îi solicită talentele de administrator. Se ocupă de tranzacţiile cu vite şi încearcă să diversifice resursele fermei. Gig supervizează toată echipa care lucrează pe proprietate.

Urmă o clipă de tăcere, apoi Kati îndrăzni:

- Este fericit?

- Nu, răspunse Dessie cu o voce calmă. Egan este singur. în afară de sora lui, n-are pe nimeni.

Kati simți o strângere de inimă. De ce naiba o afectau atât cuvintele lui Dessie? îi veni însă în minte imaginea lui Jennie. Nu, Egan nu era de compătimit!

- Se pare totuşi că are un succes nebun la femei, lansă Kati.

- Poate. Dar n-a găsit încă o femeie care să-l înțeleagă şi să-l iubească sincer. De altfel, nu şi-a adus niciodată cuceririle la fermă. în orice caz, până astăzi.

Kati se îmbujoră.

- Ce tot povestiți amândouă? se auzi deodată o voce familiară.

Kati resări, ca şi cum Egan le-ar fi prins în flagrant delict de indiscreție. La drept vorbind, cam aşa şi era...

- După mutrele voastre de conspiratoare, nu puteați vorbi decât despre mine, spuse el intrând în încăpere.

Dessie ridică mâinile în semn de neputință.

- Şi despre cine ai fi vrut să vorbim, Egan? Despre Ramey? N-ar fi deloc pasionant!

Cu un oftat resemnat, Egan îşi puse haina pe spătarul scaunului.

- Tu cu logica ta implacabilă, zise el zâmbind în colțul gurii. Ce avem la cină astă seară? îmi este o foame de lup.

- Ție îți este întotdeauna o foame de lup! Uită-te în frigider, a mai rămas nişte friptură rece de curcan.

Egan îi făcu complice cu ochiul lui Kati înainte de a

întreba pe un ton prefăcut indignat:

-Ata-i tot ce a mai rămass? Dessie, voi fi obligat să-mi chem sora si să-i spun ce rău te porți cu mine de îndată ce ea nu este aici!

Menajera bombăni ceva în timp ce Kati abia îşi stăpânea râsul.

Descoperi astfel cu încântare o nouă fațetă a lui Egan, aceea a unui bărbat vesel si relaxat, atât de diferit de individul impunător si arogant pe care-l cunoscuse la New York cu câteva zile înainte!

îşi schimbase costumul elegant cu nişte blugi vechi, o cămaşă bleu şi o pereche de cizme. Era mai seducător ca niciodată...

- Eşti cu totul altfel decât la New York, zise Kati, pierdută în gânduri.

Egan ridică mirat o sprânceană înainte de a se aşeza în fața ei.

-Ah, da?

Ea dădu din cap, tulburată de privirea lui pătrunzătoare. Cu un zâmbet enigmatic, Dessie controlă friptura din cuptor apoi se îndreptă spre uşă.

- Trebuie să plec o clipă, le spuse ea pe un ton lejer. Mă duc să iau cartofi din pivniță. Pentru că, deşi nu meriți, m-am hotărât să fac o tartă cu cartofi ca să-ți sărbătorim întoarcerea!

Râsul lui Egan răsună în încăpere în timp ce Dessie închidea uşa.

- Poți să-mi dai puțină pâine, Kati? întrebă el deodată. Este chiar în coşul din spatele tău...

Ea se ridică şi se pregătea să ridice şervetul care acoperea pâinea când se simți învăluită de o plăcută căldură. Fără să se întoarcă, ştiu că Egan se afla în spatele ei.

- Ai căzut în capcană, zise el dintr-o răsuflare făcând-o să se întoarcă spre el.

Lipită de perete, Kati îl privi, puțin surprinsă. Ceea ce citi în privirea lui îi aprinse simțurile. Totuşi, o străfulgerare de luciditate îi traversă mintea: curând, se va întoarce Dessie...

Deschise gura să protesteze, dar Egan nu-i lăsă timp să vorbească. Cu un geamăt de dorință, puse stăpânire pe buzele ei şi o purtă cu el într-un vârtej de plăcere.

Kati uită de toate reținerile şi se sprijini de pieptul lui puternic. Foarte încet, mâna i se strecură sub cămaşa lui Egan şi se înfioră violent când atinse pielea caldă. Degetele ei începură o suavă mângâiere.

Egan însă ridică brusc capul.

- Ce-ar fi să urcăm în camera mea? îi sugeră el cu o voce puțin răgușită.

Kati avu impresia că încasează o palmă. Roşie de furie şi stânjeneală, se desprinse cu brutalitate! Era evident că Egan nu-i împărtăşea viziunea despre iubirea romantică.

Cu ochii scânteind de furie, el o privi aşezându-se la masă şi începând să facă sandvişuri. între ei se lăsase o linişte apăsătoare.

- Ce aştepți de la mine? întrebă el pe un ton abrupt.

Kati inspiră profund.

- Nu-ți cer mare lucru. Un pic de respect, atâta tot. Nu

sunt cea pe care o crezi, Egan, adăugă ea cu o voce tremurată, cu privirea încețoşată.

O lacrimă i se prelinse de-a lungul obrazului.

- Nu plânge, Kati, zise Egan întinzând o mână spre ea.

- Iar tu, nu mă atinge! strigă ea izbucnind în plâns.

Se retrase brusc, şi cu un gest furios, îşi şterse obrajii scăldați de lacrimi. îşi făcu de lucru pregătind sandvişurile şi împinse o farfurie spre Egan.

Mâncară fără să scotă o vorbă. Kati evită cu grijă privirea metalică a lui Egan. O cuprinsese o profundă tristețe. De ce acceptase să vină aici? trebuia să bănuiască faptul că armistițiul lor nu va dura multă vreme. Doar o zi! Ce proastă fusese încât să creadă că el va învăța să iubească...

Din fericire, Dessie apăru curând. Simțind atmosfera furtunoasă care domnea în încăpere, îi învălui pe amândoi cu o privire mustrătoare.

- Vă las singuri doar cinci minute şi faceți ce faceți ca să vă certați?

Cu o privire întunecată, Egan se ridică.

- Am de lucru, am plecat.

Şi fără să-i arunce o privire lui Kati, îşi luă haina şi ieşi din încăpere. Disperată, ea îşi şterse din nou lacrimile.

Dessie dădu din cap si începu să curețe cartofii pe care-i adusese. Aşteptă câteva minute, apoi împinse spre Kati un castron şi un cuțit.

- Asta o să te împiedice să te mai gândeşti, spuse ea cu

blândețe.

Kati zâmbi trist.

- Mai degrabă cred că nu gândesc suficient. Altfel, aş fi rămas la New York!

- Ştii, eu nu l-am văzut niciodată pe Egan în starea asta. Este bine să constat că mai e în stare să se înfierbânte!

îngândurată, Kati îşi plecă ochii spre castron. Ce-o fi însemnând verbul „a se înfierbânta” în mintea lui Dessie?

# Capitolul 9

După acest episod, Egan se purtă curtenitor, dar incredibil de rece şi de distant. Era gazda perfectă care veghea la bunăstarea oaspetelui său rămânând în expectativă.

Kati se hotărî să adopte aceeaşi rezervă. Fără certuri... fără îmbrățişări pătimaşe. Indiferența aceasta îi rănea la fel de mult ca şi discuțiile animate care-i puneau pe poziții opuse mai înainte.

în timpul cinei, întâlni de mai multe ori privirea lui Egan. Nu reuşea însă niciodată să-i străpungă masca indiferentă.

în general, el se grăbea să plece de la masă ca să se încuie în biroul lui. Bărbatul pătimaş şi înflăcărat care-i mărturisise odinioară dragostea lui lăsase locul unei ființe glaciale, impenetrabile.

Ca să combată descurajarea care amenința s-o cuprindă definitiv, Kati se hotărî să studieze în detaliu funcționarea fermei şi viața cotidiană a celor ce o locuiau.

O fascină logistica instalată cu scopul de a urmări creşterea vitelor şi diversificarea activităților. Fusese prevăzut totul, se regla şi se controla totul cu o extremă rigoare.

Ferma şi oamenii care munceau aici trăiau în ritmul anotimpurilor determinate de natură. în februarie începea sezonul naşterilor, al examinării complete a nou-născuților şi a mamelor lor.

Primăvara însemna perioada transhumanței. O sarcină dificilă pentru cowboy, însărcinați să conducă turmele sute de kilometri spre păşunile de vară.

Katiei îi făcea plăcere să asculte povestirile oamenilor care lucrau pentru Egan. Era atentă să nu-i tulbure în munca lor şi venea să-i vadă în timpul prânzului, şi uneori după cină, înarmată cu un carnețel şi cu stiloul.

într-o seară când venise astfel să le asculte poveştile, Ramey profită de ocazie şi o invită la dans... tocmai când Egan îşi făcea apariția în sala comună rezervată muncitorilor.

înainte să aibă timp să refuze invitația, el se apropie şi o privi cu un aer dispețuitor.

- Ar trebui să-mi laşi oamenii să doarmă, îi ordonă el pe un ton burtal. Au nevoie de odihnă.

Kati se simți cumplit de umilită.

- Scuză-mă, nu credeam că...

- Dar nu ne deranjează deloc, patroane! protestă Ramey.

Un murmur de aprobare îi însoți spusele. Dar Egan nu-şi părăsi masca glacială.

- N-are importanță, pleacă acum cu mine, decretă el ținând uşa deschisă.

învinsă, Kati le adresă tuturor un zâmbet recunoscător apoi se îndreptă spre uşă, cu capul sus.

- Pe aici, făcu Egan ținând-o de braț.

O conduse spre Land Rover.

- Voiam doar să le pun câteva întrebări, murmură Kati. Nu-i deranjam...

- Ramey te-a invitat să ieşi cu el, îi aruncă el pe un ton acuzator. Inutil să negi, l-am auzit.

îşi aprinse o ţigară cu un gest nervos.

-Tocmai voiam să-l refuz, răspunse Kati. Dacă mi-ai fi lăsat timp!

- Păcat, ar fi putut să fie o *experienţă* interesantă pentru cartea ta, zise el apăsând pe fiecare silabă a cuvântului „experienţă".

Kati încremeni.

- Ce vrei să spui? întrebă ea, gata să plângă.

-Tu ce crezi?

Ea îşi strânse pumnii.

- Foarte bine, mă întorc la New York, îl anunţă ea pe un ton calm.

Egan îi aruncă o privire stupefiată. Urmă un moment de tăcere, apoi el spuse mai potolit:

- Vei reveni asupra deciziei dacă îmi retrag sarcasmele? Poate că am putea să ne înţelegem, cine ştie?

- Mă îndoiesc. îmi atribui nişte intenţii absolut deplasate, şi nu-mi place asta.

- Ti-am citit cărţile, Kati...

Pe Kati o cuprinse un val de furie.

-Ah da? Ştiai de exemplu, că Edgar Rice Burroughs a scris *Tarzan* fără să fi pus vreodată piciorul în Africa?

Egan trase maşina în curtea fermei.

- încerci cumva să-mi spui că scrii romane de dragoste

fără să te fi culcat vreodată cu un bărbat? întrebă el cu un zâmbet ironic. Scuză-mă, dar îmi vine greu să te cred!

Kati îl fulgeră cu privirea, jignită de tonul lui ironic. Dar după o clipă de tăcere, el se întoarse spre ea, cu o expresie gravă.

- Kati, îmi cer scuze pentru toate remarcele deplasate pe care ți le-am adresat. îmi pare rău, zău îmi pare rău...

Aproape fără să vrea, se simți înduplectă.

- Foarte bine, îți accept scuzele. Dar vreau ca lucrurile să fie clare: sunt aici numai pentru a mă documenta despre Wyoming. S-a înțeles?

Egan o privi îndelung, în tăcere. Cu un oftat, întinse mâna şi-i atinse o buclă care-i căzuse pe frunte.

- Te doresc cu fiecare zi mai mult, zise el în sfârşit. Dar te voi lăsa până vei veni singură la mine...

- Este cumva o amenințare? întrebă Kati, exasperată de tonul lui plin de siguranță.

El zâmbi.

- Pentru nimic în lume...

Apoi coborî din maşină şi veni să-i deschidă portiera. Abia puse Kati picioarele pe pământ că el o şi ridică în brațele-i puternice. Surprinsă, vru să se zbată dar el o ținea cu putere.

- Lasă-mă, Kati. Nu-ți vreau nici un rău.

O dulce căldură o invadă şi, spontan, îşi înnodă brațele pe după gâtul lui. îşi sprijini capul pe umăr şi se lăsă purtată în brațe până în casă.

- De când am sosit, n-am avut nici o clipă de intimitate,

murmură el ducând-o în biroul lui.

Kati îi întâlni privirea pasionată. Dacă măcar ar fi putut s-o iubească!

Cu gesturi blânde, o ajută să-şi scoată mantoul şi o conduse până la canapea. Focul din şemineu trosnea vesel, împrăştiind în încăpere o căldură plăcută.

- De atâta timp nu ţi-am gustat buzele, Kati, zise el cu o voce răguşită. De o veşnicie...

Liniştea ce se lăsase între ei parcă vibra. Kati îşi dădu seama că momentul de care se temuse atât sosise, că trebuia o dată pentru totdeauna, să limpezească secretul ei.

Era acum ori niciodată. îşi adună tot curajul, deschise gura să vorbească, dar buzele lui Egan o împiedicară.

Se întinse lângă ea şi o îmbrăţişă cu o infinită tandreţe. Apoi, foarte încet, îşi lăsă mâinile să alunece de-a lungul trupului ei fremătător într-o mângâiere neîntreruptă.

Kati fu cuprinsă de fiori de tandreţe. Sub degetele puternice care-i modelau trupul, hotărârile ei se transformau în scrum...

Cu febrilitate, Egan îşi desfăcu nasturii cămăşii dezvelind o piele cu reflexe arămii care exacerbă şi mai mult dorinţa ei. îi scoase apoi bluza, mângâindu-i pielea catifelată şi sânii tari şi albi ca zăpada.

Pierdută de atâta voluptate, Kati se răsturnă pe spate pentru a se putea oferi mai bine acestor mâini pricepute. Ghemuită la pieptul puternic, al cărui păr aspru îi rănea plăcut sânii, Kati se unduia în acelaşi ritm cu el şi pentru

prima oară, la atingerea trupului unui bărbat, se simțea femeie. Şi încă teribil de vie!

Egan se ridică uşor, cu ochii scânteind.

- Să mergem în camera mea, şopti el.

Aceste cuvinte însemnară pentru Kati trezirea la realitate. Imediat îi veni din nou în minte ideea care o bântuia, acea alegere pe care o făcuse înainte de a-l cunoaşte pe Egan şi care, acum, aproape că i se părea nepotrivită, dar pe care voia să şi-o păstreze până la capăt: nu, nu va ceda insistențelor lui Egan, nu dorea o legătură fără viitor, din respect pentru dragoste... Totuşi, îi datora lui Egan o explicație, trebuia să găsească neapărat cuvintele potrivite pentru a-i dezvălui secretul.

- Egan, începu ea cu o voce tremurată, aş vrea să-ți mărturisesc ceva...

El o întrerupse.

- Nu ți-ai luat pilula? Nu-ți face griji, mă ocup eu de acest amănunt.

Kati se înroşi, teribil de stânjenită de această încurcătură. Inspiră profund înainte de a declara pe un ton plat:

- Sunt virgină, Egan.

El o privi neîncrezător. O tăcere insuportabilă se lăsă între ei. Apoi, el izbucni într-un râs aspru şi ironic.

- Vrei să mă faci să cred că nu te-ai culcat vreodată cu un bărbat când eşti în stare să scrii romane de o asemenea senzualitate?

în culmea umilinței, Kati îşi plecă privirea.

- Ți-am repetat neîncetat că romanele mele nu sunt

inspirate de experiențe personale. Dar tu n-ai vrut să asculți nimic, niciodată!

Cu o licărire de mândrie în ochi, îi întâlni privirea metalică.

- în ceea ce priveşte relațiile mele cu bărbații, adăugă ea pe un ton mai ferm, cei mai mulți dintre cei pe care i-am cunoscut nu doreau decât o aventură lipsită de orice sentiment profund. îmi pare rău, dar eu am o viziune mai romantică drespre dragoste.

Egan se întunecă. Fără un cuvânt, îşi luă cămaşa şi se ridică.

- De ce nu mi-ai spus mai demult? întrebă el cu asprime în glas. Asta ne-ar fi scutit de multe neînțelegeri, şi în ceea ce mă priveşte, de un eşec umilitor.

Kati nu îndrăznea să se mişte, paralizată de expresia de ciudă şi amărăciune care se citea pe fața lui. Egan îşi încheie încet nasturii cămăşii, apoi îi aruncă o privire plină de dispreț.

- Pleacă, îi ordonă el pe un ton glacial.

Kati trebui să facă un efort ca să se ridice de pe canapea. Deveni dintr-o dată conştientă de ținuta ei neglijentă şi se îmbrăcă grăbită, cu gesturi stângace.

- Pleacă, te rog, repetă Egan aprinzându-şi o țigară.

Tânăra se îndreptă spre uşă cu un mers nesigur. Se întoarse o ultimă oară spre Egan, îndemnată de o forță irezistibilă, dar el nu-i adresă nici măcar o privire.

Distrusă, Kati închise încet uşa şi alergă spre camera ei.

De ce îşi imaginase oare că dorința pe care Egan o simțea pentru ea se va transforma într-o zi în dragoste? însemna a

cere prea mult unui bărbat atât de independent şi solitar ca Egan.

Kati se aruncă pe pat, cu inima grea de atâta suferinţă. Nu-i mai rămânea decât să-şi facă valiza şi să se întoarcă la New York.

Fără îndoială, Ada va şti s-o consoleze. Totuşi, îşi imagina cu greu cum va reuşi să-l uite pe Egan... Pentru că în ciuda umilinţei la care o supusese, continua să-l iubească la nebunie!

Dragostea este un sentiment ciudat, se gândi Kati, cu privirea aţintită în tavan. Ea poate să-i facă fericiţi pe oameni atunci când este împărtăşită, dar se poate să se şi întoarcă împotriva lor şi să le provoace suferinţe profunde.

Din păcate, căzuse în capcană, tocmai ea care credea că ştie ce-i dragostea prin intermediul cărţilor pe care le scria! Dar descoperise o altă realitate, mult mai fermecătoare decât aceea din romanele sale. Ce ironie a sorţii...

Obosită, Kati îşi ascunse capul în pernă şi dădu frâu liber hohotelor de plâns care o sufocau.

# Capitolul 10

Kati petrecu o noapte îngrozitoare. Se simțea umilită, batjocorită. Era complet distrusă. O obseda însă o întrebare: de ce Egan o respinsese cu atâta brutalitate?

Ea îşi deschisese inima în fața lui, fusese gata să i se dăruiască trup şi suflet. Dar în loc s-o liniştească, să se arate înțelegător, el o respinsese fără menajamente.

Cu fața scăldată în lacrimi, se gândi iarăşi la îmbrățişarea pătimaşă care-i unise. Trebui însă să facă o tristă constatare: Egan n-o iubea. Era atras fizic de ea, dar n-avea pentru ea nici un sentiment.

în ciuda răului pe care i-l făcuse alungând-o astfel din biroul lui, dragostea ei pentru el rămăsese neatinsă. Era o dragoste întunecată de disperare pe care, cu timpul, se va strădui s-o uite.

Obosită, abătută, Kati se trezi la primele ore ale dimineții. îşi pregăti valiza, apoi făcu un duş.

Apa fierbinte o ajută să se relaxeze. îşi puse repede nişte blugi şi un pulovăr din caşmir. Coborî apoi la bucătărie, nerăbdătoare dintr-o dată să regăsească chipul jovial al lui Dessie. Aruncă o privire la ceas. Era ora opt, Egan probabil plecase deja de acasă.

Kati se simțea uşurată. N-ar fi avut curajul să-l înfrunte după scena de ieri.

întredeschise uşa şi o zări pe menajeră trebăluind pe lângă aragaz. Liniştită, intră în încăpere şi... se trezi nas în nas cu Egan, care se pregătea să iasă.

Kati schiță o mişcare de retragere. Dar fața lui Egan rămase indescifrabilă.

- Aş vrea să-ți vorbesc, spuse el cu o voce plată.

Fără să-i aştepte răspunsul, o conduse în salon şi închise uşa în urma lor. O nelinişte teribilă o cuprinse pe Kati când aținti asupra ei o privire aspră şi rece.

- Nu mai face fața ata atât de speriată, Kati! zise el sec. Nu vom vorbi despre ceea ce s-a întâmplat aseară, dacă asta te preocupă.

în timp ce vorbea, îşi aprinsese o țigară şi o privea acum prin rotocoalele de fum.

- Rămâi până la sfârşitul săptămânii, termină-ți documentarea, reulă el pe un ton mai potolit. Dacă pleci astăzi, nu vei reuşi decât să le răneşti pe Ada şi pe Dessie.

- De ce spui asta? întrebă Kati, descumpănită.

- Pentru că ştiu că ți-ai făcut valiza, răspunse Egan cu siguranță. îndrăzneşti să pretinzi contrariul?

Kati îşi feri privirea, exasperată. Aşadar, o pândise! Egan îi interpretă repede tăcerea.

- Despachetază şi mai rămâi câteva zile, Kati. Nu te voi mai deranja în munca ta... şi nu te voi mai urmări cu insistențele mele, îți promit.

Făcu o pauză înainte de a continua, pe un ton grav:

- Evită doar să le mai faci vizite oamenilor după căderea serii. Avem doi muncitori noi pe care încă nu-i cunosc prea bine.

Kati îşi ascunse cu greutate uimirea. Va reuşi oare vreodată să-i înțeleagă aceste schimbări de dispoziție?

- De acord, spuse ea cu aceeaşi seriozitate. Oricum, n-aveam de gând să discut decât cu Ramey şi Gig. Ai vedea vreun inconvenient dacă ar veni aici, acasă, într-o seară?

- încetează să mă consideri un tiran. Oamenii mei sunt întotdeauna bineveniți aici.

- Mulțumesc.

Ea tăcu o clipă apoi, adunându-şi curajul, reluă:

- Egan, îmi pare rău pentru aseară. Ar fi trebuit să-ți spun adevărul mai devreme, dar mă temeam de reacția ta...

Şi câtă dreptate avusese! Egan se întoarse brusc spre fereastră. în încăpere se auzea doar tic-tacul pendulei.

Când se întoarse iarăşi spre ea, fața i se întunecase.

- De acum încolo, n-ai de ce să te mai temi. Cred că ți-am mărturisit într-o zi înclinația mea pentru femeile experimentate...

Kati crezu că leşină. Tonul lui plin de dispreț o răni până în adâncul sufletului. Instinctiv, ca pentru a se proteja, îşi strânse brațele la piept şi făcu un pas înapoi.

- Dacă ți-ai terminat discursul, aş vrea să mă duc să-mi iau micul dejun, delcară ea cu o voce de a cărei fermitate se miră ea însăşi.

- Du-te, te rog.

Ieşi din încăpere, cu lacrimile-n gât. Dacă ar fi putut

măcar să-l urască pentru tot răul pe care i-l făcea! Dar nu, dragostea ei era atât de puternică încât rezista loviturilor pe care le primea.

Kati îşi înăbuşi un râs nervos. Slavă Domnului, nu fusese atât de proastă încât să-i mărturisească sentimentele ei! îşi păstrase măcar o fărâmă de demnitate...

îi rămânea doar o săptămână pentru a-şi termina documentarea. Apoi se va întoarce la New York şi va încerca să-şi panseze rănile. Şi mai ales să-l uite pe Egan...

Ca să evite să mai tot rumege aceste gânduri negre, Kati se cufundă în muncă. îşi branşă computerul portabil şi începu să redacteze primul capitol al cărţii ei, pradă unui ciudat sentiment de exaltare.

Era ca şi cum suferinţa o îndemna să exprime cu o rară vivacitate sentimentele pe care le aveau personajele ei principale.

Inspiraţia era prezentă, şi cuvintele curgeau într-o cascadă continuă. Ea avea grijă să urmărească atent desfăşurarea acţiunii, autenticitatea detaliilor. Pentru Kati, era ca o descătuşare.

Când aruncă o privire la ceas, scoase o uşoară exclamaţie, surprinsă. Era aproape ora şase seara! îşi petrecuse după-amiaza muncind fără măcar să-şi dea seama.

După ce salvă capitolele pe care le redactase pe o dischetă, făcu un duş apoi coborî la bucătărie, cu inima mai uşoară.

O găsi pe Dessie pregătind cina şi-i propuse s-o ajute.

- Totul este deja gata, răpsunse aceasta cu un zâmbet amical. Avem la masă tocană de vită, cartofi fierți şi salată.

- Oh, ador tocana! exclamă Kati cu entuziasm.

- Atunci, ia loc. Vin şi eu într-o clipă.

Kati se aşeză.

- Astă seară suntem doar noi două? întrebă ea observând tacâmurile.

- Da. Mai multe vaci sunt gata să fete mai devreme decât fusese prevăzut, şi Egan ține să fie de față. Este o operație foarte delicată, îi explică Dessie.

Puse pe masă o imensă oală-minune şi se aşeză în fața Katiei.

- Buletinul meteo anunță o furtună de zăpadă, spuse ea pe un ton anodin. Cu siguranță, mâine dimineață va trebui să deszăpezim uşa de la intrare...

Kati făcu ochii mari.

- Nu-mi spune că riscăm să fim blocate în interior?

Dessie râse, amuzată.

- Oh, se întâmplă destul de frecvent în Wyoming. Dar suntem pregătiți să facem față unor asemenea eventualități. în Vest, totul este mai mare: lacurile, munții... furtunile!

Kati luă o înghițitură de tocană.

- Mmm, este delicioasă, Dessie!

- Mulțumesc... Spune-mi, Kati, reluă bătrâna ațintind asupra ei o privire curioasă, ai putea să-mi dezvălui intriga

noului tău roman? Să ştii că ți-am citit toate cărțile! adăugă ea cu o notă de mândrie în glas.

Chipul lui Kati se lumină.

- Adevărat?

- Da. Mi se par fantastice!

- în acest caz, îți voi povesti subiectul.

Ceea ce şi făcu, în timp ce Dessie o asculta cu o atenție aproape solemnă, vizibil subjugată de subiect. Din când în când, ofta, țipa uşor de spaimă, zâmbea fericită.

- Cum arată eroul, de data aceasta? întrebă ea când Kati termină povestea. Este blond, ca cei dinainte?

- Nu. Este foarte brunet, cu ochii de culoarea argintului...

- Ca ai lui Egan?

Kati simți că se îmbujorează.

- Egan are ochii... cenuşii, protestă ea slab.

- Dar când este furios, ochii lui strălucesc ca argintul.

Remarcând stânjeneala ei, Dessie se aplecă şi, cu un gest amical, o bătu peste mână.

- Nu fi îngrijorată, Kati. Nu-i voi spune nimic lui Egan. Dar cred sincer că se petrece ceva serios între voi. Azi-dimineață, Egan era scos din minți. Nu l-am văzut niciodată atât de nervos.

Kati se abținu de la orice comentariu.

în seara aceea, Egan nu se întoarse acasă. Obosite să-l mai aştepte, Dessie şi Kati se duseră la culcare.

*

*    *

Ninsese toată noaptea şi un strat gros de zăpadă acoperea pământurile şi munţii când Kati se trezi a doua zi dimineaţa.

Era aproape de prânz când Egan îşi făcu apariţia. Părea îngrijorat şi se îndreptă spre biroul lui cu paşi mari. Nemişcată la piciorul scării, Kati îl urmări cu privirea.

- Taur afurisit, ar fi trebuit să-i tai coarnele... Dessie! strigă el pe un ton aspru.

Bătrâna veni imediat spre el.

- Ce s-a întâmplat?

- Taurul Hereford l-a împuns pe Al cu coarnele, îi explică Egan. Pregăteşte trusa de urgenţă, te duc imediat la barăci. Ramey s-a dus după doctor.

Se întoarse apoi spre Kati.

- Tu vino cu mine, îi ordonă el.

Kati îl urmă. Ajuns în birou, Egan ridică receptorul. în timp ce forma numărul, o privea îngrijorat pe Kati.

- Ai putea să-mi faci un serviciu, Kati?

înainte chiar de a şti despre ce este vorba, ea încuviinţă din cap.

- Perfect... îţi explic într-o clipă. Alo... Brad? Au reuşit oamenii să prindă lupul?... Bine, spune-i lui Hrry să vină la fermă peste douăzeci de minute. Ne vom ocupa amândoi de asta. Mulţumesc.

închise telefonul şi se apropie de ea.

- Aş vrea să rămâi la fermă cu soţia lui Al până ce-l examinează doctorul. Barbara este însărcinată, şi nu vreau să-

l vadă în starea asta.

- înțeleg. Câți ani are?

- Douăzeci de ani. Este încă un copil, este foarte sensibilă.

Egan oftă, apoi continuă:

- Este un accident stupid. Al voia să mâne taurul în grajd, dar animalul era furios şi l-a împuns cu coarnele în abdomen. Este vina mea, ar fi trebuit să-i retez coarnele...

- Al lucrează pentru tine, trebuie să fie robust, zise Kati pe un ton liniştitor. Sunt sigură că va scăpa.

Rămaseră îndelung astfel, privindu-se. Egan fu acela care rupse vraja:

- Du-te şi ia-ți paltonul, draga mea.

Kati îşi simți inima tresărind. îi spusese „draga mea"! Se strădui totuşi să-şi păstreze sângele rece. Cu toate aceste evenimente pe capul lui, Egan nu era probabil în stare normală...

Alergă în camera ei, îşi puse paltonul şi coborî imediat. Dessie o aştepta în vestibul, înfofolită până la urechi. Veni şi Egan.

- Să mergem, spuse el conducându-le spre Land Roverul tras în fața casei.

Maşina înainta încet pe şoseaua înzăpezită. Fulgii mari ce cădeau fără încetare stânjeneau în mod considerabil vizibilitatea.

Ajunseră în sfârşit în fața clădirii rezervată muncitorilor. Egan o însoți pe Dessie înăuntru. După câteva minute, se

întoarse, cu o expresie întunecată pe faţă.

- Hemoragia a fost oprită, spuse el. Dar Al suferă cumplit. Va trebui probabil să fie transportat la spital. Din fericire, oamenii sunt aici ca să se ocupe de tot.

Cu inima strânsă, Kati se gândi la tânăra lui soţie care nu ştia încă de accident.

- Este o zi tristă, remarcă ea, pradă unei profunde melancolii.

Egan îşi aprinse o ţigară.

- Şi asta nu este totul. Un lup dă târcoale prin împrejurimi. Ne-a omorât deja două vaci.

- Un lup? repetă Kati, dintr-o dată foarte palidă.

- Da. Şi nu putem să-l lăsăm să ne decimeze turmele.

îşi încleştase dinţii.

- Unul dintre prietenii mei, tot fermier, urmează să vină să mă ajute să-l prindem. O să-i dăm drumul apoi departe, în pădure.

Kati făcu ochii mari.

- Nu-l omorâţi?

- Nu, am oroare să omor animale. în ciuda reputaţiei lor, lupii participă la un echilibru în natură.

Urmă o clipă de tăcere, apoi Kati întrebă pe un ton îngrijorat:

- Lupii atacă oamenii?

Egan zâmbi uşor.

- Nu-ţi face griji. Nu se va aventura până-n curtea fermei!

- Nu mă gândeam la mine...

- îți faci cumva griji pentru mine? întrebă el pe un ton ironic. Kati își plecă privirea, blestemându-și impulsivitatea.

Egan trase mașina în fața unei mici cabane din lemn și urcară în tăcere treptele de la intrare.

- Fă în așa fel încât s-o convingi să se odihnească, murmură el înainte să bată la ușă. I-am spus lui Ramey să te sune de îndată ce medicul îl va fi examinat pe Al.

- Foarte bine.

în clipa aceea, ușa se deschise și în prag apăru o tânără frumoasă, brunetă. Chipul ei copilăresc se lumină la vederea lui Egan.

- Egan, ce vânt bun de aduce? exclamă ea cu însuflețire. Egan privi abdomenul voluminos al tinerei femei, apoi ochii ei veseli. O umbră trecu peste fața lui.

- Mă tem că nu-ți aduc vești bune, Barbara, o anunță el cu gravitate. Al a fost rănit de unul dintre tauri. Rănile par superficiale, dar așteptăm părerea doctorului.

Barbara se clătină, șocată. îngrijorată, Kati o prinse de braț și o conduse într-un mic salon. Aici, o ajută pe tânăra femeie să se așeze.

- Eu sunt Kati, îi explică ea cu o voce blândă. îți voi ține companie până când vom avea noi vești despre Al.

Egan se apropie de ele.

- Kati, acum trebuie să plec să mă ocup de lupul acela. Ramey te va ține la curent.

Se apropie de Barbara şi-i mângâie părul cu un gest prietenesc.

- Odihneşte-te, Barbara. Totul va fi bine, vei vedea.

Tânăra dădu din cap cu un aer absent. Kati îl conduse pe Egan până la uşă.

- Nu ezita s-o chemi pe Dessie în caz de nevoie.

Ea ridică ochii spre el. Ar fi vrut atât de mult să-i şteargă de pe frunte cuta de îngrijorare! Cu inima plină de iubire, îi întâlni privirea însufleţită de o flacără ciudată.

- Să nu rişti prea mult cu lupul acelea, murmură ea timid. Brusc, el făcu un pas spre ea şi-i încadră faţa cu mâinile. O privi cu o expresie gravă înainte de a-i spune cu o voce abia auzită:

- N-am obiceiul să risc nechibzuit... Doar în ceea ce te priveşte, bineînţeles.

- Ce vrei să spui?

- Seara trecută mi-am pierdut controlul emoţiilor. Am fost furios când mi-ai dezvăluit micul tău „secret"...

- Şi furia încă nu ţi-a trecut, remarcă ea, tulburată să-l simtă atât de aproape.

- Recunosc că îmi este greu să accept situaţia. Mai ales după momentele de pasiune care le-am împărtăşit.

Deodată, se aplecă spre ea şi-i atinse uşor buzele.

- Te doresc la fel de mult, Kati, şopti el. Dar n-aş vrea să te fac să suferi.

O sărută din nou. De data aceasta sărutul său fu mai

insistent, aproape sălbatic.

Gâfâind, îşi săltă capul şi o ţinu îndelung strânsă la pieptul lui. în jurul lor, fulgii de zăpadă cădeau în vârtejuri bătute de vânt.

- Trebuie să plec, Kati, zise el în sfârşit.

Ea se mai ghemui un pic la pieptul lui.

- Ai grijă de tine.

în privirea lui, când Egan îi ridică uşor bărbia, Kati zări o tandreţe care o umplu de fericire.

- Dacă îmi ceri tu asta...

Zâmbi şi se îndepărtă cu părere de rău.

- Pe curând, micuţa mea orăşeancă.

Kati îşi feri brusc privirea pentru a-şi ascunde lacrimile de bucurie şi de îngrijorare totodată care-i înceţoşaseră ochii.

Barbara nu se clintise. îşi aţintise privirea în pământ cu un aer absent, şi Kati se strădui să pară puţin mai veselă ca să-i mai aline neliniştea.

- Ce-ai zice de o cană de cafea fierbinte? o întrebă ea pe tânăra femeie. Arată-mi doar unde se află bucătăria şi mă ocup eu de tot.

Barbara schiţă un zâmbet.

- De acord. Mă bucur că-mi ţii companie într-un asemenea moment. îţi mulţumesc, adăugă ea cu timiditate.

- Soţul tău o să se vindece repede, sunt sigură, zise Kati pe un ton aparent vesel.

- Sper din toată inima.

O conduse pe Kati în bucătărie şi-i aruncă o privire fugară.

- Eşti cumva logodnica lui Egan?

Kati se înroşi.

- Nu, sunt cea mai bună prietenă a surorii lui. El doar mă ajută să adun câteva informații despre Wyoming pentru o carte pe care o scriu.

- Eşti scriitoare? întrebă Barbara, vizibil impresionată.

- Da. Sunt specializată în romane istorice de dragoste.

Barbara scoase două ceşti pe o tavă.

- Eu voiam să mă fac cântăreață înainte să-l întâlnesc pe Al. A fost o adevărată dragoste la prima vedere. Suntem căsătoriți de doi ani.

Privi pe fereastră la perdeaua de zăpadă care continua să cadă.

- îl iubesc atât de mult, murmură ea pierdută în gânduri. Şi apoi, acum vine copilul...

Kati profită de ocazie ca să schimbe subiectul.

- Ce ai vrea să fie? Băiat sau fată?

- Nu contează, important este să formăm o familie unită. Al o să scape, nu-i aşa?

- Egan ne-a asigurat că totul va fi bine.

Barbara zâmbi slab.

- Aşa este. Şi el arareori se înşală.

Kati încuviință. Nu se putu abține să se gândească la Egan

care urmărea acum, riscându-şi viaţa, un lup sălbatic. Un lup care poate că nu va ezita să ucidă ca să supravieţuiască...

îşi alungă din minte oribila imagine şi-şi făcu de lucru în bucătărie.

Cele două tinere se aşezară în faţa şemineului, vorbind întruna pentru a-şi alunga îngrijorarea. După vreo două ore, sună telefonul. Kati se duse să răspundă. Recunoscu imediat vocea lui Ramey.

- Al este furios la culme, anunţă el imediat pe un ton vesel. Zice că s-a lăsat surprins de taur ca un începător.

Kati zâmbi.

- Al este mai bine, îi spuse ea Barbarei care se apropiase cu un aer îngrijorat.

Tânăra femeie îşi trecu o mână peste frunte, uşurată.

- Mai rămâne o noapte sub observaţie la spital, adăugă Ramey. El ar vrea ca Barbara să vină la el, totul este aranjat în acest sens. Ai putea s-o ajuţi să-şi facă bagajele?

- Bineînţeles! Vii să ne iei?

- Da. Patronul încă nu s-a întors...

Kati îşi ţinu respiraţia.

- După părerea ta, crezi că mai întârzie mult? nu se putu ea abţine să întrebe.

- Nu ştiu, domnişoară James. Acum trebuie să plec. Pe curând!

Kati închise telefonul cu un aer absent. Cu preţul unui

mare efort, îşi reveni şi-i explică Barbarei situaţia.

-Al te aşteaptă la spital, zise ea. Nu avem timp de pierdut, haide să-ţi pregătim valiza!

- Slavă Domnului! exclamă tânăra femeie cu un zâmbet strălucitor.

Kati o ajută să-şi adune câteva lucruri, dar mintea îi era în altă parte. Curând o să se însereze, şi Egan încă nu se întorsese... Dacă i se întâmplase ceva?

După vreo jumătate de oră, Ramey veni să le ia. O lăsă pe Kati la fermă şi el porni spre spital împreună cu Barbara.

Kati se repezi în bucătărie.

-Egan s-a întors? o întrebă ea pe Dessie, plină de speranţă.

Menajera scutură din cap.

-încă nu...

O cuprinse apoi pe Kati cu braţul pe după umeri.

- Nu-ţi face griji, Kati. Nu este prima oară când Egan se confruntă cu o astfel de situaţie. Uneori, îşi petrece câte o noapte întreagă afară, urmărind câte un lup rătăcit sau un alt prădător. Odinioară, fermierii îi vânau pe hoţii de vite. Şi crede-mă, aceştia erau mult mai periculoşi decât animalele, pentru că erau înarmaţi.

- Dacă înţeleg bine, a urmări un lup este o nimica toată, murmură Kati cu o expresie de îndoială pe faţă.

Resemnată, îşi înfundă mâinile în buzunarele pantalonilor.

- Cred că voi încerca să lucrez puţin. Am de redactat

câteva notițe, după o zi încărcată ca asta...

- Este o idee bună. în ceea ce mă priveşte, o să mă duc la culcare. Noapte bună, Kati.

*

* *

Kati se instală în salon, cu blocnotesul pe genunchi. înşiră câteva idei pe hârtie, dar abandonă repede, incapabilă să se concentreze.

începu să se plimbe prin încăpere, privind deseori ceasul, pândind zgomotul de motor. Dar Egan nu venea...

La capătul puterilor, deschise televizorul şi se aşeză pe canapea. Pe la jumătatea filmului la care se uita, adormi buştean.

Căzu într-un somn plin de vise plăcute. Simțea cum cineva o îmbrățişează, îi simțea respirația caldă în timp ce el îi murmura la ureche cuvinte de neînțeles.

Cu un geamăt uşor, îşi ascunse capul lângă gâtul necunoscutului.

- Kati... Mă auzi?

Vocea lui Egan o trezi din dulcele vis. Deschise ochii încă somnoroşi şi întâlni privirea lui argintie.

- Cât este ceasul? întrebă ea cu o voce slabă.

- Este şase dimineața.

încetul cu încetul, deveni conştientă de ceea ce se întâmpla. Se aflau în camera ei... ceea ce însemna că Egan o adusese în brațe până în pat! în mod inconştient, îşi înnodase brațele pe după gâtul lui.

- Probabil că... am adormit la televizor, murmură ea încă uşor confuză.

îi scrută apoi chipul lui Egan. Părea istovit. Barba care începuse să-i crească accentua şi mai mult expresia de oboseală. Avu dintr-o dată impulsul de a-i mângâia faţa.

- Ai prins lupul? întrebă ea pentru a-şi ascunde dorinţa.

El încuviinţă din cap şi o puse uşurel pe pat, fără să-şi ia ochii de la ea.

- Ai rămas în salon ca să mă aştepţi, Kati?

- Nu! minţi ea. Mă uitam la televizor.

Se aşeză şi el încet lângă ea. Haina de piele cu care era îmbrăcat îl făcea şi mai impunător şi Kati se înfioră sub privirea lui arzătoare.

Cu un gest plin de tandreţe, el îi atinse buzele cu degetele-i reci. O mireasmă de brad şi de vânt îi răsfăţa nările.

- Nu mă aşteptai, zici? insistă el cu o notă de amuzament în glas.

Kati îşi feri privirea.

- Mi-ai spus că, uneori, lupii atacă şi oamenii...

- Nu-mi vine să cred că ţi-ai făcut griji pentru mine... Oh, Kati, eşti adorabilă. Şi atât de atrăgătoare...

O luă în braţe. Feţele li se atingeau şi ea îi simţi ritmul sacadat al respiraţiei.

Kati închise ochii, atentă la senzaţiile care se trezeau în ea. Se lipi de trupul lui Egan, sensibilă la căldura lui, la puterea lui şi, când o strânse mai tare, nu opuse nici o

rezistenţă, ci îl privi încrezătoare.

- Am impresia că am capturat un mic animal sălbatic, şopti el.

înlătură cele câteva şuviţe care ascundeau chipul ei tulburat.

- Nu vreau să-ţi fac rău, Kati.

Şovăitoare, îşi apropie timid mâna de buzele lui Egan şi le desenă conturul. Prinzând curaj, îi atinse bărbia, obrajii.

- Sărută-mă, îi cerul el dintr-o răsuflare, cu buzele apropiate de ale ei. Este atât de greu? Eu nu te forţez, voi aştepta să-ţi doreşti asta.

Ea ridică privirea spre el, atrasă irezistibil, şi-şi puse fugar buzele pe cele ale lui Egan. O dată. încă o dată.

Mai puţin temătoare acum, îşi trecu mâna prin părul lui bogat şi se ridică uşor, strângându-se la pieptul lui. Apoi, fără să înceteze a-l privi, îi oferi buzele ei.

Sărutul fu arzător şi pătimaş. Egan o îmbrăţişa cu înflăcărare, cu senzualitate. Kati crezu că va leşina de plăcere.

- Aş vrea să fac dragoste cu tine la fel ca în romanele tale, zise el cu o voce răguşită. Există atâta emoţie în tot ce scrii... Aş vrea să-ţi admir trupul pe o plajă pustie, la lumina lunii, ca acel pirat din ultima ta carte.

Obrajii lui Kati se împurpurară şi el îşi înăbuşi un râs uşor.

- Nu face faţa asta atât de speriată, draga mea. Romanele tale mi se par absolut pasionante. Şi nu mă refer doar la

scenele senzuale.

O sărută din nou cu o infinită tandrețe, şi ea se abandonă îmbrățişării lui. Se îndepărtă apoi, fără tragere de inimă.

- Am face bine să coborâm să luăm micul dejun.

El îi scrută chipul, cu un zâmbet enigmatic pe buze.

- Promite-mi un lucru, adăugă el, dintr-o dată serios. Să nu vorbeşti niciodată despre povestea noastră în cărțile tale. Ceea ce se întâmplă între noi trebuie să rămână strict secret. De acord?

- Eu nu mă inspir niciodată din personaje reale, protestă Kati, gândindu-se la eroul brunet din noul său roman.

Cu prima ocazie, îi va schimba aspectul fizic! Pentru că în ciuda tonului uşor ironic pe care-i vorbise Egan, cu siguranță vorbise serios cerându-i să păstreze secretă povestea lor.

-Mi-ar plăcea să-mi povesteşti modul în care procedezi ca să-ți scrii cărțile, zise el ridicându-se.

-Asta ar putea dura ore întregi!

- Cu atât mai bine: am de gând să-mi petrec toată ziua acasă. Dă-mi voie doar să fac un duş, şi apoi sunt numai al tău!

Perspectiva de a petrece o zi întreagă cu el o încântă pe Kati. Se gândi cât trebuie să fi fost de obosit şi totuşi prefera să stea cu ea decât să se odihnească! Radioasă, îşi pregăti şi ea o baie fierbinte şi lenevi îndelung în apa parfumată.

Apoi îşi alese cu grijă ținuta: un pantalon de antilopă foarte mulat şi o bluză de mătase roz pal. îşi perie cu vigoare

părul, se încălţă în cizmuliţe şi se duse la Egan, care o întâmpină cu o expresie admirativă pe faţă.

îşi petrecură ziua aşezaţi confortabil în salon, lângă şemineu.

Egan îi rezumă istoricul fermei înainte de a-i vorbi despre proiectele lui de expansiune, despre visele sale, despre fascinaţia pe care o avea pentru lumea afacerilor.

Kati îl asculta, uimită de pasiunea care-i însufleţea privirea când vorbea despre toate astea.

încetul cu încetul, începu şi ea să-i povestească în ce fel îşi construia intriga romanelor sale. Alegea mai întâi o epocă bogată din punct de vedere istoric, apoi intercala poveşti de dragoste care făceau ca romanul să nu fie prea sec.

Vorbi de asemenea despre eroarea pe care o făceau unele persoane care-şi imaginau că se proiectează în personajele cărţilor sale şi că se inspiră din experienţe personale.

Egan dădu din cap, râzând.

- Când te gândeşti că şi eu făceam parte dintre aceste persoane!

Kati râse la rândul ei. Deodată, sună telefonul, rupând vraja clipei. Egan răspunse.

- Alo?

Ea îi văzu faţa întunecându-se.

- Jennie! Ce mai faci?

Kati se crispă. Aşadar, legătura lui cu manechinul nu era complet terminată...

Egan se juca nervos cu stiloul.

- Da, ştiu... Mmm. Aşa este...

îl văzu zâmbind. Un val de gelozie o copleşi pe Kati.

- Aici? reluă Egan. Nu cred că este o idee prea bună. Suntem blocați în zăpadă... Da, asta este, poate la primăvară... Şi eu te sărut.

închise şi se întoarse spre Kati.

- Era Jennie. Pleacă la Los Angeles să facă un clip publicitar şi voia să se oprească pe la fermă vreo câteva zile. Am refuzat...

O privi cu gravitate.

- îmi solicită nişte garanții pe care nu sunt pregătit să i le dau.

Kati lăsă să-i scape un râs amar.

- Libertatea înainte de toate, nu-i aşa? Nu mă mai privi astfel, adăugă ea cu un zâmbet dezamăgit, eu n-am de gând să-ți pun lațul de gât!

îşi întoarse repede capul pentru a-şi ascunde lacrimile de furie şi de frustrare care-i încețoşaseră privirea.

- Aşadar, nu vrei să te măriți, să-ți întemeiezi o familie? întrebă Egan cu o voce ciudat de aspră.

- Deocamdată nu, răspunse Kati străduindu-se să vorbească pe un ton detaşat. Munca mea mă pasionează prea mult.

- Oh, înțeleg. Blestematele tale cărți îți ocupă toată viața...

- închipuie-ţi că îmi place să scriu aceste „blestemate" cărţi! ripsotă Kati, exasperată de expresia lui trufaşă.

Egan se îndreptă spre uşă.

- Am remarcat. De aceea, nu-ţi voi mai perturba programul, fără îndoială foarte încărcat.

Cu aceste cuvinte pline de dispreţ, ieşi din încăpere. Kati rămase mult timp buimăcită în fotoliul ei. Ar fi vrut atât de mult să-i poată mărturisi dragostea! Prea târziu însă. El plecase.

în acelaşi timp însă, se temea că va fi respinsă, umilită. Dacă el nu ezitase să pună capăt relaţiei cu Jennie, de ce cu ea ar fi procedat altfel?

Cu inima frântă, Kati se duse în camera ei şi se strădui să lucreze. Ce epilog trist pentru o zi care începuse atât de bine!

# Capitolul 11

în zilele următoare, nu-l mai văzu deloc pe Egan. Pleca dimineața devreme şi se întorcea mult dsupă cină. Când se întâlneau din întâmplare, Egan adopta o atitudine distantă, mulțumindu-se să schimbe doar câteva cuvinte cu ea, din curtoazie.

Vineri dimineața, Kati îşi făcu valiza pradă unei suferințe de nedescris. Afară, zăpada începuse să se topească uşor, iar cerul de un albastru luminos era în totală contradicție cu tristețea care pusese stăpânire pe ea.

Coborî la bucătărie şi-şi luă micul dejun împreună cu Dessie şi Egan.

-O să-mi lipseşti, declară Dessie pe un ton morocănos. Era plăcut să mai fie o femeie în casă.

Kati sorbi o gură de cafea, apoi spuse:

-în orice caz, am învățat enorm de multe lucruri în timpul şederii aici. Şi-ți sunt extrem de recunoscătoare pentru răbdarea şi prețioasa ta colaborare, Dessie. îți voi trimite un exemplar din cartea mea de îndată ce va apărea!

Kati întâlni privirea ironică a lui Egan.

- Ti-ai satisfăcut curiozitatea de romancieră despre Wyoming şi fermele sale? întrebă el pe un ton zeflemitor.

Ea refuză să cedeze furiei care o năpădea.

- Absolut. îți mulțumesc că m-ai găzduit.

- Plăcerea a fost de partea mea. Poți să mai vii de câte ori doreşti.

El îşi termină cafeaua şi se ridică.

- îi voi spune lui Ramey să te ducă la aeroport.

- Ramey?! exclamă Dessie. Ce naiba, Egan, tu nu-l laşi niciodaă să conducă până acolo...

- Astăzi am foarte mult de lucru, spuse el pe un ton ce nu admitea replică.

Dessie se eclipsă bombănind.

- Călătorie plăcută, Kati, zise el aţintind asupra ei o privire impenetrabilă. Sărut-o pe Ada din partea mea.

- Aşa voi face.

Kati îl urmări cu privirea în timp ce el se îndrepta spre uşă. Iată, totul s-a sfârşit. Totul, în afară de durerea care o sfâşia, şi care nu-i va trece, de acum înainte.

Deodată, el se întoarse şi o obligă să se ridice.

- De ce te încăpăţânezi să negi atracţia pe care o simţi faţă de mine? întrebă el dintr-o răsuflare.

Aproape fără să vrea, Kati se sprijini de acest corp pe care-l iubea atât. Curând, nu se va mai putea ghemui în braţele sale, nu va mai vedea aceşti ochi cenuşii care o fixau cu o intensitate aproape îngrijorătoare.

- Ce îmi oferi tu, Egan? Două-trei nopţi de dragoste?

Mâinile lui Egan se încleştară pe braţele ei. Părea dintr-o dată foarte vulnerabil.

- Nu vreau să pleci, Kati.

Tulburată, ea ridică mâna spre faţa lui şi-i mângâie încetişor obrazul.

- Eu nu mă voi mulţumi niciodată doar cu o simplă

aventură, murmură ea cu o voce tremurată.

- De ce?

El îi prinsese degetele în palme şi o privea cu un aer rătăcit.

- Pentru că... te iubesc, Egan, marcat ea, mânată de un impuls brusc.

Chipul lui Egan, modificat de emoție, îşi pierduse din duritate. Mângâie părul ei cu un gest şovăitor.

- Mă iubeşti? repetă el, neîncrezător.

Cu lacrimile în ochi, ea încercă să se elibereze dar el o strânse mai tare.

- Dă-mi voie să plec, Egan, îl imploră ea. Voi încerca să te uit. Nu-ți cer nimic, nu fi îngrijorat... Nu va trebui să-ți sacrifici prețioasa ta libertate.

Vocea i se frânse şi rămaseră îndelung fără să vorbească, îmbrățişați.

- Nu pleca, draga mea. Nu acum, îi şopti el la ureche.

Deodată, vocea lui Dessie se auzi în vestibul.

- Egan, un telefon pentru tine de la spital! Vino repede, este vorba de Al.

Cu un oftat, el se depărta de Kati. Privirile li se întâlniră si ea tresări.

- Asteptă-mă aici, îi ordonă el. Să nu te misti, mă auzi?

Kati încuviință, docilă. Dar îndată ce el iesi pe usă, îsi luă valiza si alergă spre iesire.

Nu mai avea decât o dorință, acum că se umilise

mărturisindu-si dragostea: să fugă de Egan, să se ferească de privirea lui dispreţuitoare, să plece departe de acest bărbat care nu căuta decât o aventură trecătoare...

Norocul fu de partea ei: Ramey tocmai ajunsese la volanul Land Roverului. Ea se repezi spre el.

- Ramey, poţi să mă conduci imediat la aeroportul Jackson?

Tânărul o privi surprins.

- Imediat?

Kati crezu o clipă că o va refuza. Tocmai voia să inventeze un pretext oarecare când Ramey îi zâmbi cu un aer înţelegător.

- De acord, domnişoară James.

Ea se aseză pe scaunul de alături si începu să vorbească fără încetare pentru a-si uita suferinţa.

Totusi, drumul până la aeroport i se păru că durează o vesnicie. Indiferentă la frumuseţea peisajului ce-i defila pe sub ochi, Kati privea ţintă drumul, rugându-se să ajungă la timp. în sfârsit, Ramey trase masina lângă micul hangar si Kati îi mulţumi cu căldură.

- Călătorie plăcută, domnisoară!

*

*   *

Kati se repezi în holul micului aeroport fără să mai stea pe gânduri. Găsi un loc pentru zborul spre Cheyenne şi se hotărî să petreacă acolo câteva zile, singură. O anunţă pe Ada, pentru ca prietena ei să nu fie îngrijorată.

Nu se putea abţine să arunce priviri neliniştite spre uşa

principală, aşteptându-se să-l vadă apărând pe Egan dintr-o clipă în alta, fierbând de furie.

Kati oftă. De ce încerca oare s-o rețină? Probabil că înțelesese că nu împărtăşeau aceeaşi concepție despre dragoste...

După ce-şi înregistră bagajul, urcă la bordul avionului şi se lăsă să cadă pe scaunul său.

Pleca. Sau, mai degrabă, fugea. îi va trebui timp ca să depăşească durerea care-i sfâşia sufletul. Nu-l va uita niciodată pe Egan. Niciodată...

Avionul urma să decoleze curând şi Kati tocmai îşi prindea centura de siguranță când auzi zgomote de voci în spatele aparatului.

Deodată, silueta lui Egan apăru în fața ei, ca printr-o minune. Ridică privirea şi-i văzu expresia furioasă.

Fără să-i mai lase timp să protesteze, îi luă geanta, o prinse de braț şi o conduse afară din avion, sub privirile amuzate ale celorlalți pasageri.

- N-ai dreptul să faci asta, strigă Kati, recăpătându-şi încetul cu încetul prezența de spirit.

El îi aruncă o privire ucigătoare.

- Te înşeli!

- Lasă-mă să plec, te rog!

- Nici gând...

De ce ținea atât de mult s-o aducă înapoi la fermă? Ca s-o umilească şi mai mult?

Cu lacrimi în ochi, se aşeză alături de el în maşina care-i

aştepta. Totul decursese foarte repede, ca într-un vis. Incapabilă să mai judece într-un astfel de moment, Kati încercă să rupă tăcerea.

-Valiza mea... murmură ea.

-Am putut s-o recuperez la timp... îți spusesem doar să nu te mişti din loc, adăugă el privind-o cu un aer de reproş. Dar faci întotdeauna doar cum te taie capul!

îngrozitor de stânjenită, ea îşi plecă privirea.

-Mă simțeam... prea... prea umilită.

El îşi aprinse o țigară şi-i zâmbi ciudat.

- Vreau să mă întorc acasă! reluă Kati, incapabilă să mai suporte această examinare implacabilă.

-Dar eşti acasă, Kati! începând de astăzi, casa ta este White Lodge.

Ea îl privi, uluită. Aşadar, nu se va da înapoi de la nimic pentru a o aduce în patul lui!

-încetează să mai glumeşti cu sentimentele altora!

Spre marea ei descumpănire, zâmbetul lui Egan se întinse pe toată fața.

-Linişteşte-te, Kati. Vom discuta acasă. Acum trebuie să mă concentrez la drum.

Kati oftă, resemnată. Un gând îi traversă deodată mintea.

- Cum se simte Al?

-Vine acasă în după-amiaza aceasta. M-a sunat să trimit pe cineva să-l ia. Vezi, până la urmă s-a aranjat totul... Şi acum, să taci.

Kati se supuse, gata să plângă. Nu-şi dădea seama cât de

mult o făcea să sufere obligând-o să se întoarcă la fermă? Cum putea să fie atât de crud?

De data aceasta, drumul i se păru mult mai scurt, în ciuda tăcerii care se instalase între ei.

Egan trase în fața intrării, opri motorul şi se întoarse spre ea.

- Nu vin cu tine, mormăi Kati.

El oftă.

- Eram sigur că o să faci mutre. Cred chiar că încep să-ți apreciez caracterul încăpățânat.

Fără să mai spună un cuvânt, coborî din maşină, veni să-i deschidă portiera şi o ridică în brațe.

Prea stupefiată ca să se zbată, Kati roşi sub privirea poznaşă a menajerei care-i aştepta în vestibul.

- Dessie, nu vreau să fiu deranjat sub nici un pretext, ai înțeles?

- La ordinele dumitale, patroane! exclamă ea râzând.

Egan închise mai întâi uşa biroului şi apoi o puse jos pe Kati.

Instinctiv, ea se retrase spre şemineu unde trosneau în foc buştenii. Era ca şi cum fusese prinsă într-o capcană.

Egan îşi scoase încet haina, apoi o privi cu un aer amuzat pe Kati.

- Tot îți mai este frică de mine? întrebă el cu o voce suavă venind spre ea.

Kati nu putu să nu-i admire chipul frumos încadrat de un păr bogat, negru. îi întâlni privirea plină de senzualitate... şi-

şi dădu seama că este pierdută.

El se apropia fără s-o piardă din ochi şi curând Kati se trezi lipită de perete. Atunci, el îi cuprinse cu braţele trupul ce tremura şi o contemplă îndelung, fără să vorbească.

- Mai devreme, mi-ai spus că mă iubeşti, murmură el cu o voce uşor nesigură. Este vorba doar despre o atracţie fizică sau ai pentru mine sentimente mai profunde?

Kati simţi un nod în gât. Ar fi putut să se înece în privirea lui cenuşie, atât de mult îl iubea. Şi se hotărî să-şi mai mărturisească o dată dragostea.

- Te iubesc, Egan. Din toată inima, din tot sufletul.

Se înfioră când rosti aceste cuvinte. El îşi împleti degetele cu ale ei şi murmură:

- Eu mi-aş dori copii... Trei sau patru...

Uluită, Kati îl privi atent.

- Vrei să spui că...

- Vreau să te căsătoreşti cu mine, Kati!

Ei i se tăie răsuflarea. Auzise oare bine? Să fie soţia lui Egan! Dumnezeule... da, ce i-ar fi putut răspunde altceva? Nu visase îndelung acest lucru?

Emoţionat, Egan îşi puse cu delicateţe buzele peste ale ei, îi sărută pleoapele, fruntea netedă. Inimile lor începură să bată nebuneşte.

în braţele lui, Kati avu impresia că este iubită ca o preţioasă comoară, o comoară rară, unică...

- Te iubesc, şopti el în sfârşit. M-am îndrăgostit de tine chiar de la prima noastră întâlnire, dar nu voiam să recunosc.

Abia când te-am văzut în compania lui Richard, în vara aceea de pomină, am înțeles cât de mult țineam la tine. Eram nebun de gelozie!

Se opri ca s-o sărute tandru pe buze.

- Oh, Egan, şi eu te iubesc!

Se priviră îndelung, uimiți, mirați de ce li se întâmplă. Kati desenă cu mâna conturul acestui chip adorat şi Egan închise ochii pentru a savura mai bine această uşoară mângâiere.

- îmi pare rău că te-am acuzat pe nedrept... în legătură cu cărțile tale, zise el cu o voce înăbuşită. Gelozia mă făcea să vorbesc astfel...

Amețită de atâta fericire, Kati îşi apăsă buzele peste cele ale lui Egan cu o tandrețe nesfârşită, simțind cum reuşeşte să-i trezească simțurile şi, la rândul ei, resimțind o plăcere neaşteptată.

- Când vom fi căsătoriți, vei vedea de câtă plăcere vom avea parte amândoi, murmură el. Suntem făcuți unul pentru altul... Oh, Kati, nu mi-am imaginat niciodată că poate exista o asemenea dragoste!

Mângâierile lui de veniră mai insistente, mai amețitoare. Abandonată, Kati îşi dădu capul pe spate şi închise ochii.

- Egan...

- Dragostea mea, vreau să ne căsătorim cât mai curând posibil... Nu voi rezista prea multă vreme ispitei! Te iubesc, Kati, şi voi face din tine o femeie împlinită. Promite-mi doar

că-ți vei petrece toată viața cu mine.

- Tot ce vei dori tu, dragostea mea, şopti Kati lipindu-şi obrazul de gâtul lui.

Afară, zăpada reîncepuse să cadă, învelind munții cu mantia ei albă, scăldând încăperea într-o extraordinară lumină. în şemineu, flăcările dansau vesel, încălzindu-le parcă şi sufletul.

Kati se gândi brusc la Ada. Prietena ei va fi fără îndoială încântată de acest fericit deznodământ... Nu fusese ea prima care ghicise sentimentele pe care le aveau unul pentru altul?

Cu un oftat de plăcere, Kati se ghemui în brațele lui Egan. El o strânse cu putere la piept şi buzele li se întâlniră într-un sărut pătimaş.

Tocmai porniseră amândoi într-o minunată călătorie ale cărei prime clipe uimitoare nu constituiau decât un preludiu. Un preludiu care va dura toată viața, cu aceeaşi intensitate.

Sfârșit

*

* *

*

*      *

*

*      *